

1
9
6
8

கலாவதி

THE KALAVATHY
PALALY TEACHERS' COLLEGE,
VAYAVILAN.

University of Jaffna

370.73

PAL

250018(AR; MAIN)

We deem it a great pleasure to dedicate this Number to our learned lecturers to whom we as teacher-trainees owe immense gratitude.

In a special manner The Kalavathy extends its warmest gratitude and best wishes to Mr. C. Subramaniam and Miss Judith A. Douglas, whose memory will be cherished forever in the hearts of many.

370-73
PAL

AR

2007

THE
KALAVATHY

1968

**PALALY TEACHERS' COLLEGE
VAYAVILAN**

Editor

MR. J. CAMILUS

Assistants

MR. A. KANDIAH
„ S. ABDUL MAJEED
MISS C. KANDIAH

Artists

MR. H. M. ZIYARD
„ M. H. M. H. MOHAMED

Photographer

KUGAN STUDIO, Pt. PEDRO

Blockmakers

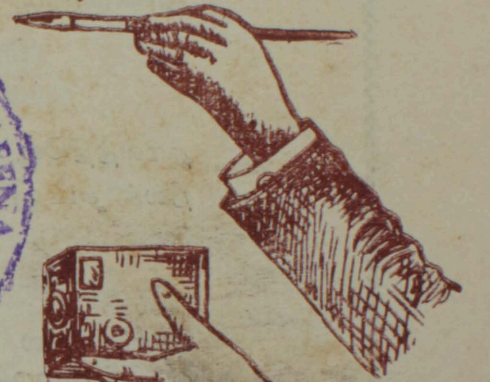
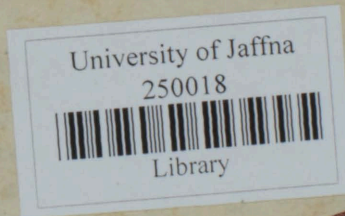
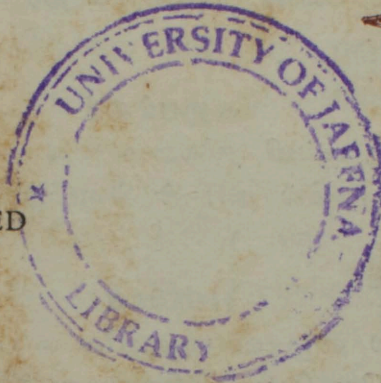
JAFFNA BLOCK MAKERS
JAFFNA.

Business Manager

MR. K. THARMADEVAN

Advisory Board

MR. G. N. EDWARD
„ S. MAGASU
„ R. E. J. A. SETUKAVALAR
MISS J. A. DOUGLAS

250018

250018

கலாசாலைக் கீதம்

இராகம் : பிலஹரி]

[தாளம் ஆ]

பல்லவி

ஞானவிளிர் சாலை — நலம் பெறவே
தானருளும் வேலை — தலைமை தர ....ஞான

அனுபல்லவி

தாலத்திலே கல்வி தலைமையிலே — நிகர்
நீலக் கடலுலகில் நாடக் கிடைத்திடுமோ ...ஞான

சுரணங்கள்

சோலையிலே எழு வாழையிலே — பலா
தோடையிலே தேட ஈடுளதோ
கூடலிலே தமிழ் மூறிடு மாறபோல்
கொண்டல் நிறைந்துவளம் கண்டிடும் சாலை ...ஞான

மண்ணுலகோ தேவர் விண்ணுலகோ — என
எண்ணிடவே நமர் துள்ளிடு மாடலும்
விண்ணொளி யெனமிகு எண்ணொளி தன்னுடனே
பண்ணும் இசையும்பயன் நண்ணுறும் சாலை ...ஞான

மெச்சுகழ் தச்சுத் தொழிலுடனே — கமம்
உச்சமடைந்து புவி மெச்சிடும் சாலை
பச்சையிளஞ் சிறு பாலகர்கள் உய்ந்திடப்
பயிற்சி முறைசிறந்த பலாலிஎம் சாலை ....ஞான

அறிவியற் கலையொடு அழகியற் கலைகளும்
நெறிதரு நிலைகளும் நிலவிடச் செய்திடும்
பேரா சிரியரும் பெருமைசே ரதிபரும்
ஆரா தனைசெய அணைந்திடு மன்னையே ...ஞான

A Teacher's Prayer

Lord, who am I to teach the way
To little children day by day,
So prone myself to go astray?

I teach them knowledge, but I know
How faint they flicker and how low
The candles of my knowledge glow.

I teach them power to will and do,
But only now to learn anew
My own great weakness through and through.

I teach them love for all mankind
And all God's creatures, but I find
My love comes lagging behind.

Lord, if their guide I still must be,
Oh, let the little children see
Their teacher leaning hard on Thee.

L. D. Hill

In This Number...

	Page
Educational Technology and Language Teaching	XI
English in Ceylon	XIV
School and Self, Significant or Silly	XVI
Optical Illusions	XIX
Further Education for Teachers	XXI
The Task of the School in the Education of the child	XXIV
Students Indiscipline	XXVIII
Professional Preparation in Physical Education	XXX
First Stages in Reading	XXXII
The Place of English in University Education	XXXIV
Mahatma's Grandson Speaks to us and the World	XXXV
Romance in the Physics Lab by T. Santhosam	XXXVII
Golden Memories	XXXVIII
The Tea Plucker	XLI
Serenity	XLIII
To Palaly I Came	XLV
Laugh and Grow Fat	XLIV
கற்புக்கடம் பூண்ட பொற்புடை நங்கை	1
பெற்றோருக்கு --	4
படிப்பாளரும் படைப்பாளரும்	11
மகா த்மகாநதி நூற்றூண்டு	14
நவீன உளநூல் வானின் உதயதாரகை	17
பாரதி கண்ட குயில்	22
கல்வி என்றால்	25
சமய வாழ்க்கை	29
அங்கோவாற்	32
தமிழன்	35
புதியநாள்	38
அன்பிருந்தால்	40
பெண்மையைப் பேரற்றியின்	42
பிரிவுச் சொல்	44
வாழ்த்துகின்றோம்	46
கல்வி	47
இசை மயக்கம்	48
பாட்டு வரவேண்டும்	46
அழியாத எழில் அகத்திலே வளரும்	51
Sports Section	53
Association Reports	57
Remembrance	71
Gleanings from our Chronicle	72
To the Fields from Palaly	73
Senior Prefect Speaks	77

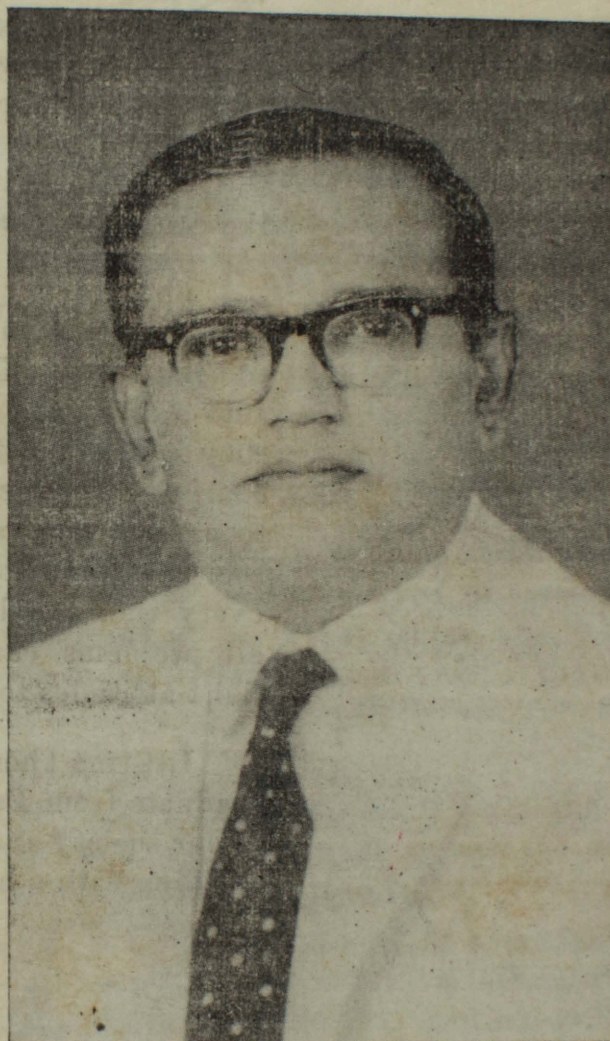

*Message from Mr. S. Thanikasalam,
Director of Education, Northern Region.*

I am happy to send you a message for publication in your Annual "Kalavathy". To-day all over the world Governments are worried about student unrest. A duty is cast on us to understand the problem and to take meaningful steps to solve it.

We are now in the process of implementing the schools re-organisation scheme and the teachers trained at Palaly will have to play a significant role to make the scheme a success.

It is my earnest hope that the teachers will take up the Challenge and give of their best to mould the future citizens of Lanka to be models for the others to emulate.

I wish you all success.

Department of Education,
Jaffna, 20-11-'68.

ARCHIVES

The Principal's Message

The rapidly changing values of present day society and the tensions caused in homes, schools and other institutions by a few maladjusted individuals should be carefully studied and analysed by sober-thinking men and women. The teacher occupies an important place in society. He should possess a detached attitude towards himself, others and life in general and reflect over the causes of these problems and solve them.

The teacher has to shape the growth and development of his charges from their early years to their teens. He must see that his pupils grow into healthy and wholesome personalities so that they could face their problems with confidence, courage and patience. The child must be made to realise that all problems whether political, social or economic are caused by man and that every individual should acquire a feeling that all problems can be solved by developing the right attitudes towards them.

Let me therefore exhort my teachers who graduate from Palaly to be aware of this crisis in our society and to guide the destinies of our children with a high sense of duty.

S. KANTHASAMY,
Principal.

Palaly Teachers' College,
Vayavilan.
6-12-67.

Editorially Speaking

Newspapers speak of aggressions, invasions and abortive peace negotiations. The world, despite its close links through modern communication system, remains divided. There is war in Vietnam, there is war in Nigeria, Philippines has severed diplomatic relations with Malaysia, China threatens to invade the whole of South East Asia, there is rift between India and Pakistan, Tibet remains occupied, Russian invasion of Czechoslovakia has alarmed free countries in Europe, and around the world as well as communist countries. Within each nation there are warring factions, race against race, caste against caste and people against people while millions go hungry each day. This is our civilisation. We make it. You and I.

Soldiers are dying in Vietnam and thousands of children die in Biafra for want of food. We call them deaths. As if they all are the results of some pre-ordained pattern. As if they are inevitable. If they happen to us, we call them murder. We are angry.

The bloody history repeats. We shrug our shoulders and say "we want to see the world change, but let the other man begin."

There is no one so reactionary as a man who points an accusing finger at his neighbour, at the nation and the world while he remains—selfish, greedy and unconcerned.

In Ceylon we have the world problems at a miniature level. There is division and distrust between the majority and minority communities. The majority group is divided within itself and the minority group is splintered into a dozen more minorities. The glorification of caste has become a status symbol while we cry against oppression.

The world needs a new world order. We need to harmonise races, religions and hearts. Yours and mine. The days when one thought the United Nations could solve the problems have gone. We have come to an age when what you and I decide today, the United Nations would decide on the morrow. The glorified jargon of 'struggle for the masses' which led to consecutive revolutions and divided and power-hungry kingdoms now means nothing more than cheat. 'Masses' do not exist. Men do. You and I. 'Masses' do not and cannot change, if you take change for change, not an emotional bust-up where banner carrying peasants are roused to shout at things which they do not understand.

We have come of age, to shoulder responsibility as honest and courageous citizens. This age calls for change in men's hearts, in men's attitude and a strategy to effect the same change right across the world. That is not a dream. To believe that this will not work is "day dream."

Here in Ceylon, we are constantly besieged by a politics of communalism. The shoddy politicking which puts brother against brother cannot appeal to intelligent men. Racial harmony and a united effort for the country's development has to be effected before the gap widens and the time runs out. If we, in our own lives set about to achieve it, we will be called upon to take the same message to the warring nations of South East and around the world. The decision calls for inspiration and courage.

We as teachers should be imbued with more moral strength in order to lead our nation to the victory stand through Education which is really not an end but a means to an end.

அதிரின் ஆசிச் செய்தி

தற்காலச் சமுதாயத்தில் மிக விரைவாக மாறும் பெறுமானங்களை யும், வீடுகளிலும் பாடசாலைகளிலும் வேறு ஸ்தாபனங்களிலும் ஒரு சில இணக்கமில்லாத மனிதரால் விளைவிக்கப்படும் மனக் குழப்பங்களை அடக்க மாகச் சிந்திக்கும் மனிதர் அவசி ஆராயவேண்டும். சமூகத்தில் ஆசிரியர் ஓர் முக்கிய இடம் பெறுவர். பொதுவாக, அவர் தன்மீதும், பிறர்மீதும், வாழ்க்கை மீதும் ஓர் பற்றற்ற மனப்பான்மையுடன் இப் பிரச்சினைகளின் காரணங்களைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து அவைகளைத் தீர்க்கவேண்டும்.

அதிகாலப் பருவந்தொட்டு யௌவனப் பருவம் வரையும் தனது பொறுப்பிலுள்ள பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளின் வளர்ச்சியையும் விருத்தி யையும் ஆசிரியர் பண்படுத்த வேண்டியவர். அவர் தனது மாணவர் பூரண ஆளுமையுடையவராகவும் திடத்துடனும், துணிவுடனும், பொறுமை யுடனும் தமது பிரச்சினைகளை எதிர்த்து நிற்கக்கூடியவராக வளரச் செய்ய வேண்டும்.

அரசியல், சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளெல்லாம் மனிதனா லேயே விளைவிக்கப் படுவனவென்றும் அவைகளை அவைமீது முறையான மனப்பான்மைகளை விருத்தி செய்வதொற் தீர்க்கலாமென்பதைப் பிள்ளை உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

இந்த நெருக்கடி எங்கள் சமுதாயத்தில் உண்டென்பதை யுணர்ந்து உயர்ந்த கடமையுணர்ச்சியுடன் எங்கள் பிள்ளைகளின் ஊழ்களை வழிகாட் டும்படி பலாலி பயிற்சிக் கழகத்திலிருந்து வெளியேறும் எனது மாணவர் களைத் தூண்டுகிறேன்.

4. கந்தசாமி

அதிர்பர்

பலாலி ஆசிரியர் கழகம்,

வயாவிளான்.

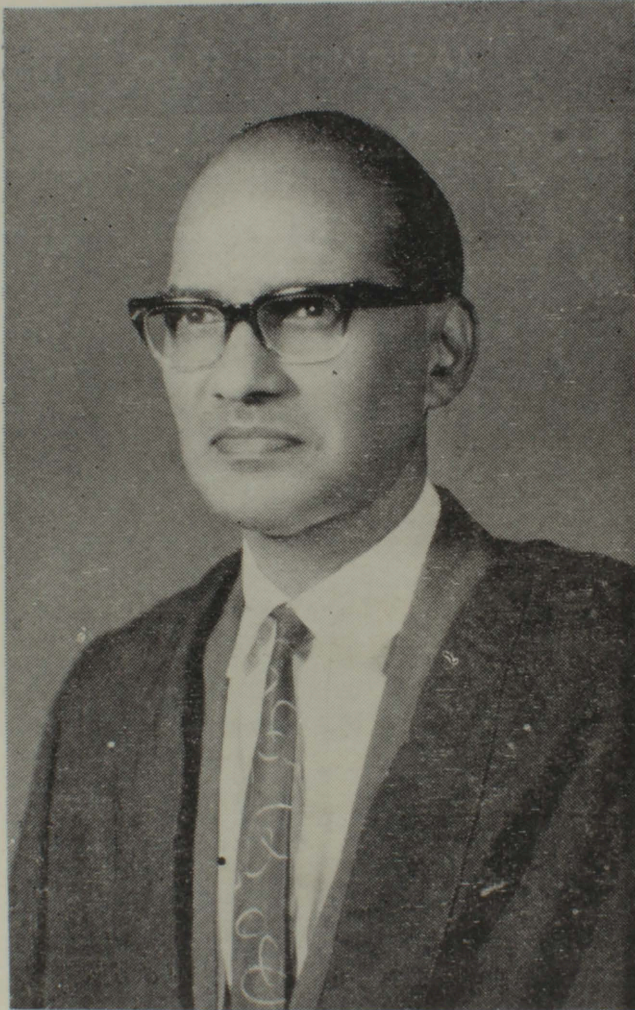
6-12-68

OUR PRINCIPAL

S. KANTHASAMY Esq.

OUR VICE-PRINCIPAL

G. N. EDWARD Esq.

OF A VICE-PRINCIPAL

O. W. EDWARDS

THE COLLEGE STAFF

THE COLLEGE NON-TEACHING STAFF

THE COLLEGE STAFF

Educational Technology and Language Teaching

The great modern educational problem is 'too little time to teach so much to so many with so few qualified instructors'. This complex situation has been created by various epoch-making changes in the fields of human knowledge and human population explosion. The four important factors of time, amount of teaching content, the number to be taught and the decreasing number of qualified teachers have compelled educational research workers to discover ways and means of overcoming this problem. There have been developed many a teaching aid to promote learning. Among the traditional aids are the blackboard, the notebook, charts, maps, textbooks, and the workbook. With greater progress in educational technology the motion picture, the radio and the closed circuit television have become valuable aids to instruction. If these aids are used appropriately, valuable instructional benefits could be secured by the teacher. Educational technology (sometimes referred to as educational hardware) is the systematic application of the psychology of learning and individual differences to the aim of maximum learning and their presentation to the pupils by appropriate media individually or in groups. In the last few years educational psychologists have discovered the tutorial or Socratic method of teaching by questions. This is combined with the Cartesian method of breaking down course materials into small units. A rapid growth of knowledge is required for modern living.

Hence new devices are being constantly sought to increase the speed and thoroughness of learning. The device of teaching machines is one of these research discoveries. According to Komoski, 'the idea of individual instruction is fast becoming an educational luxury which not even the wealthiest country is able to afford'. Hence arises the need for group or mass instruction. The programs used in these machines are based on three principles of the psychology of learning—a pupil can learn best when he learns easily, does something as he learns and receives praise for learning.

The silent revolution in the teaching of languages is visible in the development of linguistics and the growth of the application of educational technology. How can machines teach? Teaching machines do not teach but are used for teaching. The modern teaching machine is a teaching device. Learning and motivation are inseparable. Any learning devices planned to encourage learning must provide for motivation as well. Certain kinds of audio-visual instructional material are used more effectively to develop and sustain interest and motivation and to teach or reinforce language teaching skills. The aspects of pronunciation, vocabulary and structure could be made automatic or habitual. In the past the emphasis in language learning was on grammar reading, writing and translation. But the modern emphasis is on the importance of training

---

by **S. Magasu, B. A., (Lond.) B. A. (Cey.)**
Dip. in Ed. (Lond.) Dip-in-Teaching Eng. as a Foreign Lang. (Lond.)

the students to hear and speak English besides reading and writing it. This new development is referred to as the audio-lingual method. Modern language teaching expects the teacher to devote a part of his class time to audio-lingual pupil activities like pronunciation, drills, dialogue practice, grammar exercises, conversation games and competitions. Language laboratories are now used to accelerate and complement the teaching of languages. The term 'language laboratory' is regarded as a misnomer for language practice room. In the laboratory the emphasis is on the listening and speaking of the foreign language. In the schools these laboratories have been used with great success especially in the lower school but by the middle school their attraction and efficiency seem to wane. In America the home teaching machine is a common sight. Even parents use teaching machines to review basic skills like spelling, punctuation and arithmetic and to acquire new knowledge in the fields of foreign languages, music, mathematics and science. Teaching machines and programmed courses supplement regular classroom studies.

The new devices of learning do differ from those in traditional learning. Programmed instruction is a practical method of individual instruction. A programmed course differs from the usual kind of textbook in that the material is more precisely organised. These new devices have acquired a new impetus from a new branch of science called cybernetics. This word was coined by the American mathematician Wiener to describe the group of sciences dealing with communication and control in the living organism and in the machine. He claimed that the means for internal control and communication in an animal, such as its nervous system, were similar to those in a machine. The latest claim

in this science, is by Dr. Klaus Graf, the educationist from the Cybernetics Institute in West Berlin: he reported successful experiments with a computer which could write textbooks for various subjects automatically. The laboratory is intended to give the student maximum opportunity to practise talking. This laboratory is a useful place for certain learning practices. The machines illustrate the following principles of learning:- the learners active response, practice and testing in the units to be learned. The learner could find with the least delay the correctness of his response and proceed on an individual basis at his own rate. Correct learning takes place with gradual progress if the material in the program is well arranged. There are three categories in the new technological devices—stimulus devices, response devices and stimulus response devices. The credit of creating such interest in teaching machines and programming goes to Professor B. F. Skinner of the University of Harvard.

What, then, is a program? None of these teaching machines can automatically insert education into a student's mind. The program itself is not made by a machine. It is prepared by a human being adequately trained to present proper stimuli, get correct responses and provide a pupil with frequent and immediate reinforcement. The pupil receives a stimulus, makes a response and then receives immediate reinforcement. The program in the teaching machine is prepared by the programming method. The subject is broken down into many small frames or steps. Each step leads to the next and makes that step easy to understand. Some form of questions is added to each frame to test the student's learnt material. The correct answers are also added. The expert repeats the important steps in the program to help the student review his learning.

The advantages of teaching machines are responsiveness to individual differences; feedback system of reinforcements and rewards; programmed learning is enjoyable; special values for gifted students and remedial instruction; vast improvement in the teaching of tool subjects like science, mathematics and language; reduction in the amount of routine teaching drudgery, drill and paperwork; a tremendous boost to education outside the classroom; adults in particular appreciate the privacy in which errors could be committed and got rid of without self-consciousness; improved standards in the aural-oral skills.

Work in the language laboratory is intended to intensify language learning. It can supplement the complement course given by the teacher. Success in the pupil's work depends on his ear, his readiness and ability to be self critical and his diligence. Educational psychology has to remain subservient to the greater goals of education. It is quite unlikely to do away with the human teacher but it may

require fewer, though of higher quality and with special skills. The classroom of the future need not look like an educational automat. These auto-learning devices are to be here permanently. But the modern educational aim is not 'machines for making more machines'. The teacher continues to play the major role. The machines help the teacher to devote more time to his important function of educating the students. The teacher has to decide the manner, the time and the purposes for which the audio-visual aids have to be used in the class. The teacher's role has been changing radically in recent years and he is not regarded as the only source of knowledge. The modern audio-visual methods and techniques have contributed to this change. The over-head projector helps the teacher to teach composition. A printed or written passage could be projected on to the screen behind the teacher and the teacher could proceed with his teaching of composition or grammatical usages or any other aspects of language.

I have a dream

That one day this nation will rise up, to live out the true meaning of its creed; "We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal."

I have a dream that one day sons of former slaves and slave owners will be able to sit down together at the table of brotherhood.

I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the colour of their skin but by the content of their character.

I have a dream that one day little black boys and black girls will be able to join hands with little white boys and white girls as sisters and brothers and when this happens, we will join hands and sing;
"Free At last, Free At last"

Dr. Martin Luther King.

English in Ceylon

English is in an unusual position in Ceylon today. There is considerable number of people, especially among the older generation of educated people, to whom English is almost a mother tongue. They speak Tamil or Sinhalese, but they have been educated in English, and that is the language that husband and wife will use together in conversation, the language they speak "off-duty". The official position of English, though, is that it is a second language, and therefore a foreign language.

People who make claims that "Ceylon English" should be free to develop as a language in its own right must remember this fact. If English is a foreign language in the country, then Ceylonisms are merely mistakes, not signs of the healthy growth of a language. If a child in England is learning French at school, or if an Englishman is travelling in France, neither will be at liberty to introduce the idiosyncrasies of his own language into French. "English-isms" in French would be as wrong as Ceylonisms in English. Ceylonisms have arisen because for a time English became a mother tongue in Ceylon. In the U. S. A. the language spoken is officially English, though nowadays we more often call it American. This is because English is the language of that country, and is therefore free to develop its own idiom. Even American spelling differs from English spelling. Australian, too, is developing as a language in its own right. In Ceylon today English is a foreign language, and must therefore be learnt and taught cor-

rectly, without corruption from either Sinhalese or Tamil.

It is possible to divide Ceylonisms into three groups. First we have the Ceylonisms which are nothing less than grammatical mistakes. For example, there is a strong tendency for Ceylonese people to say "I make him to do it", instead of "I make him do it", and prepositions are wrongly used, e.g. "cater to" instead of "cater for", and "cope up with" instead of "cope with". No-one with any sense of language can try to justify Ceylonisms which are plainly grammatical errors.

My second group comprises words that are used with a completely different meaning from that which they have in English. For example, I have never seen a car with shutters, but I have often been told to open or shut the "Shutter" while in a car—presumably the window was meant. Another example: the child in a house where I was staying had had an inoculation, the next day I heard the mother speaking of the child's having "a sore hand". I presumed she had hurt her hand in some way—but no! This person was using the word "hand" to mean "arm". Confusion arises with the word "tea". Someone once said to me: "I'll call for you after tea". My reply was "Oh, I thought you were coming in the morning?". He was, in fact, but he called breakfast "tea". Further misunderstandings have arisen from the word "stay". If someone tells me "I am staying at Manipay", I am likely to

---

Miss J. A. DOUGLAS

reply: "But where do you live?" "Stay" in its English usage involves temporary residence as for a holiday, but its Ceylon usage seems to involve fairly permanent residence. I hope no-one would try to justify Ceylonisms which make the speaker unintelligible to a native speaker of English!

The third group of Ceylonisms are those which involve transfer of the Tamil idiom to English without actually involving a mistake, or those which involve frequent use of idioms rarely used, but quite correct, in English. For example, the frequently heard expression. "I'll go and come", the inclusion of "all" in

the sentence "When did you all come?" words like "junction" and "head bath", and in the second category such expressions as "do his level best", "black-guarded", and "sweet". We cannot say that any of these is actually an error, or a mistake, but their presence makes the language to some extent impure.

My point is that if Ceylon is accepting English as a second language, it must be English, not "Ceylon-English", that is spoken. Those involved in Teaching English have the responsibility of seeing to it that the English spoken in Ceylon is not third-rate and corrupt.

They are slaves who fear to speak
For the fallen and the weak;
They are slaves who will not choose
Hatred, scoffing, and abuse
Rather than in silence shrink
From the truth they need must think;
They are slaves who dare not be
In the right with two or three.

—James Russell Lowell

School and Self, Significant or Silly

A. L. Union President: "I have great pleasure in calling upon our Guest to speak."

Guest: Mr. President, Ladies & Gentlemen,

This is the very first time I have set foot in your school. I have heard a good deal about your school but I should confess that I did not know the exact location and in fact, I had to make inquiries, to get here this evening. Why you chose such a stranger for this signal honour, is beyond my comprehension. It is a most unexpected gesture but certainly most appreciated after accepting your invitation. I have tried to collect some data about your school. Your teachers and union officers have been very helpful. I have compiled the following information about your school. In attempting to find some reason or reasons for your inviting me, I have had to include some facts about this humble self. Please pardon me if my speech sounds like narrating an autobiography.

SCHOOL

(A) In 1913 when the clouds for World war I were gathering, this school was founded.

(B) In 1920 when, about 7 yrs. old, she came under the partial management (or partially under the management) of R. mission.

(C) In 1926, when 13 yrs. old she became a full-fledged R. Mission School after Pundit M, later Swamy V, had spent a three year period (1924-1926) here.

(D) In 1935 when she was 22 yrs. Mr. A becomes principal and remains wedded to her for 33 years.

SELF

(A) _____

(B) My father died when I was 7 yrs. old. There by I came under the guardianship of one parent only.

(C) My father, when he was about 13 years old discontinued his studies in St. Johns and took to his father's occupation of farming (paddy, green-gram, cultivation) in A - East. His duties, then included driving a double bullock-cart (white oxen) to and from the paddy fields.

(D) My father, 22 yrs. with no proper means of earning a living, gets wedded to my mother.

(D) Self at 22 years, an undergraduate and dependent of my uncle became romantically interested in the lady who is by my side here now, I mean, my wife.

Dr. T. ARULAMPALAM, M.B.B.S (Cey.) D.P.M. (R. C. P. & S. Eng)
Psychiatrist, Govt. Hospitals, Point Pedro, Kankasanturai & Jaffna.

(E) In 1936 when she was 23 years old Mr. A, who became principal in October 1935, starts a full time job of reorganising and stimulating the growth of the school.

(E) My father, 23 years, with only a 7th Standard school leaving certificate and a small painting of Vinayagar, without any drawing certificate, finds a job as Art Master in a school under Pundit M's steward-ship **Did the Pundit have some method or way of spotting and releasing hidden or latent talent?** My father subsequently followed a correspondence course with Ravi Varma, won a 1st Class Drawing Certificate and was awarded the **First Prize in the All-Jaffna Art Competition in 1933** for his oil painting Tishaparudar which portrays Sivan and Sakthi riding on a white ox.

(F) In 1939 when she was 26 years, World war II breaks out — nobody will deny that this war has left its imprint on every body and every institution in the world.

(F) Self, 26 years qualify as a graduate.

At this stage one A. L. Student was overheard whispering to another "What is his job? Is that illness infectious!"

(G) In 1945 when she was 33 years old world war ends.

(G) In 1962 self, 33 years chose a particular field for post-graduate study.

(H) In 1948 when she was 35 years, Ceylon attains independence with its impact on every institution and individual in Ceylon.

(H) In 1965, self, 35 years old, qualify in post graduate study and return home.

(I) Pundit M, later Swamy V spent three years (1924 - 1926) here.

(I) Self spent three years (1962 - 1965) abroad away from my family.

(J) In 1962 when she was 39 years old, she is taken over by the Government.

(J) Self 39 years now, am here with you today as your guest and am taken up by your hospitality.

(K) In 1968 this school is 55 years old. Mr. A retires after being Principal for 33 years and I am invited to your function.

(K) What I will be when I reach 55 years, is difficult to forecast. 55 years is the age of optional retirement for Government servants. Extension beyond 55 years are given to those who are proficient in the official language. I am not proficient in the official language. So possibly I may retire at 55 years.

Ladies and Gentlemen, thank you for inviting me and for listening to me so patiently. You are the judges! It is for you to decide whether my speech was significant or silly! If your verdict is "silly" please do not blame me. Please punish the organisers for inviting me here. If you think the relationships are partially or wholly significant or meaningful then I recommend that you read some of the writings of the renowned psychologist G. C. Jung - viz his postulates about universal unconscious, racial unconscious individual unconscious and the conscious mind. Thank you".

THE POWER OF THE TEACHER

*The artist works with colours rich and deep
And paints a summer sunshine, or a bleak
And cold but sparkling wintry scene; and yet
The glowing canvas has no power to speak.*

*The sculptor carves on marble, and his work
Through night and day of weary toil and strife
Produces masterpieces of art;
And yet the gleaming marble has no life.*

*How mute and idle stands the instrument
Until ecstatic music with its sway
Thunders or trills or murmurs at the touch
Of some musician; yet this too dies away.*

*But oh, the sacred power that is thine
To work with human souls; with hearts and minds
That speak and live. Oh could there ever be
A task more noble, where artist finds.*

*His toil rewarded, and perhaps repaid
In being reproduced from day to day?
For oft the inspiration of his life
Fills other lives that touch his on the way.*

*Then, oh what tribute can we give you
Oh, wondrous sculptor of the human mind?
Yours is the privilege, teacher, yours the power
To mould the hearts and lives of all mankind!*

P. ARTY

THE SECOND YEAR TRAINEES WITH

R TRAINEES WITH THE LECTURERS

Optical Illusions

An illusion may be defined as a deceptive appearance or a false conception of something actually present. All of us have experienced illusions at one time or other. Let us now consider a few common optical illusions before we examine the causes of these.

On the face of a Ten-Rupee note you find a serial number of six digits at the top right-hand corner and also at the bottom left-hand corner. Now try to guess the number of twentyfive cents coins required to cover completely the serial number of six digits. You have guessed it? Two is your answer? Now, take a twenty-five cents coin and try it out. You will find that a single coin is just sufficient to cover all the six digits of that number. Well, you have had another illusion.

In Fig I, you find two sets of straight lines, one set placed breadthwise on the page and the other arranged lengthwise. The picture on the right appears to be narrower than that on the left, though both are limited by identical squares. Again in Fig II, the figure seems to have greater height than width. But on actual measurement you will find that the height and width are equal.

In Fig III, you find two ellipses one at the bottom and the inner one at the top both of which are identical. But the one at the bottom appears to be bigger than the inner one at the top.

In fig IV, you find two pairs of points (a, b) and (m, n) marked on three

straight lines. The distance it appears to be bigger than the distance mn though on measurement you will find the two distances to be equal.

In fig V, you will be able to see distinctly two arcs with their bulges facing each other. By putting a ruler to these two "arcs" or by looking at them lengthwise with the figure at eye level you will be able to see two straight lines.

In Fig VI, you find a straight line divided by arrowheads into six equal parts. But by looking at the figure you will not guess the parts to be equal. This particular illusion will not deceive you if you look at the figure by the light of an electric spark, for instance by light from lightning during a thunderstorm.

In Fig VII, you find two sets of lines arranged in two different ways. The lines on the left appear to be much longer than those on the right though they are identical in length. This is often referred to as "the pipe" illusion.

In fig VIII, the circle contained within two perpendicular lines appears to be oval. A large number of similar illusions and others of a more complicated pattern could be given. But limitations of space etc. do not permit us to have them here.

What causes an illusion?

Though we use the term optical illusion there can be no deception of the sense of sight or for that matter, any

other sense. The senses do not deceive us not because they always rightly pass judgement but because they do not pass judgement at all. What passes judgement in all cases is the brain. Hence all optical illusions derive not only from what we see but from what we subconsciously think we see. We involuntarily deceive ourselves, by what we **think** we see and not by what our senses actually register. The term "Visual self deception" more aptly describes what we refer to as optical illusion.

Physiologists often say "We see with our brain, and not with our eyes" In most illusions imagination plays a conscious role in the process of vision. "Our eyes are unable to take cognition of the nature of objects and so do not impose upon them delusions of the mind" wrote Lucretius about two thousand years ago.

We are unable to explain all the optical illusions. We often cannot guess what subconscious conclusions our brain makes to cause one or another illusion. But we shall try to explain some of the illusions listed earlier. With regard to the illusion of the ten Rupee note it was suggested that on account of its shape, the coin appears to us to be much smaller than it actually is. To verify this, I drew one diameter each of circles of various sizes on the blackboard and underneath each circle I drew a line parallel and equal to its diameter. I got unsuspecting non-mathematics students to tell me which is bigger — the diameter or the line underneath it. They were unanimously of the view that the line underneath each circle is slightly bigger than the diameter. It may be that some quality of the paper on which the currency note is printed also has something to do with the illusion. You are welcome to investigate.

The illusions in Figs. I and II have similar causes. In estimating the height of the picture on the left we subconsciously add the gaps between the lines to make it appear higher. A similar explanation should be given for fig. II. In fig. III the presence of the outer fringing ellipse makes the inner one to appear smaller than the bottom one. This illusion is further enhanced by the entire figure appearing to be not flat but three dimensional, suggesting a pail. In fig IV the presence of a third line causes the illusion and the fact that this straight line also commences from the same apex enhances the illusion. The illusion in fig V is not so easy to explain and reader is welcome to try out his own explanations. The illusion in fig. VI has something to do with the movement of the eye which is too slow for the spark's instantaneous flash. The illusions in figs. VII and VIII are themselves not so easy to explain. One thing is certain and that is that these illusions are caused by the subconscious mind which prevents us from seeing what we really should see.

Applications of Illusions

The illusion in fig. II is of immense value to tailors. For short fat people they have the stripes vertically in shirts, blouses etc. and for lean tall people they have the stripes horizontally. This way short people are made to appear taller and lean people are made to appear fatter. This is possible because we involuntarily allow our eyes to travel in the direction of the stripes because we are unable to take the entire suit at a glance.

Engineers also avail themselves of an optical illusion to count the number of revolutions per minute of quickly rotating shafts. A discussion of this technique is not attempted here for obvious reasons.

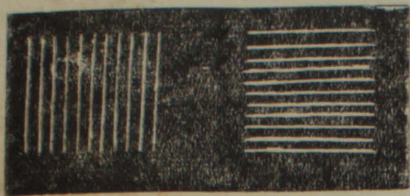

Fig. I

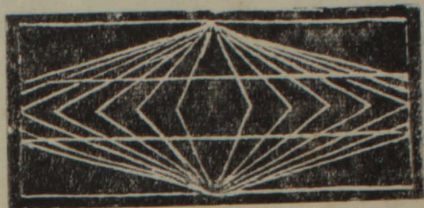

Fig. V

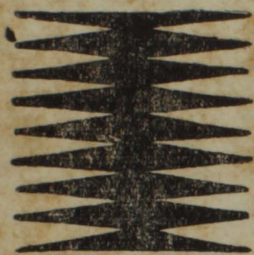

Fig. II

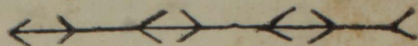

Fig. VI

Fig. III

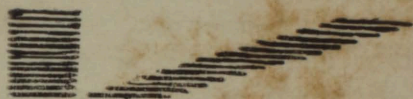

Fig. VII

Fig. IV

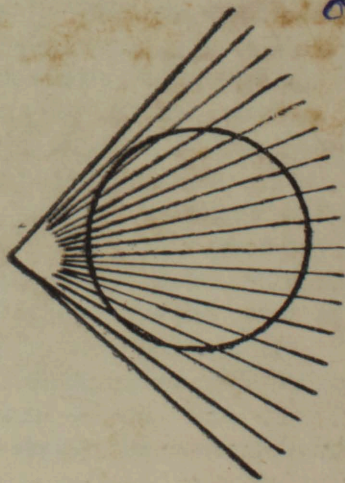

Fig. VIII

(Diagrams for the Article on Illusions)

Further Education for Teachers

Ceylon is still an oriental country. A vast majority of people, are traditionally devoted to ideals of education which the ultra-moderns may consider as medieval. In the medieval world the accent on education was on religious ideals. The specialization in humanities was the main line of higher education. Monks and nuns, sages and seers were the guides and philosophers for educationists and teachers. There has been a shifting of the accents with the advent of scientific discoveries, inventions and knowledge. In schools and universities education in Pure Science, Applied Science and Technology began to attract the vast majority of pupils. The vast majority of teachers in the secondary schools and collegiate institutions are also attracted to the courses in science and technology. But teachers and youth leaders need a complete education. Teachers have to aim at the development of their personalities as integrated personalities. Teachers have to be men and women who are physically fit, intellectually alert and spiritually poised. Teachers have to be men and women of insight, and have to develop intuitive apprehension of truth, beauty and reality. Teachers and youth leaders have to be not only men of knowledge in their special subjects, but persons of light and learning who could play the role of guide, philosopher, and friend to their pupils.

In the context of prevailing conditions in the educational set-up of this

country much needs to be done to equip the teachers in service to fill the noble role of stirring into exfoliation the dormant potentialities of their pupils. The teachers of this country have during the past two decades and more been confronted with enormous difficulties and disabilities which have stunted their growth and development and their realization of their fullest stature as illumined personalities.

In the context of the phenomenal increase in the number of pupils and the consequent increase in the number of teachers, responsible leaders in the country have complained against a deterioration in the quality of teachers. There is need in this country to arrest the deterioration in the standard of the teaching profession and to provide facilities for further education and in-service training and offer incentives for a large number of teachers to avail of such facilities. After the war in-service training and education had been given in many countries to assist the teachers to qualify for their profession and to maintain adequate standards in education. There is need for more trained teachers, for the teaching of English, Science, Mathematics and Social Sciences. The middle school education especially in the rural schools and the junior secondary schools is not adequately staffed with specialist-trained teachers. At the pace at which specialist trained teachers are supplied by the Maharagama and Palaly training colleges it will take quite a long time to supply the staff deficiencies in

---

A. E. Tamber, B. Sc.

(Emeritus Principal of Jaffna Central College)

most of the schools. The Government should therefore have a scheme of in-service training to equip teachers in service as specialists for the teaching of English, Science, Mathematics and social sciences. It is most urgent to remedy the poor standard of English in our schools. More teachers trained for the purpose should be in charge of the teaching of English. The first step in the provision of a broad general education for teachers to keep abreast of modern knowledge and progressive changes in the field of education is to ensure that a large percentage of the teachers in service acquire a competent knowledge of English language. For Ceylonese the only foreign language that assists them to have a window into world knowledge and Culture is the English language. A large number of teachers have been educated, some in the English Medium and others have been learning English as a second language. The state should consider some scheme of assisting these teachers to acquire a greater proficiency in the English language by a course of in-service education. This education could be devised as a course of compulsory lectures, periodical refresher courses employing modern facilities such as film strips, lingua-phone, records, films etc. Teachers should be guided to listen to useful English lessons in the Radio from the C. B. C. All India Radio and even the B. B. C. All these should be co-ordinated with guided library, reading of books and magazines. The assistance of the British Council and the U. S. I. S. education branch may be also availed of. Apart from departmental guidance, direction and courses, the local Teachers' Organizations like the Principals' Association and the N. P. T. A. could plan assistance to teachers in regard to the maintenance and development of proficiency in the English language among

teachers. A club or society of teachers and even members of the public organized for the promotion of knowledge of English as a second language would be a useful adjunct to invigorate the culture and life of all the educated citizens.

It is the duty of the education department, the Teachers Organizations and other cultural organizations to ensure that the teachers acquire a complete education. Teachers must be directed to interest themselves in aesthetic pursuits. Music, Painting, Sculpture, Dramatics are not for specialist-teachers in these branches alone. In oriental countries aesthetics is considered as a stepping stone for religious experience. "Rasa-Anubhava" is second to "Brahma Anubhava" according to the Indian concepts. Teachers should develop refined aesthetic values and should be capable of appreciating a painting, piece of sculpture and enjoying the harmony and rhythm of music. In this age of Jazz teachers should be given opportunity through refresher courses, film shows and exhibitions to acquire the knowledge of the world's best paintings, sculpture, architecture and productions of the best composers of world music. They should be assisted to develop their intuitions of the aesthetic content in music, dancing, painting and sculpture. Teachers should not be mere sense observers but they should be men of intuition and insight in order to inspire and kindle refined sense of values among youth and to direct their emotional development.

Teachers should be mature men and women with a definite philosophy of life. It is not enough to be specialists in their subjects. It was the view of Aldous Huxley that specialists were akin to parrots. If teachers are to be personalities whose impact should transform their

pupils and inspire them with noble ideals of life then we must ensure the teachers have had contacts with the greatest personalities in Ceylon and abroad and down the ages and had developed a philosophy of their own and dedicated themselves to higher ideals in life. According to Indian traditions the spiritual guru was the fittest guide to the teachers and youth leaders. There is religious instruction in schools. But it cannot be regarded as religious education. The teacher-personalities have to be men. This philosophic inclinations and deep religious convictions. The teacher should be given opportunities to meet great personalities, to listen to them, and to have access to the libraries where they could read the lives of great men. Teachers should like the pupils be constantly reminded of the lives and works of great men. **"Lives of great men all remind us, we can make our lives sublime"**.

Self-help is the best form of education and prove that the individual and group is really interested in helping one another in the process of education. Teachers should build up a small library of their own not only of the subjects they teach but concerning fields of general education as well. There have been teachers who in spite of their meagre income built up their own libraries of books on philosophy, religion, art and literature. A large number of teachers have to interest themselves in the study of research and on literature, history, archaeology, geography etc. There is at present a dearth, almost a bankruptcy of cultural leaders in Jaffna. Teachers and even professional men must have a side-line of study and research and should be enlightened leaders of the community.

It is said that a man is known by how he spends his leisure. Amusement hobbies and physical recreations are popular leisure pastimes among the professional classes in this country. This is not enough. Teachers especially should have cultural hobbies. Collection of coins, stamps, historical documents, collections of representative painting (at least prints) sculpture (replicas) musical records, tape-records, collection of scientific specimens, archaeological specimens, etc are the hobbies of a large number of people in civilized countries. They keep such men intellectually alive and enrich the intellectual and spiritual life of the community. It is necessary for teachers especially to teachers who have had education in a university or a training college to interest themselves in such hobbies. Teachers should get together and form societies and clubs to promote the study and exchange of views in some of the fields mentioned above. Other professional men have interested themselves and formed societies for similar purposes. There is an old pupil of the writer who is the head of an engineering section in Ceylon and finds also the the time to be the president of the "Rose-Growers Association". He has in his own garden 300 varieties of rose plants. Teachers and schools should encourage and lead the community in such hobbies.

Teachers when they enter the profession should consider it as the beginning of their educational life and they should continue their education and their educational activities throughout their career as teachers and even in retirement.

THE TASK OF THE SCHOOL IN THE EDUCATION OF THE CHILD

The word 'education' can be used in two senses: in a broad sense to designate all the influences to which everyone is continually subjected by the physical, biological and social environments in which he lives and in the more usual narrower sense to designate the special influences organised and devised by teachers in schools and places of further education. Education is an avenue of social promotion and it has become virtually the avenue for social mobility. Education is important, therefore, not only to help our children, to give them better lives, to improve the society in which we live, to enable the country to go forward paying its way and competing internationally; but also it is essential if we are to survive in a scientific and technical age. But quantity of education by itself is not enough. What also matters is the kind and type; it must be geared to the world we live in, prepare people for life and for change, help them to develop and to become adaptable, and it must reach them all. Educating is not easy but it is possible. In all social settings educability - flexibility of response and adaptability - is an observable characteristic of human behaviour. Education is a regulation of the process of coming to share in the social consciousness; the adjustment of individual activity on the basis of social consciousness is the only sure method of social reconstruction.

The greatest change that has taken place in the schools is the shift in the centre of interest from the curriculum to the child. Rousseau led the revolt and ushered in the new epoch of child-centred education. But the movement registered its most glorious achievements in the

hands of the three great teachers of the 19-th Century, Pestalozzi, Herbart and Froebel, who, each in his own way has left his indelible mark on educational theory and practice. Rousseau can thus be justly claimed as a precursor of the new educators who fix their attention upon the pupil as the centre of their interest. Paidocentrism is the underlying principle of the new teaching. The wide range of schools which are designed to cater for the needs of different children according to their ages, abilities and aptitudes; the emphasis laid on child psychology; the methods of teaching and the techniques of testing; the books on child growth and development; and the problem of the adolescent all these bear witness to this new interest in children and their welfare. The new attitude implies that education is not primarily a matter of imparting information and training in skill, but the stimulation of purposeful activity appropriate to the stage of development of the pupil and integrally related to the social context. It should be an attempt to give vitality and significance in relation to the human and physical environment. Above all the child should be considered as a real living member of society, not merely as a novice for life.

One of the most difficult things for a school to accept is that the child's education has begun long before he enters the infant class. From the time the baby opens his eyes to look at the new world, his training goes on and during the impressionable pre-school years the child assimilates impressions, ideas, modes of behaviour and standards of conducts which become part of him. Even after

school life begins, his education is not confined to the four walls of the classroom and the home continues to wield its influence in many ways. Even Rousseau considers that the real nurse is the mother and the real preceptor, the father. Schools are beginning to realise that the total education of the child demands the co-operation of the home, and parents are willing to take a greater interest and share in what had hitherto been considered as the exclusive responsibility of the experts. Most schools are aware of the physical, emotional and intellectual differences that exist among children but they often ignore another factor of equal importance, namely the difference in the home - background. Very often home conditions are such that the child finds it difficult to be active in school. Sleeping **accommodation** is not good; poverty in the home results in malnutrition and lack of energy; too much work in their homes, long distances to walk or travel to schools in the mornings and back home in the afternoon after school. The good home is measurable in terms of personal relationships and human responses rather than in terms of parental status, tidiness or prosperity. A visit to a home, a talk with a parent, a walk through the neighbourhood where the pupil lives, can provide the information about those intangible things that influence a child and which can be gleaned by no other means.

In the past, when very little was known of children or their needs, schools had a comparatively easy task. With the introduction of the study of child psychology, there has come a new knowledge of the child and consequently greater demands have been made of the school. The emphasis is no longer on the curriculum but on the child. "The education of the whole child" and "child-centred

education" are the ideals set before the school and it can no longer shrug off the responsibility of helping the pupils to grow spiritually, mentally, physically and socially. However well a child may develop in other ways, if he is spiritually or morally stunted he cannot truly develop into a balanced, integrated, harmonious, wholesome personality. This is a time when standards of value and conduct are disintegrating and moral decay and social anarchy are setting in and unless we have something to which we could cling, a faith by which we could live, we can easily drift along aimlessly. Religion cannot be compartmentalised from everyday life and it will lose all its essence if the school attempts to confine it only to morning worship, to the religious knowledge class and to the different religious associations. Religion is that which links the individual to the universal, the ephemeral to the eternal, the finite to the infinite. The whole aim of exercising the mental faculties is that the pupils may learn to think for themselves. The mind is not a reservoir into which one can pour and draw out unrelated disjointed facts. It should be a living fountain with a source from within and bubbling over with its own ideas. It was only at the turn of the century that schools began to consider that the physical well-being of the child also came within their province. At first it only meant the inclusion of games and drills as a part of the timetable. But now it has come to embrace a wider meaning. Children are not isolated individuals at the stage of development but people set in societies and nurtured in the life of the groups to which they belong. The whole process of growing up is inextricably bound up with living in a community and all spiritual, moral, mental and physical growth must be accompanied by a corres-

ponding development in the child's social education.

The paradox of education lies in the fact that the process of growing up is at once intensely personal yet essentially social. The school is essentially heterogeneous in character, and the real task of the school is to create a community out of accepted differences, an experience which is a preparation for life. Luckily, the child's entry into a wider world is no longer left to the doubtful chances of family education and street play; instead he is sent to school which has a double significance — as a society in itself and as an interpreter of the pattern of communities. Education is supremely a social, not a solitary, process. The doctrine of growth applies to it. We think of the pupils, growing up and gaining experience of leadership and service in school. The child meets a society of people of his own age, in the activities of which he may take a share equal to that of any other member, so that he may have the sense of being wanted in it. Every school should present to the pupils the same types of problems and challenges, although in a more selected form, that he will meet within the community outside. Unless he learns to grapple with these problems, and to take up challenges successfully while he is still in the classroom, the school will have failed in one of its primary tasks — that of training the child to fit into the society to which he belongs. No society can shrug off its own responsibility and lay the full burden of educating the child on the school entirely. Every school is after all the product of the community which nurtures it. The general cultural standards of the people; their moral, intellectual, and physical, achievements; their leisure time pursuits will somehow penetrate the school, colour its

atmosphere and to a certain extent determine its pursuits and achievements. In other words, every society gets the school it deserves; on the other hand no school worth its name will be content merely to reflect the community in which it has its roots. It will also want to remould the community on the ideals and standards it holds and cherishes. Schools both affect and mirror the quality of society. The close relationship between the school and society can prove a very powerful source, either in promoting the full growth and development of the child or in thwarting the purposes of education. When there is no clear understanding between the two — on the role each has to play — the education provided in the school becomes a farce and a mere apology for the genuine product. But let the school and society become partners in this cause, and out of the school portals will stream forth youngsters bubbling with zest and enthusiasm for life, with minds that are alive to ideas, with spirits that can be fired with imagination, and with a physical urge to find their niches in society and accept the responsibility that will devolve on them.

The business of helping the child to adjust himself to his environment is one of the important aspects of teaching. His physical, social and spiritual development depends on it. One of our aims is to make the child socially effective; that is, a worthy member of society making his contribution to the common good. True adjustment to the environment is the necessary foundation for this. The function of the school is to provide the kind of environment which is best suited to individual and social development; to stimulate and guide healthy growth in this environment; and to enable children to acquire the habits, skills, knowledge, interests and

attitudes of mind which they will need for living a full and useful life. The modern teacher is not only responsible for the educational development of the child but also for his social and emotional development. The school is fundamentally an experience — giving institution and if it cannot give more vital experiences than the child can get anywhere else in the world, it has no valid claim upon his time. Teachers should try to be wise and sympathetic — not to high brow or pragmatical or prudish on one hand; not too indulgent or sentimental or slack on the other. The school is a place where the individual is socialised. Society, through the medium of the school, puts its past achievements at the service of its future citizens. The school is in fact the growing point of the community. The important thing for the teacher to remember is that whatever the organisation the unit in the school is not the class but the individual. Each pupil has his own personality. The ideal size of a class, as determined by experience, seems to be between twenty and thirty. Teaching should not be stereotyped; there should be room for the individual pupil to develop on his own lines and in his own way; schemes such as the Dalton Plan which encourages individual expression and the Project Method which fosters co-operation can be tried out. The school's influence is inevitably limited by the fact that a child is with his teachers only five to six hours a day, five days a week, approximately nine months a year — for 10 to 12 years making a

total roughly of about 11,000 to 13,000 hours during the most formative years of his life. Moreover there is lack of continuity about the school's influence owing to the break for holidays and the regrouping of pupils in a new form and with a new class teacher each year. The function of the school therefore is to supplement, and not to supplant, the home and the other educative agencies. Our rapidly changing society will be in chaos until each individual is given the ability to learn his own identity and to achieve his own potential. The school must function as an agent for the evolutionary progress of human society. The home, the adult society, and the school must conjointly endeavour to function as the three poles of a trial kept alive by constant actions and interactions.

The school — which is often described as the miniature or microcosm of society — is primarily a social institution. The teacher is engaged, not simply in the training of individuals, but in the formation of the proper social life. Every teacher should realise the dignity of his calling; that he is a social servant set apart for the maintenance of proper social order and the securing of the right social growth. The ultimate strength of the nation lies in the social responsibility, economic competency and moral strength of the individual Ceylonese.

P. V. Suntharathas
Final Year English

Education makes a people easy to lead, but difficult to drive; easy to govern, but impossible to enslave.

Lord, Brougham

STUDENTS INDISCIPLINE

The world wide student unrest and indiscipline are the most disconcerting features of the present day world. This phenomenon is not confined to any particular country. Students have taken to the streets in Brazil, Japan, the Netherlands, Switzerland, West Germany, France, U. S. A., Italy, Turkey, Poland, Czechoslovakia, Great Britain, China and Ethiopia. In our country, fortunately, the students have not been led to excesses. But here, too, we have had our share of student troubles and violence.

It is tempting when we try to examine the underlying cause of this student rebellion to say that it is time for men between the ages of twenty five and thirty to take over from the older generation. But on closer study, it is clear that the students have not taken this type of revolt for any single noble cause. Any cause, good, bad, or indifferent, is sufficient for the student power to exhibit its strength in the form of rallies and riots. It is the 'feel' of power which the students seem to want, not concrete gains. The student rebellions all over the world are led by students who have not even agreed upon a formula for what they would do with the power if they got it. Rebellions are actions taken by them in order to ignite insurrections and violence. For they believe that out of this violence itself a different and better society will be born. "It is only out of chaos that order will emerge", they seem to think. If we analyse them further, we will find that the active student leaders are not progressives or leftists or communists. They are literally nihilists.

Though the students all over the world are behaving in a vague and irres-

ponsible manner, yet there are deep underlying causes - more often genuine - at the bottom for the manifestation of these ugly demonstrations by the students. The unrest and rebellions are the result of the enormous growth of colleges and universities. In many colleges in Europe, America and India, as well as in Ceylon, the student-professor ratio is sometimes as high as 300-1. The growing gap between the generations, the failure of universities and colleges to adapt to the changing economic and social conditions are familiar today in practically every country. Academic contacts between the students and the professors in the universities are conspicuous by their absence. It would be very desirable to have a continuous and intimate dialogue between the teachers and the students which would demand a proper student-teacher ratio.

Modern books, especially paper-backs, are also a little responsible for the debasement of the minds of the young people for their advertisement of sex and crime. The following is taken from an advertisement appearing in a leading journal of the United States of America.

"Half of all teenage girls are pregnant at the altar. Students agitate for sexual freedom. Old codes crumble before a tide of sex obsessed novels, books, magazines and T. V commercials".

It would be proper here to refer to the violence that wrecked Paris a few months ago. This war is due to students revolt and one of the demands of the University of Nanterre was greater freedom between sexes.

Another possible cause of troubles among the students is the discrimination exercised against the higher section of the student community. If selections for higher studies, for scholarships etc., are offered not in consideration of merit but out of political favouritism, the meritable result is frustration among students which can easily lead to an upsurge of violence.

The wrong selection of teachers may be a contributory factor to the discontentment found among students. The head of an institution should symbolise knowledge and character. In an institution if the students can voluntarily respect their teachers, a feeling of happy brotherhood is developed making the chances of disturbances remote.

Today the student community is in a state of tense and rather disappointed feelings. But it should be clearly understood that there can be no better set of individuals than the student community to come forward for any great undertaking for any just and noble effort. One sure way, or perhaps the only way, in which the students can be made to think for themselves is to bring together small groups of these teachers and the taught and let

them talk it over and decide among themselves what the future ought to be. The students should be afforded full scope for freedom of expression and at the same time the impression that violence would ultimately pay should be removed from their minds.

The present educational system is outmoded in regard to students problems. Education today should be more purposeful and job-centred. Parents should be made to take a more active interest in the welfare of their children. Political parties, of whatever colour, or the Government, should not interfere in the working of the universities. In other words, perfect autonomy in universities should be carefully preserved. Adequate machinery should be set up for expeditious redress of the legitimate grievances of the students. Finally, the university authorities should adopt a human and sympathetic attitude towards students indulging in undesirable actions.

Let us hope that the wind of change will breathe new life into all our educational institutions.

A. Kandiah,
Final Year English

Without ideals, without effort, without scholarship, without philosophical continuity, there is no such thing as education.

Abraham Flexer

Observation more than books, experience rather than persons, are the prime educators.

A. B. Alcott

Professional Preparation in Physical Education

The profession of Physical Education is fairly old in Ceylon. If we are to assess the future of the profession from the men who have given a life time of devoted service in this special field, we get a dismal picture. To be frank, many of them have pathetic tales of woe and agony to relate, while a few of course have come by sporadic "plums" in their official career. In terms of material worth there is little left for them to fall back upon in their retirement though in terms of good-will perhaps they have plenty.

Has the profession attracted and retained the best talents, or has entering it been a disqualification for men and women who would otherwise have been better off. This needs severe heart searching.

The key to the realisation of many of the potentialities of Physical Education is "quality leadership." The activities that students learn may be forgotten, but the influence of the Physical Education teacher lasts long. No school can be greater than its staff nor can a curriculum advance beyond the vision of those who administer it. It is in the hands of the teacher to make or mar the educative value of any school activity. An intelligent and well prepared teacher with a wholesome personality and a sound Philosophy of life has a greater opportunity than any other member of the society, to prepare boys and girls to be good citizens. In this context the Physical Education teacher occu-

pies a strategic and challenging position in a school. A successful teacher of Physical Education is one who makes himself indispensable in the life of an institution. This would not be achieved by mere specialisation in Physical Education only but only as an outcome of the personal traits of a teacher.

A teacher of Physical Education should have the required academic background and qualification depending upon the grade he is to teach. A pass in the G. C. E. (O. L.) Examination may be considered as the minimum requirement of those who teach in schools up to Grade 12. Those who teach at Universities and Teacher's Training Colleges must have atleast a Secondary Trained Teacher's Certificate or University Degree. In addition to this qualification they must also have a professional qualification. Physical Education requires a special professional preparation and this would involve a year or two's stay in a College of Physical Education to pursue and master the essential aspects of Physical Education, which cannot be obtained elsewhere.

No untrained person has any right to stay in this profession. It is very unfortunate in our country that very many schools and colleges have teachers without basic Physical Education qualifications and training who are in charge of games and sports. Apart from the above, the personal qualification of a Physical Education Teacher is vital. Skills are the primary concern of all learning and teaching.

A Physical Education Teacher must have a natural range of Physical skills which can be imparted to others.

The life of a Physical Education teacher is exacting and therefore, unless the requisite type is available the profession may sustain a loss and to that extent work is bound to be ineffective. Any ill-equipped teacher who cannot measure up to these desirable standards will be a bad influence not for one or two years but till he retires. As replacements are not easy under existing service conditions, it is surprising to note that no genuine attempt is made by the administrators, the teachers staff and parents to provide leadership in Physical Education. There is, little, if not nothing of any progressive program, in Physical Education provided in schools. This state of affairs is bound to produce leaders who have had no vital experience in Physical Education, not only physically but intellectually as well and the profession is likely to lack staunch adherents and supporters.

The trend in Ceylon from the very beginning was to have one on the school as the teacher-in-charge of games and physical education, that is Prefect of Games and Coach without any basic Physical Education qualification or specialisation in a particular game or sport, Jacks of all trades and masters of none. The only qualification of some of these teachers is that they have either been players during their time or have been good spectators of some game. With these qualifications, they pose as great advisers and authorities in the coaching and training of pupils. Such "Jacks of

all trades" should be replaced by efficient men, who are specifically qualified for this purpose because the broadening objectives of education have gradually embraced physical education as an effective educational tool. The physical education profession has correspondingly become more educational.

Physical Education is an applied science. Therefore every Physical Education Teacher must have a basic knowledge of Physiology, Psychology, Physics, Chemistry, Biology etc.

It is very deplorable that nothing is being done to promote higher studies and research in physical education in Ceylon. Physical education in this country is yet in the infant stage.

Efficient leadership depends, apart from qualification and training, on salaries and scales of pay as well. Unless these scales are attractive, the teaching profession will not attract men and women of the requisite ability. The salary, the service conditions and the status of physical education teachers are not only unattractive but also a definite hindrance to those who would join and remain in this profession. Unless these handicaps are removed and the service given the status and dignity that befits this important nation-building profession, we cannot hope to get better results. The ordinary teacher suffers from a great many difficulties but the physical education teacher suffers more.

V. Ganeshalingam

English — Final Year.

First Stages in Reading

The "reading lesson", as it is taught today is an insult to the intelligence of the average child. Most teachers believe that during a "reading" period all that is expected is the reading aloud of a prose passage which the children are supposed to have prepared at home. This is a procedure that not only stifles in the child a desire to read, but also drives him in later life to read worthless or obscene literature. Good discrimination in the choice of reading material is one of the things the child should be taught at school. Today even in the most up-to-date schools of the island, kindergarten children are being taught to read according to methods that were in vogue about thirty years ago.

It cannot be denied that we have done very little research in the field of language teaching. Very few people in Ceylon seem to be aware that during the last twenty years a tremendous amount of research has been conducted in the teaching of reading, both in America and in England. Language teaching has enjoyed the attention of Psychologists to such an extent that a modern Bibliography on the "Teaching of Reading" would run into several volumes. It is sad to feel that all this vast body of research seems to have by-passed our country on its way to Indonesia, Thailand, China and Japan where up-to-date Language Institutes have been in existence for many years.

Reading is generally considered to be the focal point of education, as ours is a civilisation essentially based on the printed word. The child who is retarded in Reading is bound to lag behind in his general education. The teaching of read-

ing therefore, should engage the minds of our best educationists and call for planning and preparation at the highest level. What should be our aims in the teaching of reading in grade one? One aim is of course, the obvious one of helping the child to identify and recognise certain symbols as representing certain sounds. This is only the basis of reading ability. The act of reading implies far more than this. To mention only a few, the child should be able to (a) comprehend a passage as a whole, (b) to grasp details, and carry out instructions, and (c) to sense the mood or tone of a passage. We certainly don't expect all these from a first grader, but the foundations laid down in grade one should certainly lead to these abilities. There is however one important aim which no one can afford to ignore in Grade One - the aim of teaching the child to enjoy reading and create in him a desire to read. Reading should never be made to appear as toil or torture to a child. It is safe to say that in Ceylon, large numbers of children never reach the stage of enjoying reading.

Recent research has revealed that reading readiness is one of the most important factors affecting a child's ability to read. Readiness for reading implies a level of mental maturity at which child can profitably begin to learn to read. In Ceylon it is generally assumed that all children have reached this stage when they are five years old. This assumption has been found to be wrong by modern psychologists working in the field of individual differences, who have found that many difficulties which certain children experience in learning to

read stem from too early an introduction to reading.

Reading is a highly complex process influenced by a large number of factors. All these factors could be classified under Physical, Intellectual, Emotional, and Social development. A good Kindergarten teacher should therefore be trained in the latest methods of assessing Reading Readiness in a child. Once Readiness has been assessed the child has to be put through a free Reading course, before he actually starts on a primer. The purpose of modern pre-reading courses is to help little children develop certain habits and abilities as part of a carefully planned series of experiences and activities, designed to prepare them to learn to read.

Pre-reading courses are almost unknown in the teaching of Sinhala and Tamil. In Ceylon we launch the child straight away on a primer. We now make no attempt to assess reading readiness. Our first step therefore should be the preparation of an efficient pre-reader. A pre-reader would normally consist of pictures only. Each picture would have its own objectives. You may, for example begin with a picture of a typical Ceylon kitchen. Some of the objectives of such a picture would be (a) to help children to enjoy and interpret pictures, (b) to encourage them to talk and relate the picture to their own home experiences (c) to increase their vocabulary, (d) to give social training.

These pictures should be so designed as to not only develop the child's visual discrimination, but also give practice in left-to-right eye-movement across the page, and increase the child's ability to observe carefully. At this stage children, should get sufficient practice in seeing obvious likenesses and differences as a step towards training them in the quick detection of differences in word forms and letter forms. There would be other pictures to stimulate the child's imagination to exercise his judgement and give practice in following oral directions.

The primer too should be very carefully planned. The material should be so selected as to stimulate the child's interest in the world around him. The selection of such material entails a good deal of preliminary research. We should first determine a child's vocabulary at the pre-school level. More difficult would be a study of the five year old's interest. It is unwise to be guided by English or American research on children's interests.

Interests are largely determined by cultural patterns and in Ceylon, very little research has been done in this field. Before we produce reading material for children we should carry out a number of surveys to determine not merely the interests, but even the fears, hopes and aspirations of children in various age-groups.

Miss E. K. Niles
Final Year English.

The Place of English in University Education

The Government has decreed that education should be imparted in the Swabasha medium at all levels and even so at the Universities. We witness today the change-over from English to Sinhalese or Tamil in all schools with its attendant difficulties and embarrassments. The teachers and students — most of them — are making a correct conscientious effort to adapt themselves to modern requirements, and rightly so. The emphasis on the vernaculars arises from the need of the student to assimilate whatever he learns through the language of his parents, a language to whose patterns he has been accustomed from the cradle or, shall we say, from the mother's womb. This does not or should not, of course, entail on us the necessity of by-passing English. Particularly in the higher seats of learning an adequate knowledge of English should be regarded as absolutely indispensable.

The instruction imparted through the swabasha medium in both arts and science subjects is admittedly inadequate. Attempts are made by learned lecturers to condense in the shape of notes, facts garnered from various sources and the net result on the part of the student is just chocolate-swallowing. With a few doses of this pre-digested stuff the university student faces his tests, emerges from them quite successfully and soon appears in the graduate's war-paint. But sad to say, this mechanical aid to study imparts to him neither depth of knowledge nor anything that approaches culture. The Universities should not become manufacturers of shoddy degrees. Our text-books in the Swabasha medium are very few indeed. If one of the characteristics of University Education is the fostering of

facilities for research, then certainly it is incumbent on every graduate or undergraduate to read extensively books that are written in English and not confine himself to a limited number of translations produced in Tamil or Sinhalese — and in fact most of them very poor reproductions of their original.

Such rapid and far reaching changes are found in every branch of Science, Literature and Technology that the modern student will find himself lagging behind, if he does not acquaint himself with the latest developments, the most recent innovations in both literary and scientific thought. The graduates we now turn out are going to be leaders of society, men and women who will adorn the topmost rungs of the various professions, men and women who fill an important role in international commerce and relationship. They will represent their country in the conferences and councils sponsored by world organisations. A deep knowledge of English is therefore absolutely necessary for them to participate in discussions at international level. English is an international language, the lingua franca of the best part of the civilized world.

A sound knowledge of English has large utility value. Apart from this, it is a language that enshrines all by itself the best that is found in Literature, Philosophy and Science, much more than any other modern tongue. It is a living language, much more alive than any other — a language that is spoken and read by cultured inhabitants of every continent upon the face of this world. Would it not be folly, then to deny to our students at the University, the treasures of a

language that opens a window on all knowledge? What then can be done to restore this language to its pristine fame and glory?

Those of us who are teachers have witnessed and still witness the steady deterioration in the standard of English in all schools. It is possible to score a certificate at the Ordinary Level without securing a pass in English. Incalculable harm has already been done. And yet, in spite of this rapid deterioration in the standard of English, the Law College insists on every applicant for admission securing a credit pass in the G. C. E. and that too in the "A" paper — this is indeed asking for the moon.

The remedy therefore will be to restore English to the place of honour it once held in the curricula of our schools. English ought to be made compulsory at the Ordinary and Advance Levels. In that we are not making an effort to boost up English to the detriment of Sinhala or Tamil. We are not discouraging the study

of our mother-tongue. It must be emphasised at this juncture, that the worth and value of English will best supplement the instruction given in the native tongue, a language which will open up new vistas before the student at the University, the student of research—the student who is to be the citizen of tomorrow.

Ceylon, one of the youngest Dominions within the British Commonwealth of Nations is aspiring to hold her own with Comparable races within the fabric of the Commonwealth. If that be her aim, she will do well to give English pride of place in the curricula of her Universities, so that more English and better English will produce in the time to come men and women whose outlook on life will be outstripped only by the broad culture and high-mindedness that arise from a proper study of one of the greatest languages spoken upon this earth.

S. A. Antonypillai
2nd Year English.

Mahatma's grandson speaks to us and the world

This year Mahatma Gandhiji's grandson Rajmohan Gandhi took upon the struggle for the Asian continent. He is a fighter and trains fighters like him. He believes in a new ideology of changing men and directing the course of history and passionately puts it in practice. He believes that Ceylon could be the pilot nation and that North could give Ceylon the lead.

He visited Jaffna on November 17, 1968 and stayed here for 3 days, analysing problems and challenging men to accept the challenge of responsibility.

* He said, "I am in revolt against poverty. I loathe our country's squalor. I hate our fear, laziness and irresponsibility. I am in revolt against a system that cripples

the initiative of the ordinary Indian and forces him to cheat, lie, cringe or bribe—or lose his job or business. I see the need for revolutionary changes in our government leadership and in the ranks of the opposition. Our enormous and ancient land is meant for greatness. Today's slide to disaster is not what our people deserve. And it is a state that can be ended. All that is necessary is for some men to shed their secondary aims and pre-occupations and accept on their shoulders the task of salvaging and reconstructing India”

* “Malaysia and Ceylon are two nations that could pilot Asia into the new age. A change in Malaysia, affecting the Chinese, Malays and Indians who live there will have immediate repercussions among China's 600 million people. Indonesia's 100 million and among the 600 million Indians and Pakistanis”

* “In Ceylon a strong force of youth are on the march. They have made their mark both on the government and on the leftist Opposition leaders. They believe that Ceylon is compact enough and courageous enough to attempt the creation of a society that could be the model for all Asia”

* “The moment has come for those interested in the country to seize the head-

lines for themselves. The age of false humility is out. Honesty about one's claims has got to become the fashion, especially when the aims and claims are big”

* “I feel this particularly about the younger elements in our country. They are hungry for a change. They find their energies suppressed; their minds cramped and their ears bombarded with slogans and cliches that have lost meaning. They think for the country as a whole. They crave for their progressing place in a fast-moving world. Now they must assume leadership. Nobody is going to hand it over to them on a nice platter”

* “Let us face together the big challenge”

* “With this kind of passion, victory is certain. We cannot afford to stop until our country offers every man, woman and child enough food for the belly, work for hands and a purpose that satisfies the heart. Not, in fact, until India, Japan and the rest of Asia out-revolutionize China, and Asia becomes a pace setter of peace and economic progress for the world”

(From an exclusive interview with the Editor and other News reporters.)

*When a man wants to murder a tiger he calls it sport;
when the tiger wants to murder him he calls it ferocity:*

G. Bernard Shaw.

THE FIRST YEAR TRAINEES WITH

TRAINEES WITH THE LECTURERS

ROMANCE IN THE PHYSICS LAB

Darling Miss Copper,

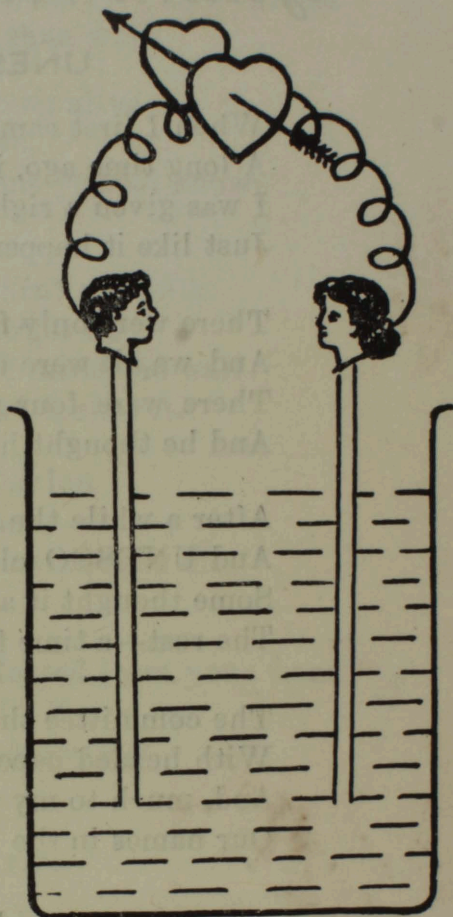
Last Friday when my eyes encountered yours in the Physics lab. where you were dipped into a beaker containing dilute sulphuric acid, a contact potential of 120 kilovolt was produced and the current of love thus resulting made my only body lose weight. But I took it as a pleasure to sacrifice it on behalf of you. The amount of pleasure I enjoyed at your mere presence in front of me was beyond description. In the determination of your electrochemical equivalent weight, I had to make several attempts as the readings were inappropriate.

From the dialogue that ensued, I guessed that our hearts vibrated in Resonance. The amplitude being very large, I failed to record the frequency of your flushes because the beats were too rapid to be recorded by the stop watch. Since our first close contact, I have been busy making some sharp observations and the following are some of them.

- (a) The potential difference is absolute zero.
- (b) The maximum and minimum of our love are tending to be infinite.
- (c) There is parallax between our hearts.
- (d) Our minds and souls neutralise each other.
- (e) Action and reaction are equal and opposite.
- (f) There is mutual induction.

From these observations I have come to the conclusion that by all means you are the only one fit to be my partner.

My Sweet Copper! every minute that elapses without you seems to be a century. My heart needs regulation and the displaced centre of gravity needs restoration.

Will you please help me in the following problems with which I am confronted at the present moment.

- (a) What must be my thermal conductivity and melting point, so that I can easily combine with you to form Zn/cu couples?
- (b) What is the degree of your association?

With distilled love and hisses,
Yours positively,
ZINC.

Golden Memories . . . . .

UNESCO DINNER

When I first came to Palaly,
A long time ago, it seems,
I was given a right royal welcome
Just like it happens in dreams.

There were only five in the First year then,
And we all were freshers together,
There were four young ladies and one young man
And he thought himself very clever.

After a while the rest of you came
And UNESCO club was begun,
Some thought it a time when they could sleep;
The rest—a time for fun.

The committee then took office,
With headed paper to use;
And, much to my surprise,
Our names in the Daily News!

A person in trouble all the year
Was librarian—little Raleen
“He’s spent our money,” the girls all said
“On books we’ve never seen!”

We once arranged an outing
To Casuarina beach
And Mr. Sabapathy went too
To keep the boys out of reach.

But oh dear, look what happened:
On the shore were the girls and he,
While the boys and yours truly, the patron,
Were swimming in the sea!

For studying English the UNESCO club
Is divided neatly in two,
And the lecturers give themselves very sore throats
Seeing who can shout louder than who.

Meanwhile I've managed to keep alive
At Palaly—thanks only to one,
And that's the man whose name you all know:
The worthy Seevaratnum

You may have heard how I burnt my milk
When I went out and quite forgot it,
And once when returning, I climbed the wall
For the gate? the watcher had locked it.

Now very soon I'm leaving Ceylon
And I'll fly off home in a plane,
And I know that I'll wonder as we take off
If I'll ever come here again.

But when some of you are released from your bond
And you manage to come to U. K.,
I hope you'll remember to look for me:
Come any time, night or day.

Upon my finger's a diamond ring
As you can plainly see,
So you must look for Mrs. H.,
And not for Miss J. D.

And now I must just say a big "thank you"
For inviting me here to this feast,
And making me happy all the year through
In Ceylon, the Pearl of the East.

2nd Year Farewell (Tune; Clementine)

Sixty-eight is the year
When I've lived here in Ceylon
Now it's coming to an end
And very soon I will be gone.

Chorus: O my darling, O my darling,
O Palaly G T C.
Very soon I'm going to leave you
When I fly across the sea.

Living in a sort of hut
Was rather strange at first,
And there's water only sometimes
So you suffer from a thirst.

It's very handy to use the fridge
But on the way I'm made to quake,
When I see there by the pathway
A slimy, creepy-crawly snake.

Now I hope that I've been useful
And you've learnt a thing or two,
About iambs and Clause analysis,
Oxymorons and metaphors too.

Lalitha, Haleel and Sunther
All took part in my play
For which they were rewarded
With a cup of Nescafe.

If I'd come out to Palaly
Just to bring along my iron,
I think I would have performed a service
'Cos that is what you all rely on.

There's a dog whose name is Kalu
Who lives just outside my door,
She barks to keep away the strangers
And frightens Ben as well, what's more!

Now I'm off home back to England
And I must say thanks to you
For your kindness to a stranger
Who you kept from being blue.

(Farewell Songs by Miss Judith A. Douglas)

I had a dove and the sweet dove died;
And I have thought it died of grieving;
O, what could it grieve for? Its feet were tied,
With a silken thread of my own hands' weaving.

Keats

I am the owner of the sphere
Of the seven stars and the solar year,
Of Caesar's hand, and Plato's brain,
Of Lord Christ's heart, and Shakespeare's strain.

Emerson

THE TEA PLUCKER

In the rain and storm
When cold winds blow,
In the burning sun
Till we can work no more.

Our tears on the hillside
From morn till night,
Like cattle in the bushes
This is our plight.

"Green hills of Lanks"
White man's paradise!
Where we sweat and toil
For our daily rice.

No votes, no rights
Only tears and sorrow,
No land, no country
No hope for tomorrow.

*(Dedicated to the thousands of labourers on the Tea Estates
who by their sweat and toil give us our daily cup of tea.)*

Morris Alwines,
Ragala Maha Vidhyalaya,
Halgranoya.

SERENITY

What's all this rush and care in life we meet,
Whereby the divine purpose we defeat
In search of joy our hearts aspire and strive
And restless lie the soul in us alive.

Do birds and beasts like us poor men connive!
I fondly ask, oh'no with faith they thrive;
The, peace they inherit midst leaves and bowers
Surpasseth all our intellectual powers

All wealth and grandeur are but cheap alloy,
True peace contented heart's alone enjoy,
Who, self effacing, love their foes withal,
Count not the cost, but answer duty's call.

Mrs. M. M. Rasiah,
2nd Year English Course.

THE ENGLISH LITERARY

TAMIL LITERARY ASSOCIATION

To Palaly I Came

It was a bright day in January,
I happily came to good old Palaly
To follow a teachers' training course,
And become a pundit in verse and prose.

I dumped all my baggage in the dorm,
Then I heard a shout "get out you worm"!
Looked I, in the direction of the sound,
And beheld a sight which held me spellbound.

There stood some men in a cluster
Who said "we'll show you the way buster"
Trying my best to muster up courage,
I decided to bear up to their wordy barrage.

They came in threes and then in fours,
And I lapsed into a state of remorse,
I cursed the day on which I was born,
To be a target of such ridicule and scorn.

With certificates in hand I did amble
Out of the dorm, which was one big shamble,
And walked past a small mango tree
To a building they called the library.

There I beheld two stern old men,
Who asked me curtly "Are you Joe Ben?"
I replied meekly in the affirmative,
And they looked twice just to be positive.

They collected Rs 100/- with a look of glee
And said 'you may now go and have your tea',
I inquired and finally found the mess,
And had my tea after praying God to bless.

I went back to that place called Kalayagam,
To find that there was terrible bedlam,
They assigned me to a place in a corner,
And I sat there like a funeral mourner.

Dinner came with bread and dhall:
I thought 'Oh, what a noble call'
Trying my best to sleep in peace,
I got up next morning with a cough and sneeze.

My first day here I shall never forget,
For it was filled with remorse and regret.
I shall try to make the best I can
To enjoy myself I'll even plot and plan.

Now at last I am so happy and free.
And ever so busy as a humble bee,
Playing Cricket, Basket-ball and Soccer
And yelling at my tormentors "Hey you sagger"

Joe B. Benedict,
Final Year English

I was promised on a time,
To have reason for my rhyme;
From that time unto this season,
I received nor rhyme nor reason.

— Spencer

THE BOARD OF PREFECTS

THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE KALAVIRUTHI MANRAM

LAUGH AND GROW FAT!

An examiner on a pre-Christmas examination paper, found written, "God only knows the answer to this question—Merry Christmas."

He returned the paper with the notation, "God gets an A, you get an F, Happy New Year."

A young man was introduced to a remarkable pretty girl and was told that she was a nurse. In the course of the conversation he said, "If I have an accident. I would like to come to your hospital." "If you are brought to my hospital it won't be an accident, it will be a miracle, as I am in a Maternity Hospital!" she said.

"I see you're drinking coffee, Judge," some remarked to Ben Lindsey on a hot summer's day.

"Why don't you try something cooling? Did you ever try gin and ginger ale?"

"No" said Judge Lindsey, "but I've tried several fellows who have."

A woman whose husband had entered the Navy, gave the pastor of her church a note just as he was mounting to the pulpit one Sunday morning. The note said "John Anderson, having gone to sea, his wife desires the prayers of the congregation for his safety." The minister in haste picked up the slip and read aloud, "John Anderson, having gone to see his wife, desires the prayers of the congregation for his safety."

An Athenian, who was lame in one foot, was laughéd at by the soldiers on account of his lameness.

"I am here to fight", said he, "not to run,"

A woman visitor to the London Zoo asked a keeper whether the hippopotamus was a male or a female.

"Madam", replied the keeper sternly, "that is a question that should be of interest only to another hippopotamus."

"Why is it" asked a Frenchman of a Swiss, "that you Swiss always fight for money, while we French only fight for honour?"

"I suppose", said the Swiss "that each fight for what they most lack."

Voter: I would rather vote for a devil than vote for you.

Candidate: Supposing your candidate doesn't come forward.

Three prisoners were discussing how they came to the prison. "I was for Mr. X" said the first. "I was against Mr. X", said the second. The third, after a pause, said "I was Mr X!"

In a social gathering a man was perturbed by the sort of dress young ladies were wearing. "Is it a boy or a girl?" he asked the person who was by his side. "Why, that's a girl. She is my daughter, replied the person flatly.

"Sorry Sir" the first man said "I never knew that you were her father."

"What nonsense" cried the person in anger, "I am her mother"

Compiled by
Messers. M. S. Rasooldeen and
T. M. Farook

Acknowledgements

The Kalavathy '68 extends its sincere thanks and gratefulness to the following who helped in its production.

- * Contributors of Articles.
- * Advertisers.
- * M/S Kugan Studio, Point Pedro.
- * Jaffna Block Makers Ltd.
- * M/S Commercial Press, Jaffna.

— EDITOR.

கலாவதி

1968

பலாலி ஆசிரியர் கழகம்
வயாவிளான்.

ஆசிரியர் ;

திரு. யோ. கமில்ஸ்

உதவி

திரு. ஏ. கந்தையா

செல்வி க. கந்தையா

திரு. எஸ். அப்துல் மஜீத்

ஒலியர் ;

திரு. எச். எம். சியாட்

திரு. எம்.எச்.எம்.எச். மொஹமட்

படப்பிடிப்பு ;

சுகன் ஸ்ரூடியோ, பருத்தித்துறை

வார்ப்பு :

யாழ் புளக் மேக்கர்ஸ்

ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பொருளாளர் :

திரு. க. தர்மதேவன்

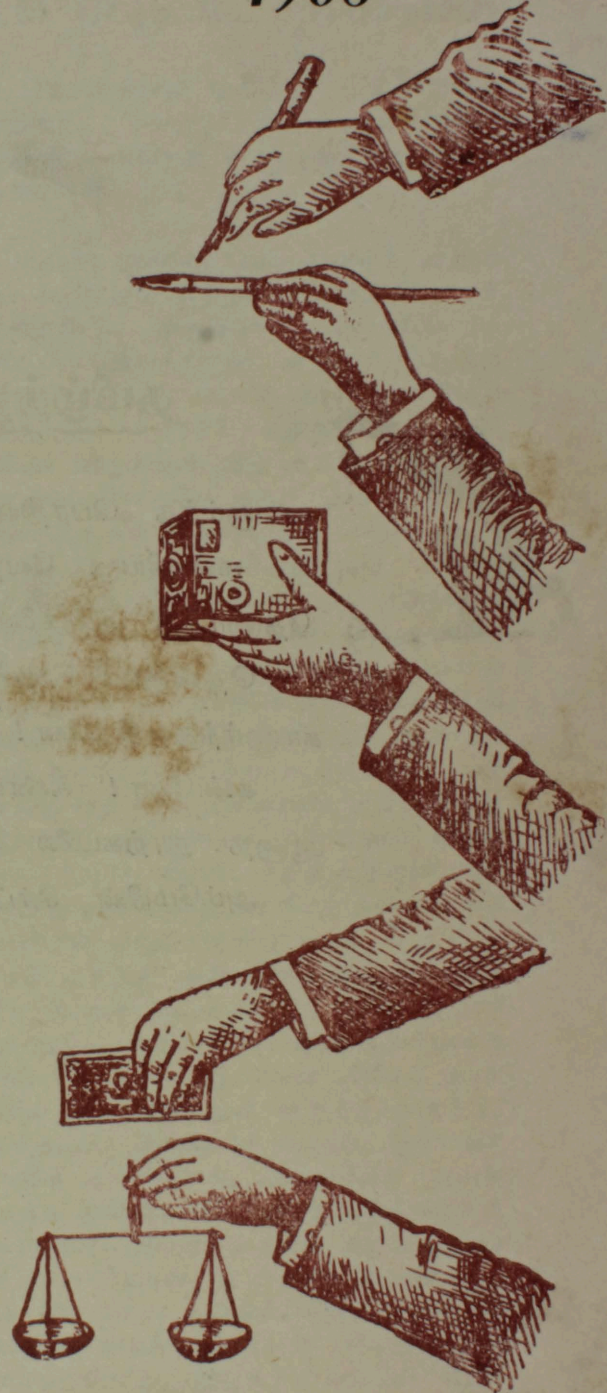
ஆலோசகர் குழு :

திரு. ஜீ. என். எட்வேட்

,, க. சச்சிதானந்தன்

,, க. கனகசபாபதி

செல்வி எஸ். சின்னப்பு

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

வானார்ந்த பொதியின்மிசை வளர்கின்ற மதியே!
மன்னியமு வேந்தர்கள்தம் மடிவளர்ந்த மகளே!
தேனார்ந்த திஞ்சனைசால் திருமாலின் குன்றம்
தென்குமரி ஆயிடைநற் செங்கோல்கொள் செல்வீ!
கசனார்ந்த தேனே! கற்கண்டே! நற்கனியே!
கண்ணே! கண்மணியே! அக்கட்புலஞ்சேர் தேவி!
ஆனாத நூற்கடலை அளித்தருளும் அமிழ்தே!
அம்மேநின் சீர்ப்பெருமை அறைதலியார்க் கெளிதே.

— இ. வேங்கடாசலம்பிள்ளை

கற்புக்கடம்பூண்ட பொற்புடை நங்கை

ஆடவரை ஆண்மையுடையரென்றும் ஆளும் தன்மையுடையரென்றும், பெண்களை மெல்லியலா ரென்றும், விரும்பத் தக்கார் என்றும், மடவார் பேதைய ரென்றும் கூறுவது புலவோர் வழக்கு. இதனால் ஆண்கள் வலியாரென்றும், உயர்ந்தோர் என்றும், பெண்கள் மெலியர் என்றும் தாழ்ந்தோர் என்றும் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. இரு திறத்தாரும் வேறு வேறு வகையால் உயர்ந்தவரே. அவ்வாறே துறவிகள் உயர்ந்தவரென்றும் இவ்வாழ்வார் இழிந்தவரென்றும் கூறுதல் பொருந்தாது. வனத்திலே வாழ்ந்து உணவைச் சுருக்கி, புலன்களையடக்கி, ஒருமையுடன் இறைவனை நினைந்து தவஞ்செய்யும் முனிவர்சள் எத்துணைப் பெரியரோ அத்துணை இல்லிருந்து அன்பைப் பெருக்கி அறவழியில் வாழும் மங்கையரும் மாணப் பெரியரே யாவர். வெங்கனல் மூழ்கியும் புலன்கள் வீக்கியும், நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி நோற்பவர் எங்குளர்? குலத்தில் வந்து இல்லில் மாண்புடை நங்கையர் மனத்தவம் நவிலற்பாலதோ? என அநுமன் கூறியது ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது. மெல்லிய இயல்பினையுடையராய் பெண்கள் தம் கணவரிடத்து வைத்த தலையாய அன்பினால் தவத்தோரினும் மேலாம் நிலைமையும் வலிமையும் எய்துகின்றனர். அந்நங்கையர் பிறரால் செய்தற்கரிய செயலைச் செய்யவும் வல்லவராகின்றனர். துறவியர்கள் தம்மைத் துன்பஞ் சுடச் சுட இறைவனிடத்தில் வைத்த அன்பிற் சிறிதும் பிறழாது உறுதியாய் நின்று உயர்வடைகின்றனர். அதுபோலக் கற்புடைய மங்கையரும் துன்பஞ் சுடச் சுடத் தம் கணவரிடத்தில் வைத்த அன்பில் அணுவளவும் மாறுபடாது அறமே புரிகின்றனர். அவ்வாறு அப்பெண்ணினல்லார் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதனால் வானுறை

யும் தெய்வத்துள் வைத்து மதிக்கப்படுகின்றனர். சிலம்புச் செல்வியாகிய கண்ணகி அவ்வாறு வாழ்ந்து தெய்வமானவளாவள்.

மகளிர் எவரும் தம் கணவர் அறிவிலும் அழகிலும் ஆற்றலிலும் மிக்கோராய் இருத்தலையே விரும்புவர். அவ்விருப்பம் துணையாக அவர்களது அன்பு நாளுக்கு நாள் பிறைமதி போல வளர்ந்து நிறைவுறும். தம் கணவர் மதுவையோ சூதினையோ விரும்பின் அது அம் மங்கையர்க்குத் துன்பத்தையே தரும். தன் கணவன் மதுவருந்துதல் முதலிய தீய செய்கைகளை விடாது செய்து உறவினராலும் பிறராலும் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டனும் நற்குணம் வாய்ந்த மனையாள் அவனை வெறுக்காது அன்பு செய்வாள். அவ்வாறு தன் கணவனிடத்துள்ள குற்றங்களெல்லாவற்றையும் குணமாகக் கொண்டு நேசிக்கும் உயர்ந்த பண்பு வாய்க்கப்பெற்ற உத்தமியும், தன் கணவன் மற்றொரு பெண்ணில் மனம் வைத்துள்ளான் என்பதைக் கனவிலும் விரும்பாள். பிற பெண்ணிடத்தில் உறவுடையானையும் குறைகாணாது அவனைத் தன் உள்ளக் கோயிலில் எழுந்தருளிய உயர் தெய்வமாகப் பூசித்து அன்புசெய்தல், செயற்கு அரிய செயல் மட்டுமன்று, நினைத்தற்கரிய துமாகும். கம்பர் காட்டிய கற்பினுக்கு அணியான சீதை இராமன் பிரியும் அரக்கியரின் நெருக்குதலும் வருத்த வருத்த, அருந்தவம் செய்வார் போல இராமன் நாமமே தாரகமாய், அவன்மேல் தான் வைத்த அன்பே உயிராய் அருஞ்சிறையில் இருந்தாள். தீயவர் கையில் அகப்பட்டனும் தன் நாயகனையன்றிப் பிறரை உள்ளத்தாலும் தீண்டாத உத்தமியரின் வாழ்வுக்கு உதாரணமாகச் சீதையின் சிறைவாழ்வு அமைந்துள்ளது. இளங்கோவடிகள் சிறப்

பித்துப் புனைந்த பெண்ணணங்காம் கண்ணகி, மங்கையர் யாரும் பொறுக்க லாற்றாத தீய ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தன் நாயகனைத் தூய்மையான அன்போடு தொழுது அவன் குறிப்பின் வழி ஒழுகிய பெருஞ் சிறப்புடையளாயினள்.

ஒரு பயனையும் கருதாது செலுத்தப் படும் அன்பே தலையாயது. தலைவன் நேசிக்காவிடினும் தம் நேயம் குன்றாதிருத் தலை உயர்ந்த மகளிரிடத்தில் காணலாம். காரைக்காலம்மையார் இறைவனிடத்தில் வைத்த அன்பு அத்தகையதே. “இடர் களையாரேனும் எமக்கிரங்காரேனும் படரும் நெறி பணியாரேனும்-சுடருருவில், என்பருக் கோலத்து எரியாரும் எம்மா னார்க்கு அன்புறுது என்நெஞ்ச அவர்க்கு” என்ற அவரது திருவாக்கில் அவரது அன் பின்தன்மை புலப்படுகின்றது. “என் நெஞ்ச அவர்க்கு” என்ற அம்மையார் அன்பு போலக் கண்ணகியும் தன் நெஞ்சி னைக் கோவலனுக்கே உரிமையாக்கிய தன்மையள். அவள் நெஞ்சம் கோவல னைத் தனது ஆடல், பாடல், ஊடல், கூடல் ஆகியவற்றால் மாதவி மகிழ்விப்ப, அவன் கண்ணகியையே மறந்து வாழ் கின்றான், கண்ணகியின் அணிகலன்களும் ஒன்றொன்றாக மறைகின்றன. எண்ணிய செல்வமும் வெயில் முன்கிடந்த வெண் ணைய் போலக் கரைந்து தீர்கின்றது. அந் நிலையிலும் கண்ணகியின் மனம் கோவல னோடு கூடி மகிழும் மாதவிக்குக் கிடைத்த இன்ப வாழ்வும், கோவலனின் தாய் தந் தையரும் தன் தாய் தந்தையரும் அளித்த குறமனைய செல்வக் குவியலும் தனக்கெய் தாமை பற்றியோ தான் அவற்றை இழந் தமை பற்றியோ கண்ணகி எண்ணி னா ளல்லள். அவையேயன்றிக் கோவலன் தன் பால் அன்பு குறைந்தான் என்றும் கண்ணகி கருதினாள். தன் கணவனது அன்பினை தானும் எதிர்பாராது அவனுக்குத் தன் அன்பினைப் பெருச்சி மகிழ்வதிலேயே கருத் தாயிருந்தாள். எனவே, தீயவனாய்திரிந்த கோவலனைத் தெய்வமாகக் கருதி அன்பு செய்த அவளுக்குச் சிறிதேனும் மனக் கவலை இல்லையென்பதில்லை. பெரியதோர்

கவலை அவள் மனதைப் பிடித்திருந்தது. தன் தெய்வமான கணவனைப் பேணிப் பணிசெய்யவும், அவனோடு கூடி அறம் பல புரியவும் ஆவல் கொண்டிருந்தாள். அந்தத் தவங்களை ஆற்றத் தன் கணவன் அருகில் இல்லாதது அவளது மனத்தைக் கணந் தோறும் வருத்தியது. அவ் வருத்தத்தால் புலம்புதல், பிறர் தன்னை ஆற்றத்தக்க வாறு பெருந்துயருறுதல் என்பன சிறிது மின்றி அடங்கி வாழ்ந்தாள். கோவலனின் தாய் தந்தையர், அவன் கண்ணகியைப் பிரிந்து வாழுதலைக் காணும்போதும், தம் மைந்தன் செயல் நினைந்து வருந்துவர். கண்ணகி அவர்களைக் காணும்போதெல் லாம் தன் கவலையை மறைத்து, தன்புன் முறுவல் மூலம் அவர்களது துயரத்தையும் ஒருவாறு துடைப்பாள். கணவன் அறம், பொருள், இன்பம் காரணமாகப் பிரிந்த காலத்தில் மனைவி ஆற்றியிருத்தல் முல்லை எனப்படும் சங்க இலக்கியங்களில் கூறப் படும் தலைவன் அறம் முதலியன காரண மாகப் பிரிந்திருக்கும் காலம் ஒரு குறித்த அளவினதாயே அமையும். எல்லை கடந்து பிரிந்திருப்பானாக இலக்கியஞ் செய்தல் புலவர் வழக்கில் இல்லை. கோவலன் கண்ண கியைப் பிரிந்து மாதவியோடு வாழ்ந்த காலம். தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்ட கால எல்லையைக் கடந்தது. ஓராண்டு ஈராண்டன்றி பல்லாண்டுகள் மனையையே மறந்திருந்த கண்ணகியின் பண்பு காவியப் பொருளுக்கு உயிராய் விளங்குகின்றது.

கோவலன் பிரிந்தமையால் கண்ணகி யின் உள்ளத்தில் மூளாத் தீப்போல் அடங் கிக் கிடந்த துயரத்தை முகக்குறிப்பால றிந்த தேவந்தி என்பாள், அவளது துய ரைப் போக்கவும் அவளுக்கு நல்வாழ்வு கூட்டவும் ஆசைப்பட்டு ஒருநாள் அவளை அணுகி ஒன்று கூற முன்படுகின்றாள். காவிரி கடலோடு கலக்கும் இடத்திற் கயலிலே நெய்தலங் கானல் என ஓரிடம் உண்டு. அங்கே சோமகுண்டம், சூரிய குண்டம் என்னும் பெயருடைய இரு குளங்கள் உள்ளன. கணவனைப் பிரிந்தோர் அவ்விரு குளத்திலும் மூழ்கி, அயலிலே உள்ள காம வேள் கோயில் சென்று வணங்குவராயின்,

பிரிந்த கணவரை மீட்டும் கூடப் பெற்று இம்மையில் இன்பம் நிறைந்து வாழ்வார். மறுமையிலும் பிரியாது சுவர்க்கத்தில் இன்பந்துய்ப்பார். இச்செய்தியைத் தேவந்தி கண்ணகிக் குரைத்த போது அவள் அதனை ஒரு பொருளாக மதிக்கவில்லை. கணவனையன்றிப் பிற தெய்வத்தைக் கனவிலும் கருதாத கற்புக்கடம் பூண்ட கண்ணகி “இது நமக்கும் பெருமை தருவதன்று” எனச் சுருக்கமாகக் கூறி, அக்கருத்தைக் கைவிட்டாள். ‘தெய்வ மிகழேல்’ என்ற தனால் தெய்வத்தை வணங்காமை ஒரு குற்றமாகும். தெய்வத்தை நம்பாதவர்களையும் தெய்வத்தை வணங்காதவர்களையும் அறிவுடைய பெருமக்கள் மதிப்பதில்லை. தெய்வம் இல்லையென்பவன் பேய்க்குச்சுமாமானவன் எனத் திருக்குறள் கூறு

கின்றது. அவ்வாறு ஆணையிடும் திருக்குறள் தெய்வம் தொழாது கணவனைத் தொழுது எழுபவனைத் தெய்வத்துச் சமமாகச் செப்கின்றது. கண்ணகி, தெய்வமில்லை என்று அதனைத் தொழாதவளல்லள். கண்ணகி தெய்வத்தைக் கணவனிடத்திற்கண்டு தொழுவள். தெய்வத்தை ஒரு வடிவில், ஒரு பெயரில் வைத்து அன்புசெய்யும் உயர்ந்த மெய்யடியார்கள் பிறவடிவில், பிறபெயரில் அதனைக் காண்பதில்லை. அதுபோல கணவனையே தெய்வமாக வணங்கும் கற்புடை மகளிர் பிற தெய்வத்தைப் பேணி அன்பு செய்வதில்லை. ஆகவேதான், தன் கணவனை மீளப் பெறும் பொருட்டாயினும் கண்ணகி பிற தெய்வத்தை வணங்க நினையாதொழிந்தாள்.

மூன்றெழுத்து.....

இயற்கை அன்னை பெற்றெடுத்த இவ்வுலகில் “உயிர்” என்ற மூன்றெழுத்த்தோடு “உடல்” என்ற மூன்றெழுத்தில் உருவாகும் ஒரு குழந்தை “அப்பா” “அம்மா” என்று மழலை பேசுவதும் மூன்றெழுத்துத்தான். ஐந்து வயதானதும் “கல்வி” என்ற மூன்றெழுத்தைக் கற்று “அறிவு” என்ற மூன்றெழுத்தில் தேர்ச்சியடைகிறான். வாலிப்பருவம் வந்ததும் “இளமை” என்ற மூன்றெழுத்தில் தன் “நிறமை” என்ற மூன்றெழுத்தைக் காட்ட “தொழில்” என்ற மூன்றெழுத்தைத் தேடி “பணம்” என்ற மூன்றெழுத்தை நாடி “குகம்” என்ற மூன்றெழுத்தை அடைகிறான். காளைப்பருவம் வந்ததும் “காதல்” என்ற மூன்றெழுத்துக்கு உயிர் கொடுக்க “மனைவி”, என்ற மூன்றெழுத்தை வாழ்க்கைத் துணைவியாக அடைந்து “குகம்” என்ற மூன்றெழுத்தை அனுபவிக்கிறான். பின்னர் “பிள்ளை” என்ற மூன்றெழுத்துக்கும் “அப்பா” என்ற மூன்றெழுத்துக்கும் அதிபதியாகிறான். “காலம்” என்ற மூன்றெழுத்து “வயது” என்ற மூன்றெழுத்தை அதிகரித்து, “முதுமை” என்ற மூன்றெழுத்தில் முக்தியடைந்து முடிவில் “உயிர்” என்ற மூன்றெழுத்து “உடல்” என்ற மூன்றெழுத்தைவிட்டுப் பிரிந்து “பிணம்” என்ற மூன்றெழுத்தாகிவிடுகிறது. இதனிடையே மனித உள்ளங்களில் தோன்றி மறையும் பற்பல எண்ணங்கள் அன்பு, அறம், பண்பு, பரிசம், போற்றமை, பொருமை, வீரம், கனவு என்ற எத்தனையோ மூன்றெழுத்து எண்ணங்களைத்தான் “அறம்” “பொருள்” “காமம்” என்ற முப்பாலாகப் பிரித்து உயிருக்கே வழிகாட்டியாக இருக்கும் “தமிழ்” என்ற மூன்றெழுத்து மொழியிலே “குறள்” என்ற மூன்றெழுத்து நூலைத் தந்திருக்கிறார் திருவள்ளுவர்.

ஆதாரம் — கல்கி

பெற்றோருக்கு

பெற்றோராக விரும்பும் இளந்தம்பதிகள், பிள்ளை வளர்ப்பைப்பற்றி அறிய வேண்டுமோ என்று வியப்படைகிறார்கள். பிள்ளை வளர்ப்பும் சொல்லித் தெரியும் கலையோ. நம்முடைய பெற்றோர்கள் படித்துத்தான் பிள்ளைகளை வளர்த்தார்கள். இயல்பாகவே குடும்பம் நடந்துகொண்டு போகப் பிள்ளையும் வளர்ந்து வரும். இதில் அறிய என்ன இருக்கிறது என்று பலர் கேட்கிறார்கள். உணவு உண்பதென்றால் ஒரு இயல்பான வாழ்க்கைக் கருமம். ஆனால் உணவின் வகைகளைப்பற்றியும் அளவுகளைப்பற்றியும் எத்தனை நியுணர்கள் புத்திமதி கூறுகிறார்கள். அது போலவே பிள்ளை வளர்ப்பும் பெற்றோராவார் அறிய வேண்டிய ஒரு கலை. பசித்தால் அகப்பட்டதைச் சாப்பிடலாம். அதற்கு உணவைப்பற்றி அறிவானேன்? என்று சொல்வது போலத்தான். “பிள்ளை பிறந்தால் சாப்பாடு கொடுத்து குளிப்பாட்டிக் கொண்டு வந்தால் தானாகவே வளரும் அதற்கு அறிவேன்? என்று கூறுவதும் அமையும். ஆனால் யுவதிகளின் மந்தநிலை, பிறழ்ந்தநிலை, பாலிய குற்றம் இவற்றை நன்காராய்ந்த உளநூலார் பிள்ளைப்பருவத்தின் அனுபவங்கள் ஒருவரை எவ்வாறு தாக்கும் என்று அறிவார்கள். ஐந்து வயதுக்குள்ளேயே நிகழும் அனுபவங்கள் பல. ஒரு பிள்ளை பிற்காலத்தில் எப்படிப்பட்ட மனிதனாகுவான் என்பதை ஓரளவுக்குத் தீர்மானிக்கின்றன என்பதை உளநூலார் அறிவார்கள். ஆதலினால் பாலிய வயதிலும், பிற்காலத்திலும் உளம் சம்பந்தமாக எழும் பல பிரச்சனைகளை இல்லாமற் செய்வதற்கு பிள்ளைகளை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்ற உளநூலறிவு மிகவும் பயன்பெறும்.

என் பிள்ளை நன்றாகச் சாப்பிடுகிறானில்லை. அவனுக்கு நேரத்துக்குப் பசி

யில்லை. இதற்கு ஏதாவது மருந்து கொடுங்கள் என்று ஒரு தாய் வைத்தியரை அணுகுகிறாள். என்னுடைய மகன் நிறை குறைந்து கொண்டே வருகின்றான். இதற்கு ஏதாவது வைத்தியம் செய்தல் வேண்டும் என்று படபடத்துக் கொண்டே ஒரு தகப்பன் வைத்தியருடைய அறைக்குள் நுழைந்தார். இந்தத் தாய்தந்தையரைப் போல எத்தனையோ தாய்தந்தையர் பிள்ளையின் உடல் வளர்ச்சியைப்பற்றி அதிகம் கவலை கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உளம் சம்பந்தமான வளர்ச்சிக் குறைவுக்கு இவ்வளவு படபடப்பதாய்த் தெரியவில்லை பசி, தாகம், கழிவுப் பொருள் நீக்கம் என்னும் உடற்றேவைகளைத் தீர்க்க வேண்டியதும் பெற்றோருடைய கடமைதான் ஆனால் அதைவிட இன்னும் பிரதானமான உளத்தேவைகள் குழந்தைகளுக்கு உள்ளன என்பதையும் அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டியது பெற்றோருடைய கடமை என்பதையும் அநேகர் உணருவதில்லை. உணவு எப்படி அப்பிள்ளைக்கு அவசியமோ, அதேபோல் உள்ளப் பசிகளுக்கும் உணவு வேண்டும் என்பதைப் பலர் அறியாதிருக்கின்றார்கள்.

குழந்தையென்பது மேல்நோக்கி எழும் பல தேவைகளையும், அவற்றைத் தீர்க்கும்படி ஆருத தூண்டுதல்களையும் உடைய உயிர்ப் பொருள் என்பதைப் பலர் அறிவதில்லை. ஒரு பெரிய ஆலமரமும் அந்த ஆலமரத்தின் பிற்சந்ததியும் ஒரு தினையளவு விதையில் எவ்வாறு சுரந்தடங்கிக் கிடக்கின்றதோ, அது போல சத்திவாய்ந்த ஒரு மனிதனும் அவன் பிற்சந்ததியும் ஒரு பிள்ளையின் உள்ளத்தில் அடங்கிக் கிடக்கின்றது. குழந்தையைக் குழைத்த கனிமண்ணைப் போல் நெகிழ்ச்சியுள்ள சடப்பொருளாக எண்ணி அதனை நாம் நினைத்த அச்சிலை

வார்த்தெடுக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயமும் பலருக்கிருக்கிறது.

“ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?” “கல்வி என்னும் பயிருக்குக் கண்ணீரென்னும் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும்” என்ற பழமொழிகளை குழந்தை வளர்ப்புக்கு வழிகாட்டியாக எண்ணும் பெற்றோர்கள் அப்படித்தான் குழந்தையை எண்ணுகிறார்கள். மனிதனை வளர்ச்சியடைந்ததும் தான் ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையும் இன்பதுன்பமும் தொடங்குகின்றன அல்லவே. வர்ப்புக்கையென்பது ஒருவருக்குக் கருவிலே ஆரம்பித்து மரணப் படுக்கையிலே முடிகின்றது. ஒவ்வொரு வளர்ச்சிப் பருவத்திலும் அதற்கேற்ற வாழ்க்கை ஒருவருக்குண்டு. ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அடிப்படைத் தேவைகளும் பூர்த்திகளும் உண்டு.

பசுவின் கன்று பிறந்தவுடன் நடக்க யார் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்? பாலிருக்கும் மடியைத் தேடிச் செல்லும்படி யார் கற்பித்தார்கள்? கோழிக்குஞ்சு முட்டையிலிருந்து வெளிவந்தவுடன் நடக்க யார் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்? குரக்கன்மணிகளைக் கொத்துவதற்கு யார் கற்பிக்கின்றார்கள்? மனிதக் குஞ்சுக்கு நடக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றோம். உணவை எப்படி அள்ளிச் சாப்பிட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுக்கின்றோம். மனிதக்குஞ்சுக்கு மிருகங்களிலும் சில தொழில்களைச் சொல்லக் காலம் செல்கிறது. மனிதன் உளம் என்னும் ஒன்றுபடைத்ததால் உயிர் வருக்கங்களின் வரிசையிலே அதி உயர்ந்த படியிலே நிற்கின்றான். அவன் வாழ்வு மிருகங்களைப் போல எளிதானதன்று. மனித வாழ்வு சிக்கலான சமூகப்பண்பாட்டுக்கூடாகவே வளர வேண்டியிருக்கிறது. அதனூறான் கற்பித்தல் அவசியமாகிறது. பெற்றோரின் கண்காணிப்பும் அனுசரணையும் ஏனையவற்றிலும் கூடத் தேவைப்படுகிறது. உளம் என்னும் உயர்ந்ததும், வேருனதுமான கருவியொன்று அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருத்தலால் இயல்புக்கங்களினால் பிணைக்கப்

பட்டிருக்கும் சில பிரத்தியேக செயல்கள் அவனுக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

ஆதலினால் இயற்கையானது மனிதக் குழந்தை தன் பல வளர்ச்சிக்கும் பெற்றோரையே நாடவைத்துள்ளது. ஆதலினால் பெற்றோரின் பொறுப்பு மிக முக்கியமானது என்பதை ஒவ்வொரு இளந்தம்பதியும் மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். பசவுக்குக் கன்றினைப்பற்றிய பொறுப்பிலும் கோழிக்குக் குஞ்சைப் பற்றிய பொறுப்பிலும் மனிதனுக்குக் குழந்தையைப்பற்றிய பொறுப்பு எவ்வளவோ அதிகம்.

ஒரு குழந்தையைப் பெற்றவர் அதற்கு உணவூட்டி வளர்க்க வேண்டும். குளிர்வெயில் அபாயங்கள் என்பனவற்றிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும். நோய்வராமல் ஏற்ற தடுப்பு மருந்துகள் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்ற கல்வியளிக்க வேண்டும். இவையெல்லாவற்றிலும் மேலாக ஒரு குழந்தைக்கு யாரும் கொடுக்க முடியாத இணையற்ற சொத்து ஒன்றுள்ளது. அதுதான் பெற்றோரின் அன்பு. இந்த அன்பைப் பெறாதகுழந்தை உறுதியின்மை உணர்ச்சியடைந்து மானதவழிகளிற் பிறழ்ந்து செல்லும்.

உறுதியுணர்வு என்பது ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றாகும். இந்த அடிப்படைத் தேவை உடலுக்குப் பசி போல உள்ளதுக்குப்பசியாகவிருக்கும். எனவே உடலுக்கு உணவுபோல குழந்தை உள்ளத்துக்கும் பெற்றோரின் அன்பு ஆகிறது. இந்த அடிப்படைத் தேவையை இழந்த குழந்தை இயல்பான மனவளர்ச்சியை இழக்கிறது. இந்த உண்மையை ஒவ்வொரு தாயும் தந்தையும் மனத்தில் இருத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பிள்ளைக்கு அதிக பணஞ் செலவளித்து விளையாட்டுச் சமாள்களை வாங்கிக் குவிக்கும் தகப்பன் ஒரு மணிநேரமாவது குழந்தையோடு அளவளாவி கையிலே பிடித்துக் கொண்டு தோட்டத்தைச் சுற்றி உலாவி வர நேரமில்லையென்று அடுத்த வேலைக்

குப் போய்விடுகிறார். குழந்தையுடன் செலவிடும் ஒரு மணி நேரத்தை நமது வேலையிற் செலவழித்தால் அவனுக்கு வேண்டிய எத்தனையோ பொருள்களைச் சம்பாதித்துவிடலாம் என்று எண்ணிப் பலர் குழந்தையை யாரிடமோ பொறுப்பித்துவிட்டு உழைக்கச் செல்கிறார்கள். இயல்பான தாயன்புக்கு நிகரான அன்பைச் செலுத்தக்கூடிய வேலைக்காரியையோ ஆயாவையோ பெற்றுவிட்டால் அந்தக் குழந்தைக்கு அதிட்டந்தான். இல்லாவிட்டால் எக்காலத்தும் ஈடு செய்ய முடியாததொன்றைப் பிள்ளை இழக்கின்றது என்பதைப் பல பெற்றோர் அறிவதில்லை. தாயும் தகப்பனும் உழைப்பாளிகளாக வெளியே செல்வோரின் குழந்தைகள் இன்றைய நாகரிக உலகில் அதிகம் உண்டு. பொறுப்பான உத்தியோகங்களைப் பெண்கள் பலர் வகிக்கிறார்கள். அவர்களில் பிள்ளையே வேண்டாமென்ற எண்ணத்துடன் திருமணம் முடித்தவர்களும் சிலர் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் குளிகையையே விழுங்கிக் கொண்டு காலம் கழிக்காவிட்டால் நெருக்கடியான உத்தியோக வேலைகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது என்று பிள்ளைப்பேற்றுக்குப் பயப்படும் மனைவியரும் உண்டு. ஆகிரியைகளில் பலர் தூரமான இடங்களுக்குக் காலையிலே பிரயாணம் செய்து மாலை யிலே நெருக்கடியான 'கியூ' வரிசைகளிலே நின்று காலையிந்து வண்டிகளிலே நெருக்கமடைந்து அறுதலுக்காக வீட்டில் விழவரும்போது அழகின்ற குழந்தையை அன்பாகச் சீராட்ட அவளால் முடிகிறதா? புட்டிப் பாலூட்ட எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்துகொடுத்து விட்டு அயலாரின் பொறுப்பிலே குழந்தையை விட்டுச் செல்லும் பெற்றோரும் உண்டு. இவர்கள் யாரும் மனத்திலே கொள்ள வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது பெற்றோரின் அன்புக்கு இணையாக அன்பு செலுத்தக்கூடிய ஒருவரையோ இருவரையோ ஒரு குழந்தை அடைந்து அவர்களின் அன்பைத் தான் பெற்று அது அவர்களுக்கு அன்பு செலுத்தப் பழகாவிட்டால் அதன் மனே வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதுதான். அன்

பைப் பெறுவதும் செலுத்துவதும் அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து உறுதி உணர்வைக் கொடுக்கும். சுகாதாரத்துறை நிபுணர்கள் விதித்தபடியெல்லாம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நவீன சற்றூடலில் பயிற்சி பெற்ற தாதியர்களால் உணவூட்டப்பட்ட பிள்ளையினதும் தாயின் அணைப்பில் குழந்தையுறுதியுணர்வைப் பெறுகிறது என்பது ஆராய்ச்சியின் முடிவாகும்.

'அன்பினை உறுதியுணர்வு' என்பதைப் பெற்றோர் நன்றாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். நினைத்தபடியே எல்லாம் குழந்தையைச் செய்யவிட்டு கடுஞ் செல்லமாக வளர்ப்பதை அன்பினால் வரும் உறுதியுணர்வு என்று கூற முடியாது. குழந்தை வளர்ப்பு என்றால் எக்காலமும் குழந்தை நம்முடைய உதவியோடு வாழ வைப்பது என்ற கருத்தல்லவே. பிறந்த நாட்டொட்டு மணமாகும்வரை ஒவ்வொரு வயதிலும் சில கருமங்களை அவனைச் சுதந்திரமாகச் செய்ய நாம் குழந்தைக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஏற்ற வயதில் அவனையே செய்யவிட வேண்டும். அது போலவே ஒரு குறிக்கப்பட்ட வயதுவரை நாம் உணவூட்ட வேண்டும். பின்னர் குழந்தை தானாக உணவை அள்ளிச் சாப்பிடவிட வேண்டும். தனியாக உலாவ ஒரு பருவத்தில் அவனுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தையாக நாமே அவனுக்கு உடுத்தினோம். ஒரு பருவத்தில் அவனை உடுக்கவிட வேண்டும். இன்னும் வளர அவனாக ஒரு தொழிலைத் தெரிய அவனுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பின்னர் அவனாக ஒரு கன்னிப் பெண்ணோடு தனிமையில் பேச அவனுக்குச் சுதந்திரமும் வசதியும் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நோக்கில் பார்த்தால் குழந்தை இலகுவாக சமூக வாழ்வில் பங்குபெற படிப்படியாகச் சுதந்திரம் கொடுப்பதே வளர்ச்சிக்கிரமம் ஆகின்றது.

எந்த வளர்ச்சிப்படியில் எந்தச் சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் பெற்றோருடைய பிரச்சனை. அகநூல் வல்லுனருக்கு இந்த வயதுப்பிள்ளை

இன்ன தொழிலைச் சுதந்தரமாகச் செய்தாற்றான் இயல்பு வளர்ச்சியென்று ஒரு மதிப்புண்டு. சாதாரணமாக அந்தந்த வயதுக்கேற்ற தொழில்களை ஒரு பிள்ளை செய்தால் இயல்புவளர்ச்சியென்றும் வயதுகளுக்கு மிக முந்தியோ பிந்தியோ செய்தால் அது சாதாரணம் என்றும் உளநூலார் கூறுவர். பதினென்கு வயதுப் பராயமடைந்த பெண்தானே உடுக்க முடியாத ஒரு வயதில் பெற்றோர் உதவியதுபோல் உதவியை நாடினால் அது அசாதாரண நிலையாகும். அன்பினால் உறுதியுணர்ச்சியளித்தல் என்ற சொற்றொடரின் உளநூற் கருத்து, எந்த வயதிலும் குழந்தையின் எல்லாக் கருமங்களையும் பெற்றோர் செய்து கொடுத்தல் என்று ஆகாது.

குழந்தையை வயதிற்கேற்றவாறு சுற்றூடலில் பரிசோதனை செய்யவும் அனுபவம் பெறவும் பெற்றோர் வழிப்படுத்த வேண்டும். நீ சரியாய்ச் சாப்பிடமாட்டாய் நானா உணவு தர வேண்டும் என்று ஒரு தாய் வாலிப்ப்பருவம் வரையும் மகளைப் பின் தொடருகிறாள். சிலர் விவாகமாகிய பின்பும் மகனுடைய மனைவிக்கு என்ன சேலை தெரிய வேண்டுமென்பது தம்முடைய கடமை என்று நினைக்கிறார்கள். கடுமையான செல்லம் காட்டுகின்றவர்கள் குழந்தையினுடைய 'தான்' (ego) என்ற எண்ணத்தை மிக மெலிவடையச் செய்கின்றார்கள். அத்தகைய மென்மையான 'தான்' என்ற எண்ணத்தைப் பெற்ற குழந்தை அப்படியே என்றும் வளரச் சுற்றூடல் அமைவதில்லை. சமூகம் அமைவதில்லை. கடுமையான செல்லமாக வளர்ந்த பிள்ளைக்குத் தாய் அல்லது தகப்பனின் சிறிய அசிரத்தை பெரிதும் பாதிக்கிறது. தான் பெற்ற எதையோ இழந்து விட்டதாக அது ஏமாற்றமடைகிறது. உறுதியுணர்வு கொடுக்கப்படாதது மாத்திரம் உறுதியுணர்வின்மையாகாது. கொடுத்ததைக் கொடாமலிருப்பதும் உறுதியுணர்வின்மையாகிக் குழந்தையுள்ளம் பாதிக்கப்படுகிறது. அறையைவிட்டு இறங்காமற்

குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாவைப் பிள்ளைகளோடும் விளையாட்டுப் பொருள்களோடும் தான் நீர் இருக்கலாம், என்று குழந்தையை வைப்பது எங்களுக்குப் பாதுகாப்புப் போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் சுற்றூடலுடன் தொடர்பு கொண்டு பரிசோதனை செய்து அனுபவம் பெறவும் அதனால் வரும் உற்சாகத்தைப் பெறவும் உளத்தூண்டுதல்கள் குழந்தைக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அதற்கு நாம் ஏற்ற வழி செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். என்ன விடயங்களிற் கொடுக்கலாம், எவ்வளவுதூரம் கொடுக்கலாம் எந்த வயதில் எதைச் செய்யவிடலாம், என்பதை அறிய வேண்டியது பெற்றோரின் கடமையாகும். "அவனுக்குக் குளிர் பிடித்துவிடும்" என்று எப்போதும் கம்பளிச் சட்டையையும் சப்பாத்தையும் போட்டிருத்தல் அறையைவிட்டு நிலத்திலே இறங்க விடாதிருத்தல் அன்பினாலே அடிக்கடி உண்பூட்டுதல் எப்போதும் தோளிலே போட்டுக் கொண்டு திரிதல் இவையெல்லாம் நாம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது போலிருந்தாலும் குழந்தையின் மனவளர்ச்சிக்கு இடையூறுகவிரக்கும். குழந்தைக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பிலும் மேலதிகமான பாதுகாப்பும் உறுதியின்மை உணர்வாகும். அன்றியும் சில பெற்றோர்கள் இயற்கையிலே சிறிய விடயத்துக்கும் ஏக்கப்படுபவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பிள்ளைக்கு அற்ப காய்ச்சல் வந்ததும் அடிக்கடி உட்டணமானியை வைத்துப் பார்க்கிறார்கள். இது பெரிய மரண நோய் என்று அதற்காகப் பெரிய வைத்தியரிடம் சென்று தங்களுக்குத் தெரிந்த பெரிய நோய்க்குறிகள் எல்லாம் காணப்படுவதாக விவரிக்கிறார்கள். நோய் வந்தால் குழந்தையைக் கவனித்துப் பயப்படுகிறார்கள்.

அடுத்ததாக அன்பு செலுத்துவதிலும் பாதுகாப்பிலும் பாரதாரமாக நிலைமாறுவதும் உறுதியின்மையுணர்வதும். "இங்கேவாடி என் செல்லம்" என்றெல்லாம் செல்லப்பேச்சுப்பேசி முதுகுதடவிக் கொஞ்சிவிட்டு அடுத்த கணம் கோபித்

துப்பேசி மூலையிலே தள்ளிவிட்டுப்போவது குழந்தைக்குப் பெரிய அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கும். அன்பு காட்டுதலில் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மேடும் தாழ்ந்த பள்ளமும் மன உறுதியின்மை உணர்வைக் கொடுக்கும். உறுதியுணர்வு குழந்தையின் எதிர் பார்க்கும் அளவைத் தலைகீழாகப்பிரட்டக் கூடியதாக அமைத்தல் கூடாது. அதனால் நிலையற்ற தன்மை உறுதியைக் குறைக்கின்றது. அதுபோலவே தண்டனை வழங்குதலிலும் உற்சாகமூட்டுதலிலும் நிலையின்மை இருக்கக்கூடாது. ஒரு சிறிய பிழை செய்தால் அதற்குப் பெரிய சண்டமாருதம் போல் உரப்பிப் பெரிய தண்டனை வழங்கலும், பெரிய பிழை செய்தால் அதைப் பேசாது விடுதலும் குழந்தைக்குச் சரிபிழை தெரியாத மயக்கத்தில் ஆழ்த்துவதுமன்றி எதனால் தீங்கு வருமோ என்ற நிலையற்ற தன்மையினால் உறுதியின்மையுணர்வையும் கொடுக்கும். இவ்வாறு தகப்பனும் தாயும் வெவ்வேறு சரிபிழைத் தரங்களைக் கடைப்பிடித்தாலும் நிகழும். தாய் ஒரு பிழைக்கு அடித்தால் தந்தை தண்டித்துப் பிழையென்று வெளிப்படையாகத் தாயை கண்டிப்பதும் அவர்கள் சரிபிழையிலும் தண்டனையிலும் வெவ்வேறு தரங்களைக் கைக்கொண்டுள்ளார்கள் என்பது புலனாகி நிலையற்ற உணர்வு பிறக்கின்றது. தண்டனையைப் பெற்றோர் ஒருமித்து அதிகமாகக் கொடுப்பதனால் வரும் தீமையிலும் ஒருவர் செல்லம் பண்ண அதே காரியத்துக்கு மற்றவர் தண்டனை கொடுப்பது உறுதியற்ற உணர்வைக் கொடுக்கும்.

மனவளர்ச்சிக்கேற்றவாறு பிள்ளையைச் சுற்றாடலுடன் தொடர்பு கொண்டு அனுபவம் பெறச் சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறோம். குழந்தை வளர்ச்சியடைந்த பின்பும் பெற்றோர் தாம் அவர் செய்யக்கூடியவற்றிற் குறுக்கிடுவது உளவளர்ச்சியைத் தாக்குமென்று கூறினோம். அதற்கு எதிராகச் சில பெற்றோர் குழந்தை மிகப் புத்திசாலியென்று பெருமைப்படுவதற்காக அவர்கள் ஏற்ற மனவளர்ச்சியடைந்தவன் முன் முடியாத காரியங்களில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். என்னு

டைய மகன் பதினாறு வயதிலே வைத்தியராகக் கடமை பாடிப்பான் என்று பேராசைபிடித்த ஆசிரியர் ஒருவர் மூன்று வயதிலேயே ஒரு குழந்தைக்கு இருநூற்று நாற்பத்தேழு எழுத்துக்களையும் கற்பிக்கின்றார். குழந்தையின் விவேகம் மூன்று வயதில் அவ்வளவு வளர்ச்சியுடையதானால் அது பிழையன்று. ஆனால் சாதாரண விவேகமுடைய பிள்ளையைப் பருவத்துக்கு முன் வாசிக்கக் கற்பிப்பது உணர்ச்சிக் குழப்பத்தை உண்டாக்கும். குழந்தைப் பருவத்தில் மாத்திரமா இது நிகழுகிறது? விஞ்ஞான கணித பாடங்களிற் திறமையற்ற ஒரு பதினான்குவயது மாணவனை மொழி இலக்கியம் சரித்திரம் முதலியவற்றிற் திறமையுடையவனாயிலும் அவனை விஞ்ஞான வகுப்பிலே கற்கவிடும்படி பெற்றோர் தலைமை ஆசிரியர்களை நெருக்குகிறார்கள். அப்படியாக ஆற்றலற்ற பாடங்களிற் புருந்து உணர்ச்சிக்குழப்பம் அடைகிறார்கள்.

பிள்ளைகள் அநேகர் உள்ள குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஏற்ற அன்பும் பாதுகாப்பும் காட்டச் சத்தியற்றவராகப் பெற்றோர் ஆகும் தன்மையும் உண்டு. பெரிய குடும்பத்தின் பொறுப்பினால் களைத்த தாய்தந்தையருக்குக் குழந்தைக்கு ஏற்ற சிரத்தைகாட்ட அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. அதனால் குழந்தை தான் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒருவராகக் கருதிக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. சில பெற்றோர் பெண்குழந்தைகள் பிறப்பதை விரும்புவதில்லை. அவர்கள் விரும்பத்தகாத குடும்ப அங்கத்தவராகவே நடத்தப்படுகிறார்கள். வேறுசிலர் ஒரு குழந்தை பிறந்ததனால் தன் அதிட்டம் அழிந்து விட்டதென்று அந்தப் பிள்ளையை அருவருக்கிறார்கள். “நான் பிறந்து தானும் அப்பாவுக்கு உத்தியோகம் போய்விட்டது. நான் வேண்டப்படாதவனும்” என்ற குழந்தையின் எண்ணமும் அதற்கேற்பப் பெற்றோர் நடந்து கொள்வதும் உறுதியுணர்வின்மையைக் கொடுக்கும்.

பெற்றோரின் அன்பையும் பராமரிப்பையும் பெறாத குழந்தைகள் பல உண்டு.

பெற்றோருக்கு ஈடுள்ள வளர்ப்புப் பெற்றோர் அவர்களுக்கு வாய்க்காது விட்டால் அன்புபெறவும் செலுத்தவும் சந்தர்ப்பமில்லாதவராகின்றனர். அதனால் அடிப்படை உளத்தேவை பூர்த்தியாகாது மனவளர்ச்சியிற் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பின்வரும் காரணங்களால் பெற்றோர் அன்பைப் பெறும் தருணத்தைக் குழந்தைகள் இழக்கிறார்கள் :-

பிறந்தவுடன் பெற்றோரையிழக்கும் அபாக்கியசாலிக் குழந்தைகள் ஒருசாரார். தந்தை தாயாக ஒரு வீட்டில் வாழாது பெற்றோர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு பிரிந்ததனால் ஏனையோரின் வளர்ப்பில் விடப்பட்டவர் இன்னொரு சாரார். சண்டையிட்டுக் கொண்டதனால் தகப்பனுடனே தாயுடனே வாழ்பவர் வேறொரு சாரார். கன்னியர் பெற்றதால் தகப்பன் பெயர் தெரியாதவர்களும் விற்கப்பட்டவர்களும் ஒரு சிலர். ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டே சதா சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் பெற்றோரோடு வாழும் நிர்ப்பந்தத்திலுள்ள குழந்தைகள் வேறுசிலர். இன்னோரன்ன காரணங்களாற் சிதைந்த குடும்பநிலையுடையோர்களின் குழந்தைகள் மனப்பயிற்சியடைவதற்குரிய தருணங்களை இழந்தவராகின்றனர் என்பது உளநூலாரின் முடிவு. பெற்றோராக விரும்புவோர் குழந்தைகளின் மனவளர்ச்சி பாதிக்காதிருப்பதற்காகவாவது ஒருவர்க்கொருவர் நேச மனப்பான்மையுடன் நல்ல குடும்ப வாழ்வு வாழுவதல்வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலை குழந்தைக்கு ஒரு மன அரண் ஆகும். அதிலே அவனுடைய 'உறுதித்தேவை' பூர்த்தியாக்கப்பட்டு சாதாரண மனவளர்ச்சிக்குரியவன் ஆகின்றான்.

மேற்கூறிய அசாதாரண நிலைகளினால் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாகாத குழந்தைகள் இன்னவாறுதான் மனநிலையிற்றிக்கப்படுவார்கள் என்று கூற முடியாது. வன்செயற் கோலங்களாகவோ, (aggressive patterns) உள்ளிழுத்த (Withdrawals) கோலங்களாகவோ வேறு விதமாகவோ அமையும். கண்ணாடி யன்னல்களை உடைத்தல், பொருள்களைச் சேதம்

செய்தல், தீமூட்டுதல், களவு செய்தல் தூஷணம் பேசுதல், அகாலகாம வின்பம், பெற்றோருடனும் மற்றோருடனும் முரணுதல், ஏனையோருக்குக்காயம் விளைவித்தல், சமூகத்தோடு ஒட்டாமை, சமூகம்விரும்பாத தொழில்களைச் செய்தல் போன்ற விளைவுகளை ஆக்கலாம். அன்றிப் பள்ளிக்கூடப்பாடங்களில் உணர்ச்சிக்கலக்கத்தாற் குறைவு ஏற்படலாம். எழுத்துப் பிழை, பின்தங்கிய வாசிப்பு, உணர்ச்சிக்கலக்கத்தால் எண்பாடத்தில் வரும்பிழைகள், உறுப்பற்ற எழுத்து, மறதி, அவவற்றன்மை (clumsy), வகுப்பில் என்றும் தானே பேசி ஆசிரியரின் கவனத்தைப் பெறுதல் என்பனவும் இன்னோரன்ன பிறவும் எழலாம். உள்ளிழுத்த கோலங்களாக வெளிப்படுமாயின் அதைப் பலர் அசாதாரண நிலையென்று கொள்ளுவதில்லை. வகுப்பிலோ வீட்டிலோ ஒருவரோடும் கலக்காது தாமே தனித்து இயங்குவது. தொட்டால் சிலவேளை அழுவார்கள். சிலர்பகற்கனவில் ஆழ்ந்திருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட தொட்டாற் சிணுங்கிகளும், பகற்கனக்காரரும் சமூகத்துக்கோ வகுப்புக்கோ தொல்லகொடுக்காததனால் அவர்களை அசாதாரணம் என்று கொள்தில்லை.

ஆனால் அவர்களும் உண்மையில் நிலைபிறழ்ந்தவர்களே என்பதைப் பெற்றோர் அறிதல் வேண்டும். சில வேளைகளில் இத்தகைய மனவளர்ச்சிக் குறைபாடுகள் உணர்ச்சிக்கலக்கத்தால் உடலிலும் வெளிப்படும். கொண்ணைப் பேச்சு, வாக்குக்கண், இடதுகையெழுத்து, வயிற்றுக்கோளாறு, வலிப்பு, மயக்கம், போன்றனவற்றிற்கும் அடிப்படைத்தேவைகள் பூர்த்தியாகக்கப்படாததால் எழுந்த உணர்ச்சிக்கலக்கம் காரணமாகலாம்.

பெற்றோரை இழந்தவர்களோ சிதைந்த குடும்பநிலை பெற்ற குழந்தைகளோ எல்லாரும் நிச்சயமாக மனப்பிறழ்வு அடைவார்கள் என்பது விதியன்று. மறுதலையாகச் சுகமான குடும்பநிலையில் வாழ்ந்தோர் யாவரும் மனப்பிறழ்வு அடையமாட்டார் என்பதும்

விதியன்று மனப்பிறழ்வு உண்டாவதற்கு உடல், பரம்பரை, ஆகியவற்றோடு தொடர்புள்ள உட்காரணங்களும் பலவுள்ளன. சூழ்நிலையினால் உண்டாகும் காரணங்களும் உள். ஆனால் பெற்றோர் குழந்தைகளை வளர்க்கும் விதத்தில் வெளிக்காரணங்களால் மனப்பிறழ்வுண்டாவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாலிய குற்றவாளிகளையும் உணர்ச்சிக் கலக்கத்தால் பின்தங்கிய மாணவர்களையும், சமூகத்திற்கெதிரான மனவெழுச்சியுடையோரையும் கொன்னை வாக்கு இடது கையெழுத்துப் போன்றன

உடையோரையும் ஆராய்ந்து கண்டதில் உறுதித்தேவை (security) பூர்த்தியாக்கப்படாமையும் ஒரு பிரதான காரணமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. ஆகவே பெற்றோரானோரும் பெற்றோராக விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றளவில் குழந்தைகளின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற குடும்பச் சூழ்நிலையை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். குழந்தைக்கு உடலைப்போல உள்ளமும் ஒன்று இருக்கின்றது. அதன் வளர்ச்சிக்கும் உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் இருத்துவாராக.

கவிதைப் பயன்

கவிதை இலக்கியத்தைத் தேங்காய் இலக்கியம், வாழை இலக்கியம், திராட்சை இலக்கியம் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிப்பதுண்டு. தேங்காயைப் பறித்த உடனே புசிக்கமுடியாது; நார் உரித்து, உடைத்துக் கீறும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். பொருள் விளங்காத சொற்களையும், வழக்கிலில்லாத சொல்லாட்சிகளையும் கொண்ட பண்டைய நூல்களை முதற் பகுதியிற் சேர்ப்பார்கள். வாழைப் பழம் அவ்வளவு சிரமம் தருவதில்லை. தோலை உரித்துவிட்டு வாயில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். மூன்றாவதாகத் திராட்சையை எடுத்துக்கொண்டால், கைக்கு வந்த மாத்திரத்தில் அதன் சாற்றைச் சுவைத்துப் பசியாறிவிடலாம். சுலபத்தில் புரிந்துகொண்டு ரசிக்கக்கூடிய எளிமையான பாடல்கள் கடைசிப் பிரிவில் அமைகின்றன.

— குழகம் —

படிப்பாளரும் படைப்பாளரும்

படிப்பாளர்கள் படைப்பாளர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே படைப்பாளர்களும் மிகச் சிறந்த படிப்பாளிகளாக இருப்பார்கள் என எண்ணுவதும் சரியானதல்ல; அது ஒரு திறமை. படைப்பாளியை, அதாவது சிருஷ்டிப்பவனை, கலைஞனை ஒரு படிப்பாளி மதித்தால், அவனது சிருஷ்டிகளைக் கௌரவித்தால், அது அம் மொழிக்குச் செய்யும் பேருபகாரமாக அமையும். அதைப் போலவே படைப்பாளியும் படிப்பாளர்களை நன்கு புரிந்து செயற்பட்டால் நமது கலைகளின் தரத்தை இன்னும் மேற்கொண்டு செழுமைப்படுத்த முடியும். நமது மொழியை மாற்றானும் வணங்கச்செய்ய இயலும்.

குறிப்பாக ஈழத்தில் அதுவும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு கல்விமாண்கள் தொகை ஏராளம் எனச் சொல்லப்படுவது வழக்கம். ஆனால் யதார்த்த ரீதியாக இக்கல்வி நமக்கும் நமது பிரதேசத்திற்கும் இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கும் ஏதாவது ஆக்கபூர்வமான சேவை செய்துள்ளதா எனச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது. நமது நாட்டுக்குக் கல்வியின் அடிப்படை நோக்கமே அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த பதவிகள் வகிக்கத் தத்தமது படிப்பும் பட்டமும் பயன்பட வேண்டும் என்பதைத் தவிர, அல்லது திருமண விவகாரங்களில் ஸ்ரீதன மார்க்கெட்டில் மனித மதிப்புப் பண நிறையில் மிகுந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிரக் கடந்த காலங்களில் என்ன செய்துள்ளது என்பதை ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது இந்தச்சமயத்தில் மிகப் பிரயோசனமானதாக அமையக்கூடும்.

எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் எத்தனையோபடித்தவர்கள், கல்விமாண்கள், பலமொழிப் பண்டிதர்கள் நிறையப்பேர்கள் இருக்கிறார்கள். முக்கிய

மாக ஆங்கில மொழியிற் பாண்டித்தியம் பெற்ற பலர் நம்மிடையே இன்றும் வசிக்கின்றார்கள். இவர்களால் இவர்களினது ஆங்கில மொழித் தகைமையால் தமிழ் மொழி-தமிழின் நவீன இலக்கியங்கள், கலைகள், கலாச்சாரங்கள் - வேற்றுமொழி பேசுவோர்கள் மத்தியில் தகுந்த முறையிற் பரவி இருக்கின்றதா எனக்கேட்டால் நமது பதில் வெறும் மௌனத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் பதிலாக அமையாது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

கேரள மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள படைப்பாளிகளைவிட, படிப்பாளிகள் மதிப்புக்குரியவர்கள். ஏனெனில் எஸ்.கே. பொற்றைக்காட், பொன்சூன் னம் வர்க்கி, கேசவதேவ், தகழி சிவசங்கரம்பிள்ளை, கவிஞர் வெள்ளத்தோள் இன்னும் அநேக கலைஞர்களைப் புற உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன், ஐரோப்பிய நாடுகளில் மலையாள இலக்கியங்களை மதித்துப் போற்றி ஆதரிக்கப் பாடுபட்டவர்களில் முன்னணி வகிப்பவர்களே மலையாளத்துப் படிப்பாளிகள் என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. தென்னிந்தியாவில் ஒருமுலையில் பேசப்படும் மலையாளப் பாஷையுடன் கலை இலக்கியக் கருவூலங்களை இன்று அனைத்துலகமும் துய்த்து உணர்ந்து ரசிக்கின்றதென்றால் அங்கு வாழ்ந்து வரும் கல்விமாண்கள் தமது கலைஞர்களின் சிருஷ்டிகளை ஆங்கில மொழியில் ஆக்கம் செய்வது தான் முழுமுதற் காரணம் என்பதைச் சொல்லாமலே புரிந்து கொள்ளலாம். தகழி சிவசங்கரம்பிள்ளையின் செம்மீன் என்ற கேரளத்து மீனவ மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையை அடி ஆதாரமாகக் கொண்ட நாவல், இன்று பதினெட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என்ற தகவலும், 1966-ம் ஆண்டு செம்மீன் என்ற அந்த நாவல் மலையாள மொழியில் சினிமாப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு ஐனாதி பதி பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டதும்

உலகறிந்த சங்கதியாகும். இப்பரந்துபட்ட புகழ் நியாயமாக அந்தத் தேசத்துப் படிப்பாளிப் பரம்பரைக்கே கிடைத்திருக்கின்றது என்பதும் பெருமைப்படக்கூடிய தொன்றாகும்.

அடுத்து வங்க மொழியை-வங்காள நாட்டைப் பார்க்கலாம். பங்கிங் சந்திரர் தோன்றினார்; சரத் சந்திரர் தோன்றினார்; தாகூர் தோன்றினார்; வங்கதேசத்து மக்கள் தமது மொழியின்மீது அதீர அபிமானமும் எல்லையற்ற பாசமும் கொண்டவர்கள். அங்குள்ள படிப்பாளிகள் தமது கலைஞர்களைத் தலைமீது தூக்கிவைத்துக்கொண்டாடுவதில் உலகிற்கே முன்மாதிரியானவர்கள். சும்மா மொழி அபிமானிகளைப் போல வேடம் போடாமல் தமது தாய்ப்பாஷையின் மீது தெய்வீக நேசம் கொண்டதைச் செயல் முறையிற் செய்து காட்டினார்கள். இந்தியாவிலுள்ள ஏனைய மொழிகளில் மாத்திரமல்ல உலக மொழிகளிலும் தமது கலைஞர்களின் சிருஷ்டிகளை மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட்டதுடன் அந்தந்தக் கலைஞர்களைப் பற்றித் தனித்தனியாகவும் முன்னுரையாகவும் எழுதினார்கள். பெரிய பெரிய பட்டங்களைப் பெற்ற படிப்பாளிகள், சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்கள், தத்துவ நிபுணர்கள், நீதிபதிகள், சட்டவல்லுநர்சள், அரசியல் தலைவர்கள் போன்றோர் இந்தக் கலைஞர்களைப் பற்றி எழுதியதால் சமூக அந்தஸ்திலும் மக்கள் மத்தியிலும் இக்கலைஞர்களின் புகழ் மேலோங்கியது. புகழும் செல்வாக்கும் பெருகப் பெருக அந்நாட்டு கலைஞர்கள் தம்மாற்படைக்கக்கூடிய ஆகச்சிறந்த கலைகளைப் படைத்துத் தேசத்திற்கும் தாய் மொழிக்கும் அணிகலன்களாகப் பூட்டினார்கள்.

அன்று வங்கத்துக் கல்விமாண்கள் செய்த மொழியாக்கச் சேவையின் பிரதி பலிப்பே ரவீந்திரநாத் தாகூருக்கு 1913-ம் ஆண்டில் கிடைத்த நோபல் பரிசாகும். அதன்படியான சினிமா வளர்ச்சியே இன்று உலகப் புகழ்பெற்ற சத்தியஜித் ரேயை வங்க மொழிக்கும் இந்திய தேசத்

திற்கும் தந்துதவக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

பாரதிய ஞானபீடம் என்றொரு இலக்கிய அமைப்பு இந்திய நாட்டில் அந்த அந்த மொழிகளில் வெளிவரும் ஆகச் சிறந்த படைப்பிற்கு ஆண்டிற்கு ஒன்று என்ற முறையில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பரிசளித்துக் கௌரவித்து வந்துள்ளது. இந்த அமைப்பின் முதலாவது ஒரு இலட்ச ரூபாயைப் பரிசு பெற்றுக் கொண்ட கலைஞன் மலையாள நாட்டைச் சேர்ந்தவன். ஓடங்குழல், என்ற கவிதைத் தொகுதிக்காக அப்பரிசு வழங்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஆண்டில் ஒரு இலட்சம் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்ட மொழி வங்க மொழியாகும். தாராசஸ்கர் பானர்ஜி என்ற நாவலாசிரியர் வங்க மொழி இலக்கியத்திற்காக ஒரு இலட்ச ரூபாயைப் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இதில் அதிசயம் என்னவென்றால் தமிழ் மொழிக்கு இதுவரை இப்படியான ஒரு கௌரவ மதிப்புப் பரிசு இதுவரை கிடைக்கப்பட்டதேயில்லை.

இதிலிருந்து ஓர் உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். தமிழன் எங்கிருந்தாலும் மொழி அவனுக்குப் பணம் பண்ணுவதற்கு உபயோகப்படுகின்றதே தவிர தமிழனால் தனது தாய்ப்பாஷையான தமிழ்சர்வதேச அந்தஸ்தைப்பெறவில்லை இனிமேலும் அனைத்துலக அங்கீகாரத்தைப் பெறக்கூடும் என நம்பவும் முடியவில்லை என்பதேயாகும்.

ஈழத்துத் தமிழன் இதைவிடமோசம். தனக்கென்று தனித்துவமான கலை இலக்கிய சினிமாப் பரம்பரையை வளர்க்கவோ வாழ்விக்கவோ இலங்கைத் தமிழன் தயாராகவில்லை. அது அவனுக்குத் தேவையுமில்லை. எடுத்ததற்கெல்லாம் மட்ராஸைப் பார்த்துப் பழகிவிட்ட ஒரு நபஞ்சகக் கூட்டம் இங்கு வாழ்கின்றது. இப்படியான ஒரு கூட்டம் எப்படித்தனது கலையையும் மொழியையும் வளர்க்கும் என நாம் எதிர்பார்கலாம்?

இங்குள்ள படிப்பாளிகள் - கல்விமாண்கள் என எண்ணிக் கொள்ளும் ஒரு பகுதியினர் வானத்தைப் பார்த்து நடப்பதில் வல்லமை பொருந்தியவர்கள். இந்த மண்ணின் பழுதியில் தமது பாதங்கள் பட்டு விடுமோ எனப் பயந்து பயந்து கால்களை எடுத்து வைப்பவர்கள். இந்தக் கல்விமாண்கள் தப்பித் தவறிக்கூடத் தமிழில் பேச வெட்கப்படுபவர்கள். தமது தமிழ் நண்பனுடன்கூடத்தமிழில் பேசுவது கேவலம் என எண்ணுபவர்கள். இந்த நிலையில் நமது தாய் மொழியின் சிறப்பு, அம் மொழியின் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி எப்படி மேம்பாடுடையதாக முடியும்?

இக்கல்விமாண்களில் இன்னொரு கூட்டமும் இருக்கின்றது. “ஆகா இங்கிலீஸ் எல்லோ இங்கிலீஸ்” என நம்பித் தமது வீட்டு அல்ஷேசன் நாய்களைக்கூட இங்கிலீஸில் குரைக்கப் பழக்குகிறவர்கள். இந்த இங்கிலீஸ் பித்தர்கள் தாங்கள்தேவதையாகக் கும்பிடும் ஆங்கில மொழியில் ஏதாவது புதிய படைப்புக்களைச் செய்து மக்கள் மத்தியில் இதுவரையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்களா, என்பதும் கேள்விக்குரிய விஷயந்தான். அழகு சுப்பிரமணியம், தம்பி முத்து ராஜா புரக்டர், ரி. ராமனாதன் போன்ற ஒரு சில தமிழர்கள் ஆங்கில இலக்கிய உலகில் தமிழர்களினது பெயரை நிலைநிறுத்தியவர்கள் என்பதும் உண்மை. காரணம் இவர்கள் நீண்ட காலம் ஐரோப்பா

வில் வாழ்ந்ததுதான். இங்கு படித்து, இங்கு வாழ்ந்து, இங்கு வாழும் சாதாரண மக்களின் வரிப்பணத்தில் தமது கல்விக்குரிய சம்பளப் பணத்தை அரசாங்கத்திற் பெற்றுக் கொள்ளும் இக் கல்விமாண்கள் எதைத்தான் செய்து களிக்கப் போகின்றார்களோ? காலந்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த நம்பிக்கையற்ற நிலையிலும் ஒரு நம்பிக்கைச் சுடரொளி தெரியாமலில்லை. புதிய இளம் பரம்பரையில் இருந்து வெளிவரும் புதிய படிப்பாளிகள் இன்று இந்த நாட்டிற் கலை இலக்கியங்களைப் படைக்கும் சிருஷ்டிப்பாளர்களுடன் ஒத்துழைக்க முன்வந்திருப்பது ஒரு நல்ல சுவையான சுபசகுனமாகும். இந்தப் புதிய படிப்பாளிகள் படைப்பாளிகள் ஒற்றுமை வளர்ந்து வரும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய சேவையாகும். நமது ஈழத்தமிழ் நிச்சயம் சர்வதேச அந்தஸ்தைக் கூடிய சீக்கிரம் பெற்றே தீரும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் இடைக்கிடையே தென்படாமலில்லை. இவ்வொற்றுமை நமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். இப்புதிய பாதையில் கேரளத்தையும், வங்கத்தையும் நோக்கி நமது படிப்பாளர்களும், படைப்பாளர்களும் முன்னேறுவார்கள் என்பதை இன்றே நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அனுபவம் ஓர் அருமையான பள்ளிக்கூடம். ஆனால் முட்டாள்கள் அதில் பயிற்சிபெறுவது அபூர்வம். ஒருவன் அரசனாக வாழலாம். ஆனால் மனிதனாகத்தான், இறக்க வேண்டும்.

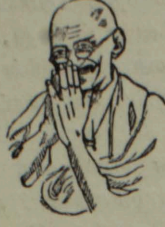
எவ்வளவுநாள் வாழ்ந்தோம் என்பது அல்ல வாழ்க்கை. எப்படி வாழ்ந்தோம் என்பதுதான் உண்மை வாழ்க்கை.

அழகியமுகம் ஒருவரை வசிகரிக்கும். ஆனால் அவரின் அன்பர்ன பேச்சு ஒருவரை அடிமை கொள்ளும்.

பேசாத வார்த்தைக்கு நீ எசுமான். பேசிய வார்த்தை உனக்கெசுமான்.

— ஆபிரகாம் லிங்கன்

நாற்றூண்டு

இற்றைக்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் அக்காலத்தில் உலகில் எல்லாரிலும் பெரிய வரெனக் கருதப்படும் மகாத்மா காந்தியை எமது நாட்டுக்கு வரவேற்கும் வாலிபரில் ஒருவரையிருக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. உண்மையில், அது சரித்திரத்தில் புகழ்ப்பெற்ற காலம். அக்காலத்தில் சீவித்ததே எவருக்கும் ஒரு பெரிய சலாக்கியம். ஏனெனில் காந்தி - நேரு காலம் புத்தர் - அசோக்கா காலத்திற்கு ஒப்பிடக்கூடியது. இக்காலம் இந்திய சரித்திரத்துக்கு உகந்தது. மகாத்மா காந்தியை நோக்கினால் இந்தியாதான் அவதரித்தது போல், இந்தியாவின் விசேஷ இலட்சணங்கள் அவரில் காணப்பட்டன. Jawaharlal ஜவர்கலாலும்தான் இந்தியாவை மறுபடியும் கண்டுபிடித்து அதன் கருத்தைத் தற்கால உலகத்திற்கு விளக்கினார். மேலும் எமது காலத்தில் நேர்ந்த 3 சமூகப் புரட்சிகளுக்கும் மகாத்மாகாந்தியின் அகிம்சை அடிப்படையாக இருந்ததென்று Chester Bowles என்னும் அமெரிக்க ஞானி கூறியிருக்கிறார். முதலாவதாக ஆபிரிக்காவில் 100 கோடி மக்கள் இரத்தப்பலி இல்லாமல் சுதந்திரம் அடைந்தார்கள். இரண்டாவதாக மகாத்மாகாந்தியின் தியாகத்தின் பெறுபேறுக,

“ஏழை யென்றும் அடிமையென்றும்
எவனும் இல்லை ஜாதியில்,
இழிவு கொண்ட மனிதரென்பது
இந்தியாவில் இல்லையே”

என்ற கொள்கை இந்தியாவில் மாத்திரமல்ல, அமெரிக்காவிலும் உலகம் முழுவதும் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. மூன்றாவது

தாக இந்திய தத்துவம் போதிக்கும் பத்திரிகையைப் பிரதிபலிக்கும் நடுநிலைமை (non alignment) என்ற கொள்கை எத்தனையோ நாடுகளைக் கவர்ந்தது. உலக சமாதானத்தைப் பெருக்குவதற்கு இக்கொள்கை இன்றியமையாதது.

இவ்வாறாக இந்தியாவின் சிறந்த இலட்சியங்கள் பரவின. அதே போல் பெரிய எண்ணங்கள் எங்கெங்கே உதித்தாலும், இந்திய ஞானிகள் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் வழக்கத்தைப் பின் தொடர்ந்து மகாத்மாகாந்தியும் பலதிசைகளிலும் இருந்து தன் கொள்கைகளைச் சேர்த்துத் திரட்டினார். உதாரணமாக புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள இயேசுநாதரின் மலைப்பிரசங்கம் John Ruskin ஞானியின் ‘Unto this Last’ என்ற நூல் மத்தேயு சுவிசேஷம் 20-ம் அதிகாரத்திலுள்ள ‘‘திராட்சைத் தோட்ட ஊழியர்’’ என்ற உவமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ‘Unto this Last’ என்பதைக் காந்தியடிகள் ‘‘சர்வோதயம்’’ என்று மொழி பெயர்த்தார். அமெரிக்க ஞானி ‘Thoreau’ வின் நூல் ‘Duty of civil disobedience’ படித்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். கண்டங்களுக்கிடையில் எண்ணங்கள் போக்குவரத்து ஒரு பெரிய சரித்திரம், என்கில் Thoreau ஞானி ஒரு காலத்தில் பகவத்கீதையையும். வேறு இந்தியவேத புஸ்தகங்கள் வாசித்துத்தான் தனது எண்ணங்களை உருவாக்கினார்.

சர்வோதயம் என்ற பதத்தின்கருத்து எல்லா மனிதரின் நன்மை. சர்வோதயத்தில் பெரும்பான்மையோர் சிறுபான்மை

கு. நேசையா, M. A.

யோர் என்ற பாகுபாடு இல்லை. அந்நியோன்னிய ஐக்கியமுள்ள பிளவில்லாத சமூகம் அது. எல்லா மனிதரும் சகோதரர், சரிவர உரித்துடையவர், சரிவர கௌரவமுடையவர்கள்.

நியாயவாதியோ, தொழிலாளியோ, சமூகத்திற்கு அவர்கள் சேவை சமமதிப்பு உடையது. அப்படியான சர்வோதய சமூகம் தானாகவே உருவாகவேண்டும். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையால் அல்லது ஓர் இரணைப்புரட்சி மூலமாக உருவாக வேண்டும்-மக்கள் தனித்தனியாக மனமாற்றம் அடையவேண்டும். சமூகம் ஒருமித்தும் மாற்றமடையவேண்டும். காலாகாலமாக இந்தியாவில் மக்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ஆத்தும் ஈடேற்றத்தைத் தேடுவதே சீவியத்தில் இலக்காக இருந்தது. முனிவர்களும் அதே நோக்கைப் போதித்தார்கள். காந்தியடிகளோ சமூக ஈடேற்றத்தை நாம் தேடவேண்டுமென்று புதுக்கருத்தை விளக்கினார். இந்த இரணைப்புரட்சி அடைவதற்கு கிராமராட்சியம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று காந்தியடிகள் வாதாடினார். சிறு குழுக்களில்தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் தனிச்சிறப்பை அடையலாம். அதே நேரத்தில் சிறு குழுக்கள் மூலமாகத்தான் சமூகம் உண்மையான சமூகமாகும், சமூகத் தீர்மானங்கள் செய்யலாம், பண்டைக்காலம் தொடக்கம் கிராமசபையில்தான் சமூக வாழ்க்கையை பிறகும் கண்டுபிடிக்கலாம் என்று மகாத்மா கூறினார். அவர் சொன்னார் "If the village perishes, India will perish too. India will be no more India." "பண்டைக்காலத்தில் ஐவர் வாக்கு கடவுள் வாக்கு" என்ற இலட்சியம் ரோமரின் "Vox Populi Vox Dei" என்ற திலும் பார்க்கச் சிறந்ததென்றே கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் பண்டைக்கால கிராம சபையில் கட்சி இல்லை, தேர்தல் இல்லை, தீர்ப்புக்கள் யாவும் ஏகமனதுடையவை. இப்படியான கிராம சபையையே காந்தியடிகள் எம்முன் வைத்தார். அவர் நோக்கினது ராஜ சக்தியல்ல, ஜன சக்தி.

காந்தீய இலட்சணங்கள் பொருந்திய புதிய சமூகத்தைக் கொண்டுவந்தால் மாத்

திரம் போதாது, அதைக் கொண்டுவரும் முறை அந்த இலட்சணங்கள் பொருந்தியதாக இருப்பது இன்றியமையாதது. மகாத்மா சொன்னார் "Socialism is as pure as Crystal, and therefore requires Crystal-like means to achieve it" சமூகப்புரட்சி கொண்டு வருவது பலாத்காரம் இல்லாமல் மாத்திரமல்ல நீதி நேர்மை தழுவிய முறைகளால், பொருள் உள்ளவர்களின் பொருளைப் பறிமுதலாக்குவதல்ல, அவர்கள் அப்பொருளுக்குப் பொறுப்பாளிகளாக நடப்பதுதான் உண்மையான சமதர்மம். இதற்கு அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு ஒரு அளவுக்குத் தேவைதான், ஆனால் முக்கியமாக இதற்காகிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டும். சிலர் இந்த நிதிநிலையை தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் நாடினால், பலருக்கு இக்கொள்கை பரவும். மகாத்மா சொன்னது போல் "Socialism can begin only with the first convert. Only truthful non-violent and pure hearted socialists will be able to establish a socialistic society in India and the world."

காந்தியடிகளின் முதற் சீடன் விநோபாவேயின் பூதான இயக்கம் சர்வோதயக் கொள்கைக்கு கருத்தைக் கொடுக்கிறது. இதில் 5 தானங்கள் அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. பூமிதானம், சம்பத்துதானம், சிரமதானம், புத்திதானம், ஜீவதானம். இயக்கம் தொடங்கும் பொழுது நிலப் பிரபுக்களைச் சேர்க்கிறது. முக்கியமாக இருந்து 50 இலட்சம் ஏக்கர் பூமி தானமாக வழங்கப் பெற்றது. பின்பு சிரமதானம் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டு இன்றளவில் 50 ஆயிரம் கிராமங்களும் இரண்டொரு முழுமாவட்டங்களும் தானமாக அளித்திருக்கிறார்கள். சமீபகாலத்தில் சிரமதான எண்ணிக்கை மட்டும் போதாது என்று வினோபாஜி கூறியிருக்கிறார். அவைக்குப் புதிய அமைப்புகள் கொடுப்பதே முக்கியமென்று கருதினார். உண்மையான சிரமதானத்தில் 4 அம்சங்கள் சேர்ந்தாற்றான் சர்வோதயக் கொள்கைக்கு அமையும்.

1. $\frac{1}{20}$ நிலப்பரப்பைக் காணி உள்ளவர் இல்லாதவருக்குக் கொடுப்பது.

2. வயது வந்த யாவரும் அங்கத்தவராகக் கொண்ட கிராம சபை இயங்குவது.
3. கிராம நிலத்தைச் சமூகப் பொருளாகக் கருதுவது.
4. மாதத்தில் ஒரு நாள் வேதனத்தைக் கிராம நிதிக்கு விலக்கி வைப்பது. கிராமச்சபை எப்படித் திறமாக இயங்குகிறதோ அதுதான் இயக்கத்தின் வெற்றிக்கு அறிகோல்.

ஒரு புதிய சமூகத்தைத் தேடுவதற்காகத்தான் மகாத்மா ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைக் கண்டு பிடித்தார். அது உலகில் உள்ள கல்வி முறைகளில் ஒரு விசேஷமுறை என்று கல்விஞானிகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கல்வியானது வாழ்க்கைக்காக வாழ்க்கை மூலம், வாழ்க்கை முழுவதும் - Education for life through life and throughout life. அது வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டபடியினால், அது ஒரு சிறந்த கல்விமுறையாகிறது. ஈழத்தின் தவப்புதல்வர் அரியநாயகம் அவர்களுக்குக் காந்தியடிகளின் புதிய சித்தாந்தத்தைப் பரப்பும் பொறுப்பு வாய்த்தது இலங்கை மக்களாகிய எமக்குப் பெருமையாகும். அவர் பேணிய காந்தியக் கொள்கைகளையும், அவையின் ஆதாரக் கல்விமுறைகளையும் எமது தேசத்தில் நிலை நாட்டுவது அவருக்கு நாம் செய்யும் கடனாகும்.

மகாத்மா காந்தியை உலகம் பேணுகிறது. அவரது கொள்கைகளின் நிமித்தம் அல்ல, அவருடைய தனிப்பட்ட குணங்களுக்காகவே, அவர் ஒரு மகாத்மா என்ற படியினால். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் 1937-ம் ஆண்டு ரோக்கியோவுக்கு இலங்கையின் ஒரு பிரதிநியாகப் போயிருந்தேன். ஒரு நாள் Tokyo Imperial சர்வகலாசாலை யில் இருந்து நான் தங்கிய Marunuchi Hotel லுக்குப் போக ஒரு Taxi ஐ பிடித்தேன். எனது ஆங்கிலம் Taxi சாரதிக்கு விளங்காததினால் தப்பிதமாக நகரின் எதிர்ப்புறமுள்ள வேறொரு Hotel லுக்குக் கொண்டு சென்றார். திரும்பி Tokyo நகர் முழுவதும் வரவேண்டியதாக இருந்தது. அந்தச் சாரதி ஆறுதலாக அந்

நகரின் முக்கிய ஸ்தானங்களை எனக்குக் காண்பித்துக் கொண்டு சென்றார். முடிவில் University யில் இருந்து எனது Hotel க்கு போகும் கூலியை மாத்திரம் கேட்டார். மேலதிகமாக எடுக்க மறுத்துவிட்டார். “நீர் மகாத்மா காந்தியின் தேசத்தவன் இப்பணி காந்தியடிகளுக்காகவே செய்தேன்” என்று கூறிச் சென்றார். இந்த யப்பானிய சாரதிக்கும் உலகமெங்குமுள்ள கோடானுகோடி மக்களுக்கும் மகாத்மா காந்தி ஒரு பெரிய மகானாகத் துலங்கினார். இவர் இந்தியா ஆசியாவின் பெரிய மகன் மாத்திரமல்ல உலகத்தில் எம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பெரியார். சச்சரவுள்ள காலத்தில் எல்லா மனிதரிலும் எல்லா இனத்திலும் அன்பும் நம்பிக்கையும் காட்டிய பெரியார் என்று அவரை நோக்கிப் பார்த்தார்கள். எல்லாப் பிரமாணங்களையும் மதிப்புகளையும் காப்பதில், இவரே மனிதகுலத்தில் மனச் சாட்சியாக துலங்கினார். ஆண்டவரின் அமைதி ஒசைக்குச் செவி கொடுக்குமாறு மக்களை வேண்டினார். “திரும்பவும் ஒரு தேவ மனிதன் தோன்றி இருக்கிறார்” என்று கூறினார்கள். இந்தப் பக்தன் இந்தியாவுக்கு உடையவர் மாத்திரமல்ல. அகில உலகுக்கும் உடையவர்” மகாத்மாவின் வார்த்தைகளையே கேட்போம். “I have known no distinction between relatives and strangers country men and foreigners, white and coloured, Hindus, Indians of other faiths Whether Musalmans, Parsees, Christians or Jews. I may say that my heart has been incapable of making any such distinctions.” “மகாத்மா காந்திக்குக் கடவுள் எல்லா மனிதரினதும் ஒருதகப்பன். எல்லா மனிதரும் சகோதரர்.”

மகாத்மாகாந்தியின் நூற்றாண்டாக 2-10-68 — 2-10-69 UNESCO நியமித்திருக்கிறது. உலகிற பல தேசங்களிலும் இவ்வாண்டு அனுசரிக்கப்படுகிறது. நாம் வாழும் காலம் மனித உரிமைகளின் உதிர்காலமென்றே கருத வேண்டும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கொருமுறை மனித விருட்சத்திற் தோன்றும் விசேட மலர் மகாத்மாதான். இதற்கேக் இலங்கையிலுள்ள எமது சமூகச் சுற்றூடல், விசேடமாக எமது கிராமங்களைச் சீர்படுத்தும் கடன் எமக்குண்டு. காந்தியடிகளின் இலட்சியங்களை நாட்டிற் பெருக்குவதே ஐயந்திவிழாவின் அர்த்தம். யுத்தம் தவிர்கப்பட்ட உலகில் சுயநலமில்லாச் சமூகம் அமைப்பதே அகிம்சையின் எமது கால அப்போஸ்தலனுக்கு சிறந்த ஞாபக சின்னம்.

நவீன உளநூல் வானின் உதயதாரகை

இற்றைக்குச் சுமார் எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒருநாள் ஆஸ்திரியா நாட்டின் அழகிய நகராம் வியன்னாவிலே ஜோசப் புறாஎர் (Josef Breuer) என்றவைத்தியர் தன்னோடு பணிபுரிந்து வந்த மற்றொரு இளம் வைத்தியரிடம் தன்னிடம் சிகிச்சை பெறவேண்டி வந்த ஒரு பெண்ணைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அந்தப்பெண்ணின் மூலியாதாவது ஆனந்த வாய்வு எனப்படும் வீறுகோணைக்குரிய (Hysterical Paralysis) நரம்புத்தளர்ச்சி மயக்கநோயால் வருந்திக்கொண்டிருந்தாள். புறாஎர் அப்பெண்ணை மனோவசியம் அல்லது (Hypnotism) என்ற உறங்கு நிலை ஏற்படுத்தும் முறைகொண்டு ஆராய்ந்தபோது, தனக்கு முன்பு உண்டான மகிழ்ச்சியற்ற மனவெழுச்சி வயப்பட்ட பல அனுபவங்களை அவள் விபரித்துக் கூறினாள். ஆனால் அந்த அனுபவங்களை உணர்வுள்ள (Conscious) மன நிலையில் அவளால் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த அனுபவங்களே அவளது நோய்க்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தன. அவைகளைக் கூறியபின் அவளுடைய நோயும் தீர்ந்துவிட்டது.

இந்த வியப்புக்குரிய நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின் இரு வைத்தியர்களும் சேர்ந்து நரம்புத்தளர்ச்சி மயக்கநோயாற் பாதிக்கப்பட்டவரை ஆராய்ந்தனர். அவர்களிடமும், நினைவில் கொள்ளமுடியாமல் மனதில் மூடிவைக்கப்பட்ட அனுபவங்களே அவர்களது நோய்க்கு அடிப்படைக்காரணமாக இருக்கக்கண்டனர்.

புறாஎர் மேற்கொண்டு இதைப்பற்றி ஆராயப்புகாது தனது வழமையான உடல் நோய் வைத்தியப் பணியிலேயே கவனம் செலுத்தலானார். ஆனால் அவருடன் இருந்த இளம் மருத்துவர் வியப்புக்குரிய மன அமைப்பின்பால் தனது கவனத்தைத் திருப்பலானார். புறக்கணிக்கப்பட்ட நினைவுச் சூருளைச் சுமையாகக் கொண்டு

மறைந்துகிடக்கும் மனதை ஆராய முற்பட்டார். பல ஆராய்ச்சிகளின் முடிவாக மனிதனின் மன அமைப்புப்பற்றி புதிய, புரட்சிகரமான கொள்கையையும் உளநோய்தீர்க்க வல்ல புதியதொரு முறையை யுங்கண்டார். அவரே சீக்மன் புரெயிட் (Sigmund Freud) என்பவராகும். அவர், தான் கண்டுபிடித்த முறைக்கு உளவகுப்பு அல்லது உளக்கூறுபாடு (Psycho Analysis) என்ற பெயரைக் கொடுத்தார்.

சீக்மன் புரெயிட் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில், பிரெய்பெர்க் (Freiberg) என்ற நகரில் ஆயிரத்துஎண்ணூற்றம் பத்தாரும் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 6-ந்திகதி பிறந்தார். தந்தையார் ஒரு கம்பளி வியாபாரி. அவரது இரண்டாவது மனைவியின் மூத்த மகனாகப் புரெயிட் பிறந்தார். புரெயிட் நான்கு வயதுச் சிறுவனாக இருக்கும் பொழுது அவரது தந்தையார் குடும்பத்தோடு வியன்னா நகருக்கு வந்து குடியேறினார். புரெயிட் நல்ல கல்விப்பயிற்சியைப் பெற வியன்னாவில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பாடசாலையில் எல்லா வகுப்புகளிலும் முதலாவது மாணவனாகச் சிறந்து விளங்கினார். மிகுந்த ஆர்வத்தோடு வியனாப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவம் பயின்றார் புரெயிட். அப்பொழுது மருத்துவப் பகுதியில் வியனாப் பல்கலைக்கழகம் சிறந்ததொரு இடமாகத் திகழ்ந்தது. புரெயிட்டின் பிற்கால ஆராய்ச்சிகளுக்கும், கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் ஏற்ற அடித்தளமாக வியன்னா வைத்தியக்கல்லூரி அளித்த பயிற்சி அமைந்திருந்ததெனின் அது மிகையாகாது.

ஆயிரத்து எண்ணூற்று என்பத்தொராம் ஆண்டில் புரெயிட் திறமைமிக்க மருத்துவர் என்ற தகுதியைப் பெற்றார். மாணவராக இருக்கும் பொழுதே புறாக் (Brucke) என்ற பேராசிரியரின் கீழ் உடற்கூற்றியல் ஆராய்ச்சி சாலையிலும், பின் மெய்னெர்ட் (Meynert) என்பாரின்

கீழ் மூளை அமைப்புக்கான ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலும் பணியாற்றி வந்தார். (1876-1882).

ஆயிரத்து எண்ணூற்றெண்பத்தி நாலாம் ஆண்டில் அரசினர் வைத்திய சாலையில் உதவியாளராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தபோது புரெயிட் ஒரு முக்கியமான கண்டுபிடிப்புக்குக் காரணமான வராகத் தோன்றத் தவறி விட்டார். கோகா (Coca) என்ற செடியின் சாற்றை வைத்து ஆராய்ச்சி செய்தபோது, அது உடலிற்பட்ட இடத்தில் உணர்ச்சியை அடக்கி மரத்துப்போகச் செய்யும் தன்மையைக் காட்டுவதைக்கண்டு புரெயிட் அது பற்றி ஒரு குறிப்புத்தயாரித்து வைத்தார். ஆனால் அவர் மேற்கொண்டு ஆராயவில்லை. அந்தக் குறிப்பைக்கண்டு அவரது நண்பர் ஒருவர் மேலும் ஆராய்ந்து, கோகையின் (Cocain) என்ற கண், காது, மூக்கு முதலிய புலனுறுப்புகளின் சத்திர சிகிச்சைக்குப் பெரிதும் உதவும் விறைப்பு மருந்தைக் கண்டுபிடித்தார். பாவம் புரெயிட் அதைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டார்.

புரெயிட் பாரிசுக்கு ஆயிரத்துஎண்ணூற்றெண்பத்தைந்தாம் ஆண்டில் சென்று சார்க்கட் (Charcot) என்ற உளநோய் வைத்தியருடன் சேர்ந்து அவரது சிகிச்சை முறையைக் கவனித்தார். சார்க்கட் மனோவசிய முறையைக் கொண்டு சிலவகை உளநோய்களைக் குணப்படுத்தி வந்தார். மனோவசிய முறையிற் பயிற்சிபெற்றதோடு சார்க்கட்டிடமிருந்து ஒரு புதிய கருத்தையும் தெரிந்து கொண்டார். ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை ஒருவரின் மனதிலே புகுத்தி அவரிடத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சி மயக்க நோயை உண்டாக்கலாம் என்று ஒரு முறை சார்க்கட்கூறினார்.

வியன்னா திரும்பியதும் தான் பயின்ற மனோவசிய முறையைக் கொண்டு உளநோய்களைக் குணப்படுத்த முயன்றார் புரெயிட். மனோவசிய முறையில் வைத்தியர்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையைவிட மக்களுக்கு அதிக நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. புரெயிட்டின் வைத்திய விடுதியில் கூட்

டம் பெருகியது. ஆனால் மனோவசிய முறை நல்ல வெற்றியை அளிக்கவில்லை. புரெயிட் மனோவசிய முறையைக் கைவிட்டு வேறொரு முறைக்கான ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார்.

பாரிசுக்குச் சென்று திரும்பிய அடுத்த ஆண்டில் அதாவது ஆயிரத்தெண்ணூற்றெண்பத்தாறில் புரெயிட்டின் திருமணம் நடந்தேறியது. ஆம்பர்க் நகரைச் சேர்ந்த ஒரு நங்கை நல்லாள் அவரது வாழ்க்கைத் துணையானாள். புரெயிட்டின் மணவாழ்கை இறுதிவரை மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாகவே இருந்தது. அவருக்கு மூன்று ஆண்களும் மூன்று பெண்களும் பிறந்தனர்.

புரெயிட் ஆயிரத்து எண்ணூற்றெண்பத்தொன்பதாம் ஆண்டில் நான்னி என்ற நகருக்குச் சென்றார். அங்கே வேண்டஹீம் (Bernheim) என்ற பேராசிரியரின் கீழ் ஹிப்னோட்டிச அதாவது மனோவசிய ஆராய்ச்சிகளைக் கவனித்தார். அவரது ஆராய்ச்சிகளில் ஒரு சம்பவம் புரெயிட்டை மிகவும் கவரலாயிற்று.

ஒரு நோயாளியை, மனோவசிய உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பியபோது, வேண்டஹீம் மனோவசிய நேரத்தின்போது நடந்த உரையாடலைக் கூறுமாறு கேட்டார். நோயாளி தனக்கு ஒன்றுமே நினைவில்லையென்று கூறினார். ஆனால் வேண்டஹீம் விட்டாரில்லை. நோயாளியால் முடியும், சுட்டாயம் கூறத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். அதன்பிறகு நோயாளி ஏதோ கூற ஆரம்பித்தார். முதலில் தெளிவில்லாமல், பின்னர் கொஞ்சம் சரியாக, ஈற்றில் மனோவசிய நேரத்தில் நடந்த உரையாடலைத் தெளிவாகக் கூறினார்.

நோயாளியின் மனதில் உரையாடலைப் பற்றிய அறிவு உறைந்திருந்தும் அவை உணர்வற்ற மனநிலையில் மறைந்திருந்தது. அதை உணர்வுள்ள மனநிலைக்குக் கொண்டு வர ஒரு நூதனமான முறையைக் கையாள வேண்டியதாயிற்று.

இந்த நிகழ்ச்சியின் ஆராய்ச்சியிலிருந்து "திறன்பெற்ற ஒரு மனச் செயல் முறை இருக்க வேண்டும். எனினும் அது மனிதனின் உணர்வுள்ள மனநிலையினரின் மறைக்கப்பட்டுப் பின்தங்கிக் கிடக்கின்றது" என்று புரேயிட் அறிந்தார். இந்தக் கருத்தில் உறுதிகண்டு வெற்றிகாணப் புரேயிட்டுக்கு அதிககாலம் எடுக்கவில்லை.

புரேயிட்டின் மன அமைப்பு ஆராய்ச்சிக்குத்தக்க துணையாகத் தோன்றியவர்கள் மூவராகும். முதலாவதாக புறாள் ஆகும். 1880 — 82-ல் புறாள்ருடன் கூடி ஆராய்ச்சி செய்ததில் அறிந்த உண்மைகளைப்பற்றி முன்பு மொழிந்தோம். இரண்டாவதாகப் பாரிஸ் நகர உளநோய் வைத்தியர் சார்க்கட் கூறிய அனுபவங்கள் புரேயிட்டுக்குப் பெரிதும் உதவியாக விளங்கின. கடைசியில் வேண்ஹீமீன் ஆராய்ச்சிகள் புரேயிட்டை மனநிலைபற்றிய புதிய கருத்துக்கள் காணத் தூண்டின.

இம்மூவருடன் கொண்ட தொடர்பினால் புரேயிட் தனது ஆராய்ச்சிகளைத் தொடங்கினார். 1893ல் புறாள் என்பவருடன் சேர்ந்து ஆராய்ச்சிகளை விளக்கி நம்புத்தளர்ச்சி மயக்க நோயின் உளஇயல் அமைப்பு (On the Psychological Mechanism of Hysterical Phenomena) என்ற நூலை வெளியிட்டார். இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின் வெளிவந்த நரம்புத் தளர்ச்சி மயக்க நோயாராய்ச்சி (Studies on Hysteria) என்ற நூலில் புரேயிட்டின் உளக்கூறுபாடு அல்லது உளவகுப்பு (Psycho-Analysis) எனும் கொள்கைபற்றிய முதற் குறிப்புகள் காணப்பட்டன.

உளக்கூறுபாடு அல்லது உளவகுப்பு என்பதற்கு மூன்று வழிகளில் விளக்கம் கூறலாம். முதலாவதாக அது நரம்பு சம்பந்தப்பட்ட நோய்களில் ஒன்றாகிய அதாவது நரம்புத் தளர்ச்சி மயக்கநோயைக் குணப்படுத்தவல்ல வைத்திய முறையாகும். இரண்டாவதாக அது பொதுவாக மன அமைப்பின் இயல்பையும் முக்கியமாக உணர்வற்ற மனநிலையின் அமைப்பையும்

ஆராயக் கையாளப்படும் வழிமுறையாகும். இறுதியாக அது பல ஆராய்ச்சிகளின் முடிவாகப் புரேயிட் வகுத்த மனதின் இயற்கைத்தன்மைபற்றிய கொள்கையாகும்.

புரேயிட், மனதின் செயல் முறையை மூன்று விதங்களாக வகுக்கிறார். உணர்வுள்ள, (Conscious) முன்னுணர்வுள்ள, (Preconscious), உணர்வற்ற (Unconscious) என்று மனநிலை மூன்று வகைப்படும். உணர்வுள்ள மனநிலையின் செயல்முறைகள் எப்போதும் தெரியக்கூடியதாகும். முன்னுணர்வுள்ள மனநிலையின் செயல் முறைகள் உணர்வுள்ள மனநிலையின் ஓரத்தே மறைந்திருந்தது எப்போதாவது உணர்வுள்ள மனநிலைக்கு மாறும். உணர்வற்ற மனநிலையின் செயல்முறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. எளிதான வகையில் அவைகள் உணர்வுள்ள மனநிலைக்கு வெளிப்பட மாட்டா.

எல்லா மனச்செயல்களும் உணர்வற்ற மனதிலிருந்துதான் தோன்றுகின்றன. சில செயல்கள் உணர்வுள்ள மனதிற்கு வரும் வரை உணர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டே வருகின்றன. சில சொற்கள் முன்னுணர்வுள்ள மனம்வரைவந்து நின்றுவிடுகின்றன. மூன்றாவது வகைச் செயல்கள் உணர்வற்ற மனதிலேயே புதைந்து கிடக்கின்றன. மனம் எண்ணங்களைத் தன்னகத்தே கொள்ள மறுக்க முடியாது. ஆனால் எண்ணங்கள் முன்னுணர்வுள்ள, உணர்வுள்ள மனங்களுக்குள்புகுவதை 'மனம்' கட்டுப்படுத்த முடியும். அதைத்தான் மனம் செய்கிறது. எண்ணங்களைப் பொறுக்கித் தேர்ந்தெடுக்கும் இந்த இயக்கத்திற்கு புரேயிட் குறைகாண் இயக்கம் (Censor) என்று பெயரிட்டார். குறைகாணியக்கம், உணர்வற்ற மனதிலிருக்கும் விரும்பத்தகாத எண்ணங்களை முன்னுணர்வுள்ள மனதிற்குள் புகாதவாறு தடுக்கின்றது.

உணர்வற்ற மனதில் ஆதிகால இயல்பான உணர்ச்சித் தூண்டுதல்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. புரேயிட் இதை இது (Id)

என்றழைத்தார். உணர்வுள்ள மனதில் அடங்கியிருக்கும் எண்ணங்களை அகம் அல்லது **நான்** (Ego) என்றார். உணர்வுள்ள மனம், உணர்வற்ற மனதின் விருப்பங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அதாவது, உணர்வுள்ள மனம் சமூக விதிகளை அறிந்துள்ளதாகையால் உணர்வற்ற மனதின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றப்படக் கூடிய யனவா என்று தீர்மானிக்கின்றது. இப்படித் தீர்மானிக்கும் தன்மையை **அநீயகம்** (Superego) என்றழைக்கிறார்.

இம்மூவித அமைப்புகளிடையே முரண்பாடு நேர்ந்தால் மூளைக்கோளாறு ஏற்பட்டு மனநோய் உண்டாகக் காரணமாகின்றது என்று புரெயிட் கருதினார். இன்று எல்லா உளநோய் வல்லுனர்களும் இதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

புரெயிட் மனிதன் காணும் கனவுகளிலும் தன் கவனத்தைச் செலுத்தி ஆய்வு நடத்தினார். அவை எங்கிருந்து வருகின்றன? ஏன் வருகின்றன? பன்னெடுங்காலமாக வழங்கிவந்த கொள்கைகள் அவருக்குத் தெளிவைத் தரவில்லை. மனதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் உறுதிகண்டவுடன் கனவுகளைப்பற்றிய தனது ஆராய்ச்சிகளையும், கொள்கைகளையும் விளக்கி ஆயிரத்துத்தொழாயிரம் ஆண்டில் ஒரு நூல் வெளியிட்டார். அவரது கொள்கை புரட்சிகரமாக இருந்தது. அதுவரை மக்கள் கனவுகளைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த மூடக்கொள்கைகளை நன்கு அம்பலமாக்கியது அவரது கண்டுபிடிப்பு.

கனவுகள், உணர்வற்ற மனவிருப்பங்களின் உருவகச் செயல்களாகத் தோன்றுகின்றன. நேரடியாக உணர்வுள்ள மனதிற்குள் அனுப்ப முடியாத விருப்பங்களை உருவங்களின் மூலமாகக் குறைகாண் இயக்கத்தையும் ஏமாற்றி உணர்வுள்ள மனதில் தூங்கும்போது உணர்வற்ற மனம் தெரிவிக்கின்றது. இதை இன்று எல்லா உளநோய் வல்லுநர்களும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

மிகவும் துன்பங்களைத் தரவல்ல எண்ணங்களையும் துயரங்களையும் மக்கள் உணர்

வுள்ள மனதில் வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் உணர்வற்ற மனதிற்குள் தள்ளிப் புதைக்கின்றனர் என்று புரெயிட் கூறினார்.

குழவிப் பருவத்தில் ஏற்படும் அனுபவங்கள் வாழ்க்கையின் இறுதிவரை ஆதிக்கம் செலுத்தும் என்பதை ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் நிரூபித்துக் குழந்தையிலேயே மனிதன் “மனிதன” கின்றான் என்றார்.

புரெயிட் வெளியிட்ட கொள்கைகளில் இரண்டை எதிர்த்துக் கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டன. “மனிதர்கள் கடைசி முடிவில் கெடுதலைச் செய்கிறவர்களாகவும் நரம்புத் தளர்ச்சி நோயுடையவர்களாகவும் ஆகிவிடுவார்கள்” என்று புரெயிட் கூறினார். “சமூகம், மக்களை அவர்களது உணர்வற்ற மனவிருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இடந்தரமாட்டாது. எம்மிடத்தில் உணர்வற்ற மனவிருப்பங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அழிக்க முடியாது. ஆகவே கடைசியில் முடிவும் கொடுரமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த விருப்பங்களை அடக்கிப் போராடாமல் ஒரு வகை வழியைத் தேடிக் கொண்டு வாழ முற்படலாம். அதுதான் செய்யக்கூடிய சிறந்த வழி”... புரெயிட்டின் இக்கருத்தைப்பல உளநோய் வல்லுனர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கின்றனர். உணர்வற்ற மனவிருப்பங்கள் சமூகவிதிகளுக்கு முரணானவை அல்ல; எவ்விதத்திலும் அவற்றை மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று வாதிடுகின்றனர் கொள்கை எதிர்பாளர்கள்.

புரெயிட் வெளியிட்ட மற்றொரு கொள்கைபற்றியும் அதிக அளவு கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. உணர்வற்ற மனதில் உறைந்துகிடக்கும் விருப்பங்கள் சிற்றின்ப உணர்ச்சியை அல்லது **உந்துகையை** (Libido)க் கொண்டதாக இருக்கின்றனவென்றும், உணர்வற்ற மனம் அதை நிறைவேற்றப் பாடுபடுகிறதென்றும் அவர் கூறினார். இதை வன்மையாக யாவரும் கண்டிக்க முற்பட்டனர். பின்னர் புரெயிட் தான் கூறிய சிற்றின்பஉணர்ச்சி என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறினார். இன்பந்தேடும் எந்த உணர்ச்சியையும்—நல்ல உண

வின் விருப்பத்திலிருந்து, கேட்டு மகிழும் இசைவரை — குறிக்கும் சொல்லாக அது கூறப்பட்டிருக்கிறதென்றார்.

முதலில் குறிப்பிடும்போது புரெயிட் சிற்றின்ப உணர்ச்சியை மட்டுந்தான்குறிப்பிட்டார். அநேகமாகப் பல நரம்புத் தளர்ச்சி நோய்கள் ஏற்பட நிறைவேற்றப்படாத, நிறைவேற்ற முடியாத சிற்றின்ப விருப்பங்களே அடிப்படைக் காரணமாகின்றன என்றார்.

சின்றின்பத் தூண்டுதலும், பிறவகை இன்பத்தேடும் உணர்ச்சிகளும், உரிமை கொள்ளுதல், உருவாக்குதல் போன்ற உணர்ச்சித் தூண்டுதல்களும் வாழ்க்கையில் முக்கிய உடையல் சக்திகளாக அமைகின்றன என்று இன்றைய உளநோய் வல்லுனர்கள் கருதுகின்றனர்.

நரம்புத்தளர்ச்சி நோயுடைவர்களைக் குணப்படுத்த மனோவசிய முறை பயன்படாதபோது புரெயிட் ஒரு புது முறையைக் கண்டுபிடித்தார். நோயாளியின் உணர்வற்ற மனதிலிருக்கும் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த “உளக்கூறுபாட்டறிஞரின் நாற்காலி” (Psycho Analysts Couch) என்ற வழியை ஏற்படுத்தினார். மருத்துவ வரலாற்றில், அது ஒரு சிறந்த வழியாகக் கருதப்படுகின்றது.

நோயாளியின் மனத்தைத் திருப்பக் கூடிய சூழ்நிலை அமைந்த அறையில் ஒரு நாற்காலி இருக்கும். உளக்கூறுபாட்டறிஞர் நோயாளியை அந்த நாற்காலியில் உட்காரவைத்து ஆராய்வார். இதற்குத் தான் “உளக்கூறுபாட்டறிஞரின் நாற்காலி” முறை என்று பெயர் வழங்குகிறது. என்றாலும் இம்முறை எல்லா நோயாளர்களிடத்திலும் பயன்தருவதில்லை. இதற்கு ஆகும் செலவும், நேரமும் அதிகமாகும். சில நோயாளிகளுக்கு ஆண்டுக்கணக்கிற்கு கூடச் சிகிச்சை நடைபெற வேண்டியிருக்கும். தற்பொழுது போறுக்கி எடுக்கப்பட்ட ஒருசிலர்தான் இம்முறையின்மூலம் பூரண சிகிச்சை பெறுகின்றனர்.

புரெயிட்டின் முறைகளும், கண்டுபிடிப்புகளும் தோன்றியிராதிருப்பின் சிக்கல் நிறைந்த மன அமைப்பைப்பற்றி நாம் சிறிதுகூடத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது.

புரெயிட் வியன்னை நகரத்திலேயே, தனது ஆராய்ச்சிகளை நடத்திக் கொண்டும் அதைப்பற்றி எழுதிக் கொண்டும், தனது பிற்கால வாழ்க்கையைக் கழித்தார். உளக்கூறுபாடு முறை ஆராய்ச்சியில் பத்து ஆண்டுகள்வரை தனியாக உழைத்தார். ஆயிரத்தித் தொழாயிரத்து ஆறாம் ஆண்டிற்குள் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவருடன் சேர்ந்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள், பிரில் (Brill), யங் (Jung), ஆல்டர் (Alder), ஏன்ஸ் ற் ஜோன்ஸ் (Ernest Jones), சட்கெர் (Sadger), பெரன்ஸி (Ferenzi) முதலியோர் ஆகும். இவர்களின் கூட்டுமுயற்சியால் ஆயிரத்தித்தொழாயிரத்தி எட்டாம் ஆண்டில் முதலாவது உளக்கூறுபாட்டறிஞரின் மகாநாடு நடைபெற்று அதன்பயனாக உளவகுப்பு அல்லது உளக்கூறுபாட்டுக் கழகம் உதயமாயிற்று. இன்று உலகமெங்கும் அக்கழகம் பரவிச் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

புரெயிட் யூதகுலத்தவர் என்பதற்காக நாசிப்படைபினர் ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்தி முப்பத்திமுன்றில் அவரது நூல்களைக் கொளுத்தினர். ஆயிரத்தித் தொழாயிரத்தி முப்பத்திஎட்டில் அவர் வியன்னைவிட்டு வெளியேறுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டு லண்டன் மாநகருக்கு வந்து சேர்ந்தார். தனது எண்பத்திமுன்றாவது வயதில் அதாவது ஆயிரத்தித்தொழாயிரத்தி முப்பத்திஒன்பதாம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் இருபத்திமுன்றாம் திகதி இங்கிலாந்தில் உள்ள அவரது மகன் இல்லத்தில் உயிர் துறந்தார்.

புரெயிட்டின் கொள்கைகளிற் சில வற்றிற்குத் தற்பொழுது கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும் வருங்காலத்தில் அவரது கண்டுபிடிப்புகளின் முக்கியத்துவம் நன்கு புலனாகும் என்று அறிவியல் உலகில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

அறிவியற் துறையில் ஒரு புதியபாதை வகுத்த சிக்மன் புரெயிட் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற அறிவியல் அறிஞர்களில் ஒருவர் மட்டுமல்ல; அவர் நவீன உளநூல்வானின் உதயதாரகையும் கூட.

யோசப் கயிலஸ்

கண்ட குயில்

“உள்ளத் துள்ளது கவிதை — இன்பம்
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்—உண்மை
தெளிந் துரைப்பது கவிதை.”

எனப் பாடினார் கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை. ஒளிபெற்ற உள்ளத்திலே புலமை உருவெடுத்துக் கவிதையாகப்பாய்கின்றது. இவ்வாறு வெளியாகும் கவிதை தரும் பொருளில் ஒரு சக்தியுண்டு. சிறந்த கவிதைகளைப் பாடும்போது எமது ஆற்றலுக்கேற்ப இரு கருத்துக்கள் தென்படும். ஒன்று மேற்கருத்து; மற்றது ஆழ்கருத்து. பாரதி கவிதைக்குப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டது ஒரு குயில். ஆனால் அவர் உண்மையாகப் பாடுவது சமூகத்தின் தன்மை. பெண்களின் பல்வகைப்பட்ட குணங்கள்—இதனால் அவரின் மனதில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி, சுருங்கக்கூறின் இப்பாட்டில் புலவன் தன் உணர்ச்சியையே வடித்து விட்டான் எனலாம். தன் மனதில் எழுந்த உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பாரதி போன்ற ஒரு புலவனுக்கு ஒரு சிறு குயில் போதுமானதே.

“குக்குக் கூவென்று குயில் பாடும்
பாட்டினிலே
தொக்கப் பொருளெல்லாம் தோன்றியதென் — சிந்தைக்கே.
அந்தப் பொருளை அவனிக் குரைத்திடுவேன்.”

எனக் கவிஞனே தன் கருத்தை வெளியிடுகின்றான். பெண்களின் பல்வகைப்பட்ட குணங்கள் ஆண்களின் தன்மை என்பனவற்றை ஏற்ற உணர்ச்சி நயத்துடன் வெளிப்படுத்தி எம்மைக் கற்பனைச் சிறகடித்து எட்டாத தூரத்திற்குப் பறக்கச் செய்கிறார் கவிஞர்.

சோலையுட் புகுந்த முதல் நாளிலே கவிஞனின் மனதைக் குயிலின் இன்னிசை கவர்ந்துவிடுகின்றது. இன்னிசைத் தீம் பாட்டிலே கவிதை வெறி கொண்டு கனவழிந்து விடுகிறான் புலவன். பட்டப்பகலிலே பாவலனுக்கு நெட்டைக் கனவின் நிகழ்ச்சியெல்லாம் தோன்றிவிடுகின்றன. மனிதவுரு நீங்கி குயிலுருவம் வாராதோ என ஏங்கினான் புலவன். குயிற்பாட்டின் இன்னிசையிற்றினைத்த ‘கிட்ஸ்’ என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞன் தன்னை மறந்து அதனிடம் பறந்து செல்ல முயல்கிறான்.

Away! away! for I will fly to thee
Not charioted by Bacchus and his pards
But on the viewless wing's of Poetry

இதே போன்று குயிலின் இன்னிசையில் ஈடுபட்ட எம்புலவனும் தன்னை மறந்து கற்பனைச் சிறகு கொண்டு பறந்து சென்று,

பேடே! திரவியமே! பேரின்பப்
பாட்டுடையாய்!
ஏழுலகம் இன்பத் தீ ஏற்றுத்
திறமுடையாய்”

எனப் பாடுவது நயக்கத் தக்கதே.

இன்று இன்பம் கொடுக்கும் ஒரு பொருள் நாளை துன்பம் விளைப்பதும் உண்டு. “சிந்தை பறிகொண்டு வரீரேல் ஆவி தரியேன்”. என முதல்நாள் காதல் மொழி கூறிய குயில் அடுத்த நாள் குரங்குடன் காதல் வார்த்தை பேசுகின்றது. உடனே புலவனுக்குப் பெண் நஞ்சாக மாறுகிறார். உடனே அவன் “வஞ்சனையே! பெண்மையே! மன்மதனும் பொய்த் தேவே” எனப் பித்துப் பிடித்தவன் போல் முழங்குகின்றான். மூன்றாம்நாள் அதே குயில், “பூயிலே மசுடுபோற் பொற்புடைய சாதி

யுண்டோ'', என மரட்டுடன் காதல் மொழி கூறுகின்றது. புலவனுக்குத் தாங்க முடியாத துன்பம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இங்கு கவிஞன் கண்டவரோடெல்லாம் காதற்கதை பேசும் பெண்களின் குணத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறான்.

அவனுக்குப் பெண்ணிடம் வெறுப்பு ஏற்படுகின்றது.

இவ்வாறே புலவன் தன் கதையை வளர்த்துச் சென்று ஒரு முனிவர் வாழி லாகப் பெண்களின் பல்வேறுபட்ட குணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றார். “கண்ணீர் பெண்களின் பிழையாத ஆயுதம்” என்பார். குயிலிடத்திலே புலவர் கோபம் கொண்டவுடன் குயில் “கண்ணிலே பொய் நீர்” மல்க, “என்னைக் கொன்றுவிடச் சித்தமோ” என இரங்கிக் கேட்பது. பிழை செய்த பெண்ணை முன்னிறுத்துவது போல் இருக்கிறது. சுருங்கக்கூறின் புலவன் சமூகத்தை இயற்கையோடு இணைத்துப் பாடுவதில் கீட்சையும் வென்றுவிட்டான் எனலாம்.

கவிதைச் சிறப்புக்கு உயிர் கொடுப்பது சொற்களாகும். பாரதி சாதாரணப் பேச்சு நடையில் உபயோகிக்கும் சொற்களைக் கவிதை வடிவத்தில் உபயோகிக்கும்போது, தனி வலுவும் வேகமும், உணர்வும் உயிரும் பெறுகின்றன. கவிதைப் போக்கின் விறுவிறு என்ற ஓட்டத்திற்கேற்ப சொற்களும் வேகமடைகின்றன. “ஓடித் தவறி உடைவனவாம் சொற்களெல்லாம்” எனப் புலவனே கூறுகின்றான். இடத்துக்கேற்பப் புலவன் ‘வற்றற் குரங்கு’ ‘கிழக்காளை’ ‘கல்லித் துளிப்பறவை’ எனப் பெயர்வழங்கினான். ஓர் இடத்திலே “வானத்து மோகினியாள்” என விளிக்கப்பட்ட குயில் இன்னொரு இடத்தில் மாயக்குயிலியாகவும், பொய்க் குயிலியாகவும் மாறுகின்றது. இவ்வாறு புலவன் சொற்களை உணர்ச்சிக்கேற்ப உபயோகிக்கும் போது அவை வலுப்பெறுகின்றன. கவிஞன் கதை நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்கும் முறையில் ஒரு தனிச்சிறப்புக் காணப்படுகின்றது. காதலிலே தோல்வியுற்று உய்

யும் வழியுணராது நாணத்துயரம் நலிவுறுத்தப் பிரக்கினை போய் வீழ்ந்தவனை வர்ணிக்கும் போது “ஏனடா மூர்ச்சை யுற்றாய்? எங்குச் சென்றாய் ஏது செய்தாய்? என, நேர்முகமாய்க் கேட்பது எவ்வளவு பொருத்தமானது! குயிலி அரசகுமாரனுடன் காதல் மனம் கலந்ததை

“நின்னையவன் நோக்கினான்; நீயவனை நோக்கினாய் அன்னதொரு நோக்கினிலே ஆவி கலந்து விட்டீர்”

என நயம்படக் கூறுகிறான். பின் அவர்கள் சுகம் அனுபவிக்கும்போது நெட்டைக் குரங்களும் மாடனும் கண்ட காட்சியைப் புலவன் வியக்கத்தக்க முறையில் கூறுகிறான்.

ஆவிக் கலப்பின் அமுத சுகத்தினிலே மேவியிங்கு முடியிருந்த விழி நான்கு ஆங்கவற்றைக் கண்டமையால் ஆவியிலே தீப்பற்றி ஓங்கும் பொறிகள் உதிர்க்கும் விழி நான்கு,

எனப் பாடி ஒருவனின் இன்பம் மற்றவனுக்குத் துன்பம் என்ற உலக இயல்பைப் புலப்படுத்துகின்றான்.

புலவன் உவமைகளை எடுத்தாளும் முறையிலும் சிறப்பு இருக்கிறது. குயில் துன்பத்தில் தவிக்கும் போது புலவன் வந்தது பெரும் ஆறுதலாயிற்று என்பதைக் கூற, துன்பக் கடலிடையே நல்லுறுதி கொண்ட நாவாய் போல் வந்துவிட்டீர். என்பது மிகப் பொருத்தமானதே. வேந்தன் மகன் “தேனில் வீழும் வண்டினைப் போல், காந்தமிசை வீழும் இரும்பினைப் போல் கோதையிதழ் பருகினான்”, என்று கூறுவது இன்பமுட்டுகின்றது. கல்லையும் கவிபாட வைக்கும் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் பெண் இன்பத்தைச் “செஞ்சொற்கவியின்பத்தோடு ஒப்பிடுவது போல பாரதி”..... கவிதைக்கனி பிழிந்த சாற்றினலே பண்குத்தெனுமிவற்றின் சாரமெல்லாம்

ஏற்றி அதனோடே இன்னமுதத்தைத்
தான் கலந்து காதுல் வெய்யிலிலே
காயவைத்த
கட்டியினால் மாதவளின் மேனி
வகுத்தான் பிரமனென்பேன், ''

எனக் கூறுவது படித்துப் படித்து இன்புறத்
தக்கதே.

பாரதி மனிதன் உணர்ச்சிகளை ஒன்றி
கத் திரட்டி அவற்றையெல்லாம் வண்ண
மும் வனப்பும் உவமையும் சேர்த்துக் கற்
பனைத் திறனால் வடித்துவிட்டான். ''புது
மைப் பெண்ணில்'' ஞானம் நல்லறம் வீர
சுதந்திரம் என்பனவற்றைப் பெண்களின்

குணங்களாகப் போற்றிய பாரதி குயிற்
பாட்டில் பெண்களின் பல் வேறுபட்ட
குணங்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.
பெண்களின் குணங்களைக் குயிலில் ஏற்றி
வண்ணமும், வனப்பும் உவமையும் சேர்த்
துக் கற்பனைத் திறனால் தன் மனதில் உண்
டான உணர்ச்சியை வடித்து விடுகிறுண்
புலவன். ''சிறந்த உணர்ச்சிக்குரிய கார
ணங்களைக் கற்பனைத் திறனால் வெளியிடு
வது செய்யுள்'' என்றான் மேனாட்டுக் கவி
ஞன் ஜோன்ரஸ்கின். அக்கவிஞன் வகுத்த
இலக்கணத்துக்கு நல்லிலக்கியமாக மிளிர்
கிறது பாரதியின் குயிற்பாட்டு.

தீருமதி ஹனும லாயிர்
ஆங். முதலாம் வருடம்.

நாட்டின் நல்லவர்கள்

நம் நாட்டில் அறிவில் சிறந்தவர்கள், ஆற்றல் மிக்க
வர்கள், கலையுணர்வு நிறைந்தவர்கள், பண்பாடு நிரம்பி
யவர்கள் பலர் இடையறாமல் தோன்றிவருகிறார்கள். இன்
னும் நம்மிடையே பலர் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் அவர்
களால் நாடு பெறும் பயன் குறைவு. காரணம், அவர்
களில் பலருடைய திறமை வீணாகிறது. அவர்கள் வாழ்க்
கையோடு ஒட்டிச் செல்ல இயலாதவர்களாக, பலருடன்
அன்புகொண்டு பழக இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.
ஒன்று வானவெளியில் காற்றில் மிதப்பதுபோல் கற்பனை
யில் பறந்து நடைமுறை வாழ்வை மறக்கிறார்கள், அல்
லது கடலின் அடியில் மூழ்குவதுபோல், சுற்றுப் புறத்தி
னிடமிருந்து ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள். தோளோடு தோள்
சேர்த்துக் கைகோத்து நிலத்தின்மேல் நடக்கத் தெரியா
தவர்களாய்ப் பயன்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிற்
பலர், உலகத்திற்காகத் தம் கொள்கையைச் சிறிதும்
விட்டுக்கொடுக்காமலே, உலகம் தம் விருப்பம்போல்
நடக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். பிறரிடம்
குறை காண்பதற் கூரிய நோக்கு உடையவர்களாய்ப்
பிறரைப் பழித்துத் திரிகிறார்கள்; ஆனால் தம் குறையைச்
சிறிதும் எண்ணிப் பார்ப்பதே இல்லை. தாம் சொன்ன
படி மற்றவர்கள் கேட்டு நடக்க வேண்டும் என விரும்பு
கிறார்கள்; ஆனால் மற்றவர்கள் சொல்லுக்குத் தாம் செவி
சாம்ப்பதே இல்லை; மற்றவர்களுக்கும் பேச்சு உரிமை
உண்டு என்பதையே மறந்துவிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்
களின் திறமை எல்லாம் வீணாகின்றது.

டாக்டர். மு. வரதாசனார்

THE SCIENCE, MATHS AND HANDI

MATHS AND HANDICRAFT ASSOCIATION

கல்வி என்றால்

கல்வி என்றால் என்ன என வினவினால் பலரும் பலவாறாகக் கூறுவர். கிலர் மனிதன் பெறவிரும்பும் அறிவே கல்வி என்பர். பலர் கல்வி ஓர் வாழும் முறை என்பர். வேறுஞ்சிலர் ஒழுக்க வாழ்வு என்பர். இன்னுஞ்சிலர் ஆன்ம ஈடேற்றமே கல்வியின் நோக்கம் என்பர். இவ்வாறாகக் கல்வி என்ற சொல்லுக்குப் பற்பல நோக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றிலே எது சரியென ஆராயின், கல்வி எனும் சொல்லுக்கு ஆன்மஞானம், அறவுணர்வு, அறிவுப் பெருக்கம், ஆளுமை வளர்ச்சி, கலை உணர்ச்சி, குடிமைப்பயிற்சி, தொழிற்பயிற்சி, இராணுவப்பயிற்சி, தேசியச்சேவை, சமுதாயச் சீர்திருத்தம், எனப் பலவாறான நோக்கங்களைப் பல்வேறு கல்வி வித்தகர்கள் கூறியிருப்பதை வாசித்தறியலாம். இவற்றுள் எவை சரியானவை, முக்கியமானவை என்பதை அறிவதற்குக் கல்வித் தத்துவம் உதவலாம்.

வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மைகளை விளக்குவதே தத்துவம் என்பர். மனிதனது தன்மை, படைப்பின் தன்மை, ஆகியவற்றின் அடிப்படை உண்மைகளைத் தத்துவம் விளக்கும். எமது நாட்டுக்குகந்த தத்துவங்கள் போன்று மேற்கு நாட்டிலேயும் பல கல்வித் தத்துவங்கள் உள. அவற்றிலே முக்கியமான மூன்று தத்துவங்களை எடுத்துக் கல்வியின் இயல்பை ஆராய்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

அ:- கருத்துக் கோள்கை [Idealism]

படைப்பின் அடிப்படைத் தன்மை ஆன்மிகமானது. ஆதலால் மனிதனது தன்மை ஆன்மிகமானது. பரு உலகம் இருக்கலாம் நுண்மையான ஆன்மாவே முடிவான உண்மை. இவர்கள் கல்வியின் நோக்கம் ஆன்ம ஈடேற்றம் என்பர். இவர்கள் மொழி, தத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியம் அளிப்பர்.

ஆ:- புறப்பொருட் கோள்கை [Realism]

பரு உலகம் உண்மையானது. மனிதனுக்கும் பரு உலகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்வது. எதையும் உடனே ஏற்காது, ஏன் என்ற வினாப் பொறித்து உள்ளதை உள்ளவாறு அறிதல். இவர்கள் விஞ்ஞானத்துக்கு முதன்மை அளிப்பர்.

இ:- பயன்வழிக் கோள்கை [Pragmatism]

மூல உண்மைகளும் முடிவான உண்மைகளும் இல்லை. அனுபவத்தினால் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுவது ஒரு கருத்தின் உண்மைக்கு இலக்கணம். மனித அனுபவத்திற்கு ஆன்மநிலையும், பரு உலகமும் தேவை. இக் கொள்கையினர் மனித அனுபவத்திற்கு முக்கியம் அளிக்கின்றனர். கல்வியின் நோக்கம் சமூகத்தின் தேவைகளுக்கேற்க அமைதல் வேண்டும். இக் கொள்கை மற்றிரு கொள்கையிலும் பிந்தியது. இவர்கள் தொழிற் கல்விக்கு முக்கிய மளிக்கின்றனர்.

இதேபோன்று இவ்வடிப்படை உண்மைகளையும் விளக்கும் இந்திய தத்துவங்களாவன சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம், சாங்கியம், உலோகாயுதம் என்பனவாகும். இத்தத்துவங்களின் முக்கிய அம்சங்களாவன ஆன்மீகம், சமயம், அறம், கடவுள் நம்பிக்கை என்பனவாகும். இதனைப்போலும் உலகப் பொதுமறையாளர் வள்ளுவரும்

“கற்றநலைய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழாரெனின்”

எனக் கூறியுள்ளார். கல்வியின் முடிபு இறைவனை வணங்கி முத்தியடைதல் என்பதாகும். இலங்கைக் கல்வி விசாரணைச் சபையினரும் கல்வியின் நோக்கம் ஆன்மீக இலௌகீக வாழ்க்கையைத் தயார் செய்தல் என்றனர்.

காலத்துக்குக் காலம் இலக்கிய அமைப்பில், கருத்தில் சமூக வளர்ச்சியில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது போன்று கல்வியின் நோக்கிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்பதை வரலாறு என்ற பொன்னேடு காட்டுகிறது. பண்டைய கிரேக்க நகரங்களான ஸ்பாட்டா, அதென்ஸ் ஆகிய நகரங்கள் படைக்கலப் பயிற்சியைக் கல்வியின் குறிக்கோளாய்க் கொண்டன. ஆன்மசாதனையைக் கல்வியின் குறியாகக் கொண்ட நாடுகளும் உள. கி. மு. 900 ஆண்டு முதல் கி. பி. 500-ம் ஆண்டு வரை கல்வியின் நோக்கம் “நல்லவர்களே நல்ல குடிமக்கள்” என்பதாகும். இதனையே அரிஸ்டோட்டல், பிளாற்றே போன்றவர்கள் ஏற்றனர். மத்திய காலத்திலே கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டு முதல் கிறித்தவ சாம்ராஜ்ய வளர்ச்சியுடன் கல்வியில் மடத்துறவுக் கொள்கை [Monasticism] ஏற்படலாயிற்று. இதன்படி கல்வியின் நோக்கம் பண்பும் பக்தியுமாகும். பதினேந்தாம் நூற்றாண்டளவில் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்கள் புக, ஏன் என்ற கேள்வி எதற்கும் கேட்கப்படத் தொடங்கிவிட்டது. 18-ம் நூற்றாண்டளவில் கல்வியின் நோக்கம் மனித உரிமையைப் பேணல் ஆயிற்று. 19-ம் நூற்றாண்டளவில் புறப்பொருட் கொள்கை சிறப்புற்று விஞ்ஞானத்துக்கு முக்கியமளிக்கப்பட்டது. ஸ்பென்சர், கக்ஸ்லி ஆனோர் கல்விக்கு விஞ்ஞான நோக்கு அளித்தனர். மாணவனின் பூரண விருத்தியால் ஏற்படும் ஒருங்கமை ஆளுமை ஏற்படக்கூடிய கல்விக்கு முக்கியமளிக்கப்பட்டது.

சமூக விருத்தியுடன் கல்விக் குறிக்கோளும் காலத்துக்குக் காலம் மாறுகிறது. “கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சை புக்கினும் கற்கை நன்றே” எனப் பண்டைத் தமிழ் பனுவல் கூறுகின்றது. படிப்பது நல்லது என்று கூறுவது, கல்வி என்றால் என்பது என்ன என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறவில்லை. கல்விக்குத் திட்டவாட்ட வரைவிலக்கணம் செய்யப்புகுந்த இன்றைய கல்வி வித்தகர்கள் கல்வியானது மனிதனைப்பற்றியும் அவனுடைய சூழ்நிலையைப் பற்றியதுமே என்றனர். கல்வி வித்தகரான யோண்டியூஇ உடைய கூற்று மிகவும் உறு

துணை செய்யும். “கல்வி என்பது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு தகுந்தளவில் பூரண வளர்ச்சி அடைந்த ஒருவரால் அறிவுறுத்தல் மூலம் ஒழுங்காகவும் உடல், உள, சமூக, இரசனான, ஆன்மீக விருத்திகளைக் கற்பவன் அடைய வழி காட்டல், இதனால் மாணவன் தன் சுயதேவைகளைப் பெறவும், சமூகத் தேவைகளைத் தன்னாற்றலுக்குத் தகப் பூர்த்தி செய்யவும், வழிவகுப்பதாகும்”. இவருடையகூற்று மாணவன் அடையக்கூடிய சுயவிருத்திகளையும், சமூக விருத்திகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வியானது ஒருவனது ஆற்றலுக்கும், ஆர்வங்களுக்கும் நாட்டங்களுக்கும் ஏற்ப அமைதல் வேண்டும். அதனால் அவன் பெற்ற கல்வி அவனுடைய சீவியத்துடன் ஒன்றிக் கலந்துவிடும். அத்தகைய கல்வியைக் கற்றோன் ஓய்வு நேரத்தைத் தகுந்த வழியிற் செலவழிப்பான். இதனும் போலும் கல்வியாளரான அரிஸ்டோட்டல் கல்வியின் நோக்கம் ஓய்வு நேரத்தைத் தகுந்த வழியிற் செலவழிக்கப் பயிற்சி அளித்தல் கல்வியின் இன்பம் அல்லது மனப்பாக்கியம் என்றார். இவரது கொள்கையை ஈல். பி. ஜாய்க் போன்றோர் ஆதரிக்கிறார்கள். மாணவன் தனது ஓய்வு நேரத்தைத் தகுந்த வழியிற் செலவழிக்கப் பழகுவானால் நாட்டிலே நடைபெறும் சமூக சீர்கேடுகள் நலிவுறும்.

கல்வி மாணவனது வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுவதால் அறிவாற்றல் ஏற்படுத்த உரம் படைத்த உடல் வேண்டும். ஆதலாற் போலும் “தீன்மை உடலில் ஒன்மை அறிவு” எனக் கூறினர். மாணவர்களிடையே உள்ள இயற்கை ஆற்றல்களைப் பாவித்து கல்வி கற்பிக்கும் இக்காலத்திலே மாணவனது நாட்டமான வினையாட்டு மூலம் கல்வி புகட்டப்படும், வினையாட்டு முறைக்கு முக்கிய மளிக்கப்படுகிறது.

இன்றைய உலகிலே முன்னிற்கும் நாடுகளான ருஷ்யா, அமெரிக்கா, பிரித்தானியா ஆகியவை சமூக வழிபடுத்தலுக்கு முக்கிய மளிக்கின்றன. அமெரிக்காவும், பிரித்தானியாவும் நற்பிரசையாவதற்கான

கல்வியை நாடிநிற்க, ருஷ்யா குடியுரிமை யைப் பேணுவதற்கான கல்வியைப் பேணி நிற்கிறது. இவைகள் சமூகக் கல்வியே, வாழும் வகையை வகுத்து, வளமான வாழ்க்கையை எல்லாருக்கும் நல்கும் என்று கூறுகின்றன. வரம்புகள் வள்ளு வனும்

“கற்கக் கட்டறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அநற்குத் தக”

என்று கூறுவதால் வாழ்க்கைக்குக் கல்வி எவ்விதம் பயன்படவேண்டும் என்பதை இஸ்திரப்படுத்துகிறார். கல்வி வித் தகர் ஏ. என். வைற்கெட் “கல்வி என்பது அறிவைத் தகுந்த வழியிற் பிரயோகிப் பது” ஆகும் என்று கூறி வள்ளுவன் மொழிக்குத் துணையளிக்கிறார். சமூகத் திலே இருவர் ஒரேமாதிரியான இயல்பு டையோராய் இருக்க முடியாது. இயல் பிலே வேறுபட்டாலும் மனிதன் ஓர் சமூ கப் பிராணி. ஆதலால் அவர்மட்டிலே சேர்ந்து வாழும் பண்பும் தன்னைப்போற் பிறரை மதிக்கும் பண்பும் வேண்டும். சமூ கத்தை மாணவன் விளங்கி அதிலே தானும் ஓர் அங்கத்தவன் என்பதை அறிந்து, தனது சேவையும் அதன் விருத் திக்கு முக்கியமானது என்பதை உணர்ந்து, செயலாற்றக் கல்வி வழிவகுக்க வேண்டும். ஆதலாலே ஜீ. எஸ். கவுன்ஸ் என்பார் “கல்வி என்பது சமூகத்தின் கண்ணாடி என்றும், அது குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் கலாச்சாரத்தைத் திட்டவட்டமாகக் காட் டும்” என்றும் கூறியுள்ளார். வாழ, வாழ விடு என்ற கூற்றும், தானும் வாழ்ந்து பிறரும் வாழ வழிவகுக்க வேண்டும் என் பதைக் காட்டுகிறது. பொருளியல் என் பது சேவைகளும், பண்டங்களும் சேர்ந்த வாழ்வு என்பர். சேவை செய்வது அனந் தம். அச்சேவை எல்லாருக்கும் ஏற்ற திருப்தி அளிக்கவேண்டும். மகா கவிகளில் ஒருவரான யோன் மில்ற்றனும், பூரண கல்வியானது மனிதனை நீதியாகவும், திற மையாகவும், மேன்மையாகவும் தனக்கும் சமூகத்திற்கும் காரியமாற்ற வழிவகுக்க வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளார். இதனால் கல்வியின் கருத்துத் தானும் வாழ்ந்து பிற

ருக்கும் தன் சேவையால் பூரண திருத்தி யடையச் செய்வது எனக் கொள்ளலாம்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தருதலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்”

என்ற குறள் ஒழுக்கவாழ்வு வாழ் விலே என்றுந்திகழும் மங்கா விளக்கு என்று கூறுகிறது. வையத்தில் வாழ்வை வளம்பட வாழ, ஒழுக்கம் என்ற மலர் என்றும் நறுமணம் கமழவேண்டும்.

நமது பண்டைத்தமிழ் நூலான நாலடி யாரிலே உள்ள

“குஞ்சி அழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல — நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலையார் கல்வி அழகே அழகு”

என்ற பா கல்வியின் குறிக்கோள் ஒழுக்க வாழ்வினால் ஏற்படும் அறவுணர்வு என்று கூறுகிறது. கிழக்கு நாட்டின் கல்வியின் குறிக்கோள் ஒழுக்கத்தை நாடல் என்ப தற்கு வள்ளுவனும்

“மனத்துக்கண் மாசிலதைல் அனைத்தும் அறன் ஆரூல நீர் பிற”

என்று கூறுவதால் கல்வியின் நோக்கு அறவாழ்வும், அறநெஞ்சும் என்பது விளங் குகிறது. பாட்டுக்கொரு புலவனான பாரதி யும் “நினைவு நல்லது வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். விபுலானந்த அடிகளும் “உள் ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்று கூறி, நல்ல உள்ளம் நற்செய்கை கள் என்ற கனியை ஈய எல்லவரும் இன்பு றுவர் எனக் கூறுகிறார்,

புத்தன் கூறும் மனதாலும், வாக்கா லும், கிரிகையாலும், நற்காரியம் செய்ய வேண்டு மென்ற தத்துவமும், யேசு மனத் தூய்மையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான் கள் என்று கூறும் நன்மொழியும், காந்தி கூறும் அறவுணர்வும், ஞான சாக்கிரட் டிஸ் கூறும் ‘உன்னையே நீ அறிவாய்’ என்ற பொன்மொழியும் உள்ளத்தின் தூய உணர்வை நாடி நிற்கின்றன. ‘மனமது

செம்மையானால் மந்திரம் தேவையில்லை” என்பதனால் மனமது செவ்வையாக வழிவகுக்கும் இரசஞானக் கல்வியும் இடம் பெறவேண்டும்”. “அழகே உண்மை, உண்மையே அழகு அதுவே நம் வாழ்விற்கு அவசியம்” எனக் கூறுகிறான் யோன்கீந்ஸ் என்ற கவிஞன். மாணவர் காண்பதில் எல்லாம் உயர்வு காணுவதைக் கல்வி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

“சீவியம் ஓர் நீண்ட கல்வி” என்ற ஷெல்லியின் கூற்றையும், ‘வாழ்க்கைக்காகவே கல்வி’ என்ற உவெல்டனின் கூற்றையும் மறக்கமுடியாது. பேசினன் என்ற கல்வியாளர் “ஒவ்வொருவனும் தன் ஒருங்கமை புருடத்துவத்தைப் பூரணமாக வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நிலைமையை அமைத்துக் கொடுப்பதே கல்வியின் நோக்கம்” என்று கூறுகிறார். இதனாலே கல்வியின் இலக்கு வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்தப் பட்டிருப்பதை அறியலாம். பற்பல நூல்களைக் கற்றுப் பற்பல விருத்திகளை அடைந்தவராயினும், தான் கற்ற கல்வியினால் பொருளாதார மேம்பாட்டை அடையாவிட்டால், ஒருங்கமை புருடத்துவத்தை இழந்தவராவார். உணலுக்கத்தின் தூண்டலாலே, பசி என்ற

துலங்கல் ஏற்படப் புகிப்பதற்கு ஆகாரம் இல்லாதபோது, அவருடைய ஒருங்கமை புருடத்துவம் யாதுசெய்யும்! அது நிறைவுள்ள ஒருங்கமை புருடத்துவம் ஆகுமா?

கல்வியானது சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். ஒருவன் தனது இயல்பான மூல ஆர்வங்களுக்கும், நாட்டங்களுக்கும், திறமைகளுக்கும், ஏற்கத் தான் கற்ற கல்விப்படி தொழில் தெரிதற்கு வழிகாட்டப்படவேண்டும். இதனால் தனது சுய விருத்திகளையும் பூரணமாய்ப் பெற்று சமூகத்திற்கும் முழு விருப்புடன் சேவை செய்வான். “நான்” என்ற எண்ணம் மாறி, நாங்கள், எங்கள் சமூகம், எங்கள் தேசம் என்ற உயர்ந்த எண்ணத்துடன்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

என்ற உயர்ந்த கல்வியின் இலக்கைப் பெற்று, உன்னதமாய்த் தானும் வாழ்ந்து உலகத்திற்கும் உயர்ந்த சேவைசெய்வான்.

ம. செ. அலெக்ஸாண்டர்
ஆங்கிலம், 2-ம் வருடம்

கடமையைச் செய்க: புகழ் மாலை காலடியில் கிடக்கும். செல்வாக்கு நாய்போற் பின்னால் வரும்.

— கைலர்

வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதைத் தேர்ந்தெடுப்பது கடமையாகாது; அதைத் திறம்படச் செய்தலே கடமையாகும்.

— எபி்க்லெஸ்

அன்பு செய்தால் அல்லல் தீரும். அல்லல் தீர்ந்தால் அமைதி பெருகும். அமைதி பெருகினால் அதுவே சுவர்க்கம்.

— பொ. தூரன்

THE COMMERCE AS

THE HOME-SCIENCE A

COMMERCE ASSOCIATION

HOME-SCIENCE ASSOCIATION

சமய வாழ்க்கை

உலகம் நாகரிகத்தின் உச்ச நிலையை எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலே, உலகுக்கொரு முதல்வன் இல்லையென விதண்டாவாதம் செய்து தாம் விரும்பியபடியெல்லாம் இயற்கையையே இயங்க வைக்க முயற்சிக்கும் இவ்விஞ்ஞான யுகத்திலே உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கி நிலை பெறச்செய்யும் முதல்வன் ஒருவன் உள்ள என்ற உண்மையை ஓர்ந்து, நன்னெறிக்கண் வாழ வேண்டுமென்ற மெய்யுணர்வுடையோர் பலர் நடுவில் வாழ்வது எமது நற்பெருகும்.

விரும்பிய ஒரு பொருளைப் பெறுவதற்கு மக்கள் உபயோகிக்கும் கருவியே மார்க்கம் அல்லது சமயம் எனப்படும். மக்களாய்ப் பிறந்தோர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆன்ம ஈடேற்றத்தை விரும்பியாதாயினும் ஒரு சமயத்தனதக் கடைப்பிடித்து வாழக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். மார்க்கம் அல்லது சமயத்தால் மனிதன் அடையவிரும்பும் பொருள் கடவுள். கடவுளை அடைவதால் அவன் காலதேச வர்த்தமானங்கட்கு அப்பாற்பட்டதாய் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுகிறான். இந்நிலையை அடையும் வழி வகைகளையே மார்க்கங்கள் போதிக்கின்றன. ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு கொள்கைகளையும் வேறுபாடுகளையு முடையனவாக இருத்தல் கண்கூட்டு.

பக்திமார்க்கம் சமய வாழ்க்கையின் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது. சமய வாழ்வு வாழ்பவர் யாரேயாயினும் அவர்தம் சமயம் பற்றிய அறிவுடையவராக இருப்பதுமன்றி அது கூறும் நெறிக்கண் வாழ்பவராகவும் இருத்தல் அவசியம்.

“கற்க கடற்குக் கற்பவை கற்பீன்

நீர்க் அதற்குத் தக”

என்ற வள்ளுவன் வாய் மொழியும் இதனையே கூறுகின்றது. பெறுதற்கரிய மானி

டப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் பிறந்ததன் பயன் இனிப் பிறவி எடாமையின் பொருட்டே. பிறவிப்பிணி நீங்கவேண்டுமாயின் எம்மைப் பிடித்துள்ள ஆணவ இருள் நீங்கவேண்டும். ஒளியின்றி இருள் அகலாதென்பது நாம் கண்ட அனுபவ உண்மை. எனவே ஆணவமாகிய இருளை அகற்ற ஒரு ஒளி அவசியமாகிறது. அதுவே ஞான ஒளி. அவ்வொளி இறைவனிடத்து உண்டு. அதனைப் பெறுதற்குப் பக்தி மார்க்கம் உறுதுணை என்ப.

இனி நாம் கைக்கொண்டொழுக்கும் சைவசமயம் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். நம்மவர் முழுமுதலாகக் கொண்டு வணங்கும் தெய்வம் சிவன். சிவசம்பந்தமுடையது சைவசமயமெனக் கூறப்படுகிறது.

இறைவனிடத்து உண்மையான பக்தியும் வைராக்கியமும் கொண்டு வாழ்ந்த நம் நாயன்மார்களது வரலாறு ஆன்ம கோடிகள் அடையவேண்டிய நிலையான பேரின்ப வாழ்வு பற்றித் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அவர்கள் தமதும் பிறரதும் ஈடேற்றத்தை விரும்பி அறநெறிப்பட்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற படிகளில் நின்று உள்ளன்புடன் இறைவனை வணங்கியதுடன், சாலோக சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய பதவிகளை அடையும் மார்க்கங்களைப் பற்றிய தமது அனுபவங்களையும் இனிய பாசுரங்களையும் அருளிப்போந்தனர். ஐம்புல இன்பத்தைக் கடந்து ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் உலப்பிலா ஆனந்த அனுபவம் ஒன்றுண்டு என்பதற்கும், அவ்வனுபவத்தை இப்பிறவியிலேயே பெறலாம் என்பதற்கும் நம் நாயன்மார்களும் அவர்தம் வழிவந்த அடியார்களும் அருளிய அருட்பாடல்கள் சான்று பகரும்.

அகரவுயிர் போல் அறிவாகியெங்கும், நிகரிலிறை நிற்கும் இறைவனைக் கோயிலில் சென்றுதானே வணங்கவேண்டும் எனபது பலரின் வினாவாக இருக்கின்றது. உலக

மெங்கும் இறைவனுடைய திருவருள் பரந்திருந்தபொழுதும் கோயிலில் ஒழுங்காக வழிபாடு செய்பவர்களுக்கு அவ்வருள் எளிதிலே கிடைக்கும் என்பதைப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் கொண்டு ஞானிகள் விளக்கியுள்ளனர். பசுவின் உடலெங்கும் பரந்திருக்கும் பாலை நாம் அதன் மடியிலிருந்துதான் கறந்து கொள்கிறோம்.

சமய வாழ்க்கையின் அடித்தளமாய் அமைந்த பக்திக் கொள்கைக்கு ஆலயவழிபாடு இன்றியமையாததாகிறது. இக்காரணம் பற்றியே சிறப்பாகத் தமிழ் நாடெங்கும் திருக்கோயில்கள் எழுப்பப் பட்டுள்ளன. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்பன பக்தி வழிபாட்டிற்குச் சாதனமாக அமைந்தன. அன்றியும் இறைவன் வீற்றிருந்து ஆன்மாக்களின் வழிபாட்டை ஏற்று அருள் புரியும் இடமே கோயில் அல்லது ஆலயமாகும்.

ஆ + லயம் = ஆலயம். ஆ என்பது ஆன்மா எனவும் லயம் என்பது ஒழுக்கம் எனவும் பொருள்தரும். ஆன்மாக்கள் மனதை ஒருவழிப்படுத்தி இறைவனிடத்தே ஒடுக்கி அவனை வழிபடக் கோயில்கள் வேண்டப்படுகின்றன.

ஆலய வழிபாட்டின் பயனை உணர்ந்து நம்முன்னோர் எழுப்பிய ஆலயங்கள் பல இன்றிருக்கும் நிலையை அவர்கள் காணின் எத்தனை பரிதாபப்படுவார்களோ! ஒளிமயமாக விளங்கவேண்டிய சந்நிதிகள் பல பூசிப்பார் யாருமின்றி இருளடைந்த பாழிடங்களாகவும், வெளவால்கள் கூகைகளின் வாழிடங்களாகவும், கால் நடைத் தொழுவங்களாகவும் உள்ளன. அன்றிருந்த நாவுக்கரசர் போன்றோர் இன்றிருந்தால் இறைவன் திருவுலா வரும் சுற்றுப் பிரகாரங்கள் கல்லும் முள்ளும் செடிகளும் நிறைந்த வெறுப்பிடங்களாகக் காட்சி தருமா? திருவிழாக் காலத்தில் பக்திப் பரவசமாகக் காணப்படுவதற்கு மாறாகக் கோயில்கள் களியாட்டிடங்களாக மாறுவதைக் கண்டும் காணாதவர் போன்று நாம் வாழ்ந்திருப்பதேனோ? இத்தகைய சூழலில் அன்பும் பக்தியும் உண்டாவ தெங்ஙனம்?

அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலவுமிடத்துத் தான் அன்பும் பக்தியும் உண்டாகும். நம் சமய வழிபாட்டை எண்ணுங்கால் வெட்கமும் துக்கமும் அடைய நேருகின்றது. மற்றையோர் இடைஞ்சலின்றி வழிபட நாம் உபகாரமாக இருத்தல் வேண்டும். நம் கோயில்களில் அமைதியாக நின்று வழிபட இயலாத அவல நிலையை யாரும் உணர்வர். ஒழுங்கும் புனிதத்தன்மையும் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்த இன்றியமை யாதன என்பதை நம்மவர் உணர்ந்து அதனைப் பழக்கத்தில் கொண்டுவரும் நாள் எந் நாளோ?

காலத்திற்குக் காலம் உண்டாகும் அரகியல் பொருளாதார சமூக மாற்றங்கள் பல துறைகளிலும் புத்துணர்ச்சி ஏற்படுவது இயல்பு. சமயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிலவற்றைத் தவிர்ப்பது சாலச் சிறந்தது. இன்னும் சில கோவில்களில் பலியிடுதல் நடைமுறையிலிருக்கின்றது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ' ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் ' என்பது மனப்பாடம். ஆனால் ஒருசிலரை இறைவன் சந்நிதியை அடையவொட்டாது தடுக்கின்ற சிறுமையை என்னென்போம். ஆன்மாக்கள் யாவும் கடவுளின் குழந்தைகளல்லவா? தந்தையின் சந்நிதியில் வணக்கம் செலுத்தும் உரிமை அவர்கள் எல்லோருக்கு உண்டு தானே. தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்து விட்டாலும் அவன் உள்ளன்புடன் செலுத்தும் வணக்கத்தை ஈசன் பெரிதும் உவந்து ஏற்பான்.

— ஈசற்கு

நல்லோன் எறிகையோ நந்துதலான் ஒண்கருப்பு வில்லோன் மலோரோ விருப்பு:

என்பதிலிருந்து உள்ளன்பையே ஈசன் விரும்புகிறார் என்பது வெளிப்படை. இன்னும் காடவர்கோளும் பல்லவ வேந்தன் எழுப்பிய சிறந்த கோவிலைவிட ஆண்டியாம் பூசலார் நாயனார் அமைத்த உள்ளக்கோயிலை முதலில் விரும்பி ஏற்று அருள் புரிந்த இறைவனுக்குக் குல வேறுபாடும் உண்டாமோ!

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டுத் தந்து
 தரணியொடு வாணாத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்
 லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்தரல்லராகில்
 அங்கமெல்லம் அமுதொழு தொழுகு
 நோயராகி

ஆவுரித்துத் தீன்றுழும் புலையரேனும்
 கங்கை வர் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்
 அவர்கண்டிர் யாம்வணங்கும் கடவுளாரே

என நாவுக்கரசர் பாடியுள்ளார்.
 ஆகவே குல வேறு பாடின்றி யாவரும்
 வழிபடும் வகையில் கோவில்கள் திறந்து
 விடப்படவேண்டும்.

மதபோதீனையை அத்திவாரமாகக்
 கொள்ளாத எந்த அரசியற் கல்வியும்

எள்ளளவு பயனும் நல்கமாட்டாது
 ஆதலால் வாழ்வு உண்மையானதாக
 இருக்கவேண்டுமானால் அதை மதமாகிய
 அத்திவாரத்தின் வேரிலிலேயே அமைக்க
 வேண்டியது இன்றிமையாதது என
 மகாத்மா காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார்.

எனவே பக்திமார்கம் என்றால் என்ன,
 அதனால் நாம் பெறும் நன்மை என்ன
 என்பவற்றை யெல்லாம் உணர்ந்து அதன்
 வழி நின்று எம் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு
 உதவு வேணமாக.

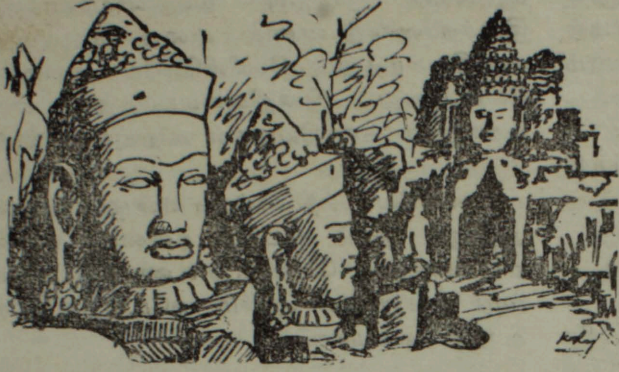
க. தர்மதேவன்

கணிதம் — இறுதி வருடம்

இரவிற் பல விண் மீன்களைக் காணுகிறோம். காலை
 யிற் பகலவன் உதித்தவுடன் அவற்றை நாம் காண்ப
 தில்லை; அதனாலே பகற்பொழுதில் ஆகாயத்தில் நட்சத்
 திரங்கள் இல்லை என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? அவ்
 வாறே, நம்மில் அநேகர் அஞ்ஞான தசையில் இருக்கை
 யில் சர்வசக்தி வாய்ந்த இறைவனைக் காண்பதில்லை.
 அதன் பொருட்டு இறைவன் என்பவன் இல்லை என
 முடிவு செய்யலாகுமா?

— இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்

அங்கோவாற்

ஆயிரத்து எண்ணூற்று அறுபத்து ஓராம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு நாள் மாலை பிரஞ்சிய இயற்கை ஆராய்ச்சியாளராகிய ஹென்றி மோஹேற் என்பவர் மனிதரால் நுளையமுடியாத கம்போடியாக் காட்டின் ஊடாக வியர்வை சிந்த மரங்களை வெட்டி வழி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர், திடீரெனக் காடு முடிந்து வெளி தோன்றியதால், திகைத்துத் தான் சென்ற வழியில் நின்றார். திகைப்பால் விரிந்த கண்களின் முன்னே மாபெரும் கற் கோபுரம் ஒன்று காட்சியளித்தது. அதன் கோபுரங்கள் வானளாவி ஐந்தடுக்குடையதும், தாமரை மெசட்டுக்களின் உருவத்திலும் அமைந்திருந்தன. மாலைக் கதிரவனின் செங்கிரணங்களில் தோய்ந்து சாம்பர் வர்ண மயமான கோபுரம் தீப்பிளம்பாகத் தோன்றியது.

மோஹேற் தான் வந்த வேலையை மறந்துசலமோன் உடையகோபுரத்திற்குப் போட்டியாக வந்துள்ளதோ இக்கோபுரம் என எண்ணியவராய் ஆராயத் தொடங்கினார். தென் கிழக்காசியாவிலே மிகப் பெரிய கற்கோபுரம் இதுதான் எனவும் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற மிகப் பிரதானமானதும் எல்லோராலும் அதிசயமென அழைக்கப்படும் எகிப்திய கிரேக்க ரோம கலைக் கோவில்களைச் சிறுமைப்படுத்தக் கூடியதுமான இக்கோவில் ஹேமர்வம்ச மன்னர்களால் அமைக்கப்பட்டது, எண்ணிறந்த கட்டிடங்களுள் தலைசிறந்தது, எனக் கண்டார். இந்து சமயத்தவரின் வழிபாட்டுக்குரிய இவ்விஷ்ணு கோயில்

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

தேவர்களின் உறைவிடமான மேருமலை அண்டத்தின் மத்தியில் வீற்றிருப்பதை பிரதிபலிக்கும் வகையில் இக்கோயில் கட்டப்பட்டது.

கால் மைல் நீளமுள்ள ஓர் ஊடுபாதை வழியாகச் சென்று இப்பிரமாண்டமான கோயிலை அடையலாம். நான்கு மைல் சுற்றளவுடைய ஓர் நீள்சதுர மேடையில் இக்கோயில் வீற்றிருக்கின்றது. இதன் நாற்புறத்திலும் இருநூறு அடி அகலமுள்ள அகழி தோண்டப்பட்டிருக்கின்றது.

நிலவறைகளைக் கொண்டபடிக்கட்டுகளால் இணைக்கப்பட்ட மூன்று மேற்றளங்களின் மேற் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன, இவற்றுள் ஒன்று 215 அடி உயரமுடையது.

இருபத்தைந்து மைல்களுக்கப்பால் உள்ள ஓர் கற்சுரங்கத்திலிருந்து ஒரு தொன் எடை உள்ள ஒற்றைக் கற்கள் தெப்பங்கள் மூலமும், யானைகள் இழுக்கும் உருளைகள் மூலமும், அங்கு கொண்டு வரப்பட்டன. எம்முறையைக் கையாண்டு இக்கற்களை இவ்வளவு உயரத்திற்கு ஏற்றினார்கள் என்று இதுவரை ஒருவருக்கும் புலப்படவில்லை. அற்புதமான கட்டிடங்களை உடைய பெருநகர் அங்கோதோம். மேல்வரையப்பட்டிருப்பது இதன் நுழைவாயில் களுள் ஒன்று.

அக்காலத்தில் இது உலகிலேயே பெரிய நகரமாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். அங்கு 1,000,000 த்துக்கு அதிகப்படியான மக்கள் வாழ்ந்தனர்.

பொன் முடிகளைக் கொண்ட கோயில்கள், நீலமணிக்கற்கள், மரகதங்கள், இரத்தினக்கற்கள் ஆகியன துளி போடுவதுபோல் காட்சியளிக்கும் பகட்டான பீடங்கள், பாதைகளுக்கண்மையில் தெறித்து விழும் வெண்ணிறச் சுனைகள், மாடக் குழிகளில் கீழ் நோக்கிக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் பொன்னுருக்கொண்ட தெய்வங்கள், இரவைக் கற்களாலும் கட்டப்பட்ட அரண்மனை, இவை கண்கொள்ளாக் காட்சி அளிக்கின்றன.

விலை உயர்ந்த அங்கிகளை அணிந்த மதகுருமார் இங்கு உலவினர். அலங்கரிக் கப்பட்ட யானைகளின் மேல் அரசியல் மேதைகள் அமர்ந்து அரசவையை நோக்கிச் சாலைகள் வழியே சென்றுகொண்டிருந்தனர். அரசனின் மனைவிகளும், காமக் கிழத்திகளும் பொற்பல்லக்குகளில் சாய்ந்திருந்தபடி அவ்வழி சென்றனர். எங்கு பார்த்தாலும் பகட்டும், கொண்டாட்டமும் வண்ண விழாக் காட்சியுமாகவே இருந்தது.

விருந்து நாட்களில் வான வேடிக்கைகள், ஆடல் விழாக்கள், காட்டுப்பன்றிப் போர், மல்லர்களின் போட்டி அரச அரங்கில் நிகழும் காட்சிகள் முதலியன மவிந்திருந்தன.

கெமர் வம்சத்து மன்னர்க்குள் ஏழாம் ஜெயவர்மனே இவ் அங்கோதோம் நகரை நிறுவினான். இவன் கி. பி. 1220 ம் ஆண்டளவில் காலமானான்.

தானும் புத்ததத்துவத்தை அடைந்த ஒருவன் என்ற நம்பிக்கையாலும், தற்பெருமையாலும் உந்தப்பட்டு, வெறிகொண்டவனைப் போற் கோயில்களைக் கட்டுவித்தான்.

தனது சொந்த வழிபாட்டுக்குரிய 'பயோன்' என்ற மிகப் பெரிய கோயிலைச்

சுற்றிவரப் பல வழிபாட்டு மண்டபங்களும் 54 வானளாவும் கோபுரங்களும், இவ்வரசனின் முகத்தை ஒத்த 200 செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களும், காணப்படுகின்றன.

அடிக்கடி தென்படும் இம்முகங்களும் நகர வாயில்கள் ஐந்திலும் காணப்படும் முகங்களும் சுய வணக்கத்தின் தலைசிறந்த சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன. 'மனிதனின் தற்பெருமையை விளக்க இதற்கு நிகர் வேறெங்கனும் காணோம்.' என்று ஓர் வல்லுனர் கூறுகிறார்.

அங்கோ கோயில்களுக்குள் பலவற்றில் அலங்கார வேலைகள் தடுமாற்றத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கோவாற்றிலுள்ள உயர்வான படியடுக்குகளிலும், மொட்டை மாடிகளிலும் தூணிடைகளிலும், உத்தரங்களிலும், மாடிக்கைபிடிச் சுவர்களிலும், சிறு கோபுரங்களிலும், எண்ணற்ற கணங்களின் உருவங்களும், தெய்வங்களின் உருவங்களும் பின்னல்வேலை போற் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

முனைப்போவிங்ங்ளைய நுணுக்கமாகப் படித்தால் கெமர் வம்சத்தினரின் பல மர்மங்கள் தென்படுகின்றன. விஷ்ணு தனது வாகனத்தில் வீற்றிருந்து பக்தகோடிகளுக்கு அனுக்கிரகம் வழங்கும் காட்சியை அங்கோவாட்டிலுள்ள ½ மைல் நீளமுள்ள முனைப்போவியம் விளக்குகிறது.

1432 ம் ஆண்டில் அங்கோ நகரம் மக்கள் சஞ்சாரமற்றுக் கானகத்துக்கு இரையானது. மனிதனின் தடுக்கும் கை விலக்கப்பட்டபின் இயற்கையின் கொடுரபசிக்கு இந்நகரம் பலியானது. இதைப் போன்ற அழிவுவேலை உலகில் எங்கும் நிகழவில்லை.

நெழியும் வேர்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்துவர, கட்டிடங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு பிளவையும் ஆராய்ந்து அதனூடாக ஆலமர விழுதுகள் பெருஞ் சிற்பங்களைப் பிளந்தும் பாறைகளை இடம் பெயரச் செய்தும் இருக்கின்றன. இவ்விதம்

பாழடைந்து கிடக்கும் தாபிரோம் என்ற ஓர் கோயிலின் ஓர் பகுதியை இன்றும் காணலாம்.

அப்சார்களின் உருவங்களைக் கெமர் சிற்பிகள் பல தடவை செதுக்கி இருக்கின்றனர். இக்கோயிற் கற்றாண்களிலும் சுவர்களிலும் தூணிடைகளிலும், முனைப் போவியங்களிலும் இவ்வழகான உருவங்களைக் காணலாம்.

கோயில் வைபவங்கள் கண் கொள்ளாக் காட்சியளிக்கின்றன. காற்றில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் போர் வீரர்களின் கொடிகள் வானில் நீந்தும் இசையின் பண் நடன மாதுகளின் சூழிலமைப்பு இவையெல்லாம் சேர்ந்து இம்மண்டபத்தை விண்ணுலகாக்குகின்றன.

அக்காலத்திற் தயாரிக்கப்பட்ட டியலின்படி ஒவ்வொரு வழிபாட்டு மடத்திலும் 18 உயர் அர்ச்சகர்களும் 2 சாதாரண பூசகர்களும் 2202 மடப்பல ஆட்களும், 615 நடனமாதர்களும் கடையாற்றினர்.

உலகத்திலுள்ள வழிபாட்டுக்கு இடங்களுள் அங்கோவாற் என்ற கோயில் மிகப் பெரியது. பாபெல்லிலுள்ள கோபுரத்துக்கு அடுத்தபடியாக மசக்தியாற் சாதிக்கப்பட்ட மாபெரிய முயற்சியின் விளைவு 'அங்கோவாற்' எவல்லுனர்கள் கருதுகின்றனர்.

கே. ராஜரெத்தினம்

சைப்பணி முதலாம் வருடம்

நண்பன் ஒருவனுக்காக மடிவதென்பது பெரிய காரியம்தான். ஆனால் அதைவிடப் பெரிய காரியம், அத்தகைய சிறந்த நண்பனைத் தெரிந்தெடுப்பதேயாகும்.

— ஹோம்

மூன்றே மூன்று பிரமாணிக்கமான நண்பர்கள் ஒருவருக்கு இருக்கமுடியும். ஒன்று அவரது முதிய மனைவி; மற்றது அவரது கிழநாய்; அடுத்தது கைப்பணம்.

— பிராங்லின்

தமிழன்

- 1 காலத்தைக் கடந்துபுகழ் கண்டவன் தமிழன் — பழங் காலத்தில் கலையனைத்தும் காட்டினன் தமிழன் ஞாலத்தின் நாகரிகம் நம்ம தானுங்க — உயர் சீலத்தின் சிறப்பை யெல்லாந் தேடினானுங்க.
- 2 வானத்தைக் கண்டுயர்ந்த வண்ணங் காணுங்க — அவன் ஞானத்தைக் கொண்டுயர்ந்த எண்ணங் காணுங்க கானத்தை ஏழிசையாற் காட்டினானுங்க — சிவமோனத்தை மூச்சாக்கி ஊட்டினானுங்க.
- 3 அன்புவழி ஐந்திணையின் அற்புதங்காட்டி — வாழ்வு இன்புறவே இல்லறத்தி னியலையு மூட்டி துன்பமது தோன்றாத துறைகளைத் தோண்டி — இந்த மன்பதையை வாழவைத்த மாண்பு கேளுங்க.
- 4 பெண்டாட்டிக் கீகாருந்தி பேசினானில்லை — அவளை ஓண்டாகக் கொண்டாடி ஓசத்தினானுங்க வண்டாடும் மலர்ச்சூடி வானையுந் தந்து — மனைவி மகனேகக் சண்டைக்கு வாழ்த்தினானுங்க.
- 5 பொய்யில்லைப் புரட்டில்லைப் பூரியனில்லை — தம்முன் பொல்லாங்கே எண்ணாத புண்ணியானுங்க தெய்வத்தைத் தேம்பித் தேம்பித் தேடினானுங்க — அவன் செய்தவத்தால் செகமெல்லாம் செழித்த தாமுங்க.
- 6 சங்கரன் தலைமையில் சங்கத்தைக் கூட்டி எங்குங் கலிவந்து நுனையாம லோட்டி மங்களம் பொங்குகலை மங்காமை காட்டி தங்கமாய் வாழ்ந்திட்ட சதுரனே தமிழன்.
- 7 அறுபத்து நாலாகக் கலைஞானம் நீட்டி ஐயாரோடே ரண்டு தருமங்கள் காட்டி அறுஇரண் டோடாராய் புராணங்கள் நீட்டி அணைத்தானே சாஸ்திரம் ஆதாரம் காட்டி.

- 8 அழியாத பொருளென் றென்றுண்டு — அதை
அசையாத மனமான கண்கொண்டு கண்டு
விழியாக அறிவொன்றைக் கொண்டு — அவன்
வினையான இரண்டையும் வீழ்த்தினான் பண்டு.
- 9 இயலிசை நாடகம் மூன்று — அவன்
இசையோடு வாழ்ந்தநாள் எத்தனையோ ஆண்டு
அசையாத நெஞ்சத்தைக் கீண்டு — அவன்
ஆழத்தை ஆரினிது கண்டார்கள் ஈண்டு.
- 10 கரணங்கள் நாலையுங் கொண்டு — அவன்
காலத்தைக் கடந்திட்ட கருத்தையுங் கண்டு
மரணத்தைத் துரும்பெனக் கொண்டு — உயர்
வானத்தர் வாழ்விலும் வாழ்ந்தனன் பண்டு.
- 11 ஐஞ்சான பொறிகளைக் கட்டி — அதால்
ஐஞ்சான பூதங்கள் அத்தனையும் மடக்கி
நஞ்சான ஆறையும் வீட்டி — ஞானம்
மிஞ்சினான் ஆனந்த மோனத்தை நாட்டி
- 12 வானமும் பூமியும் கண்டு — அடி
வணங்கிட வாழ்ந்தவன் மயக்கத்தைக் கொண்டு
ஈனமும் ஊனமும் பூண்டு — பின்பு
இழிந்தனன் இசைகெட இவன்கதை இன்று
- 13 ஆசைக்கு மெய்யடிமை யானான் — செல்லாக்
காசைத்தான் கடவுளைக் கண்டதெனக் கண்டான்
பூசைக்கு ஆடுமொரு பூதம் — போல்
பூசித்து நீசத்தைப் போற்று மிழிவுற்றான்.
- 14 பொய்யிலே புழுகிலே முழுகி — வெறும்
பொய்யான பூரித்த பொதி மாட்டுப் புகழும்
மெய்யிலே தீண்டாத செயலும் — இவனை
மெல்லநிலை கொல்லுதலை மேதினியிற் காணீர்.
- 15 காமத்தைக் காதலெனக் கண்டான் — எல்லாச்
சாமத்தும் ஊமத்தை உண்ட நிலை கொண்டான்
நாமத்தையோ தமிழன் என்றே — சொறி
நாயாகி ஓயாது நாணற் றலைந்தான்.

- 16 காதலைக் கடைகளிலே வாங்கி — எழும்
காமாந்தப் பசிபோக்கிக் காடாத்தி விட்டு
சாதலை நெறியாக்கு தருமம் — தமிழ்ச்
சமுதாயம் அழியாது தாடாற்று மாமோ
- 17 மண்ணுக்குப் பாரமாய் இன்று — இந்த
மடைச்சாதி மாணற்று மாளு நிலை காணப்
புண்ணுக்குள் வேல்போன நிலையாய் — உயிர்
போகாமல் வேறுமொரு பொல்லாங்கு வருமோ
- 18 பாஷையெனத் தேசமெனத் தமிழன் — பேசும்
பசப்பெல்லாம் பலனற்றுப் பாழாதல் காணீர்
வேசையிலும் நீசமுறும் கீழ்மை — மேவ
வேறுநிலை யோஅடிமை மாறுநிலை யோதோ.
- 19 புகழ்பெற்ற பெருவாழ்வு பின்னும் — தமிழன்
புதுப்பிக்க வேண்டுமெனில் புடமிடுதல் வேண்டும்
இகழ்வுற்ற நிலைமாற வேண்டில் — தமிழன்
இருள்நீக்கும் இறைநோக்கி அழுதாக வேண்டும்.
- 20 சுதந்தரமாஞ் சூரியனும் தோன்றிட நீ வேண்டில்
நிதந்தரமாம் நெஞ்சொடு சொல் செயலாக வேண்டும்
விதந்திகழும் உணர்ச்சியெல்லாம் விட்டுறந்து தமிழன்
இதந்தருநல் ஒருகுலமாய் இணைந்தாக வேண்டும்.
- 21 நயமாறும் தமிழ்க்குலமாம் நல்லிரவி முன்போல்
வயமாறும் நல்லொளியை வையகத்து வீசி
பயனாரும் பணியாற்றிப் பாரெல்லாந் தமிழன்
சுயதேவை நிறைத்தலெனும் தொண்டாற்ற வேண்டும்.
- 22 பழம்பெருமை புதுப்பயிர்க்கு எருவன்றிப் பாரில்
துழந்திடுநற் கறிமேவுஞ் சோறாதா தமிழா
குழந்தைகள்போற் பழம்பெருமைக் கூத்தாட வேண்டாம்
முழங்குவன வாயிலன்றிக் கைகளிலே வேண்டும்.

“சேந்தன்”

சி. கார்த்திகேசு

புதிய நாள்

செங்கதிர் கிழக்கு வானிற்
சிரித்தனன், சிறுமை போல
எங்கணும் இயைந்த கங்குல்
இறந்திட, இயற்கைத் தேவி
மங்களக் கோலம் பூண்டாள்
மனையெலாம் வாழ்வின் மூச்சுப்
பொங்கிடப் பொலிவு, மேவப்
பூத்தது புதிய நாளே!

கூவின கோழி யாவும்
“கூடிய இருள்போ” என்றே
வாவியிற் பூத்த பூவில்
வணைந்தனன் எழிலை வெய்யோன்;
கோவிலின் மணியி னேசை
கும்பிடு வோரின் அன்புப்
பாவுடன் கூடப் பாங்காய்ப்
படர்ந்தது ஒளியாம் ஆக்கம்.

நேற்றைய கனைப்பு, நெஞ்ச
 நினைவிலே ஊச வாடும்
 மாற்றமும் துயரம் சற்று
 மறைவுற மனிதர் தங்கள்
 ஆற்றலுக் கமைய வாழ்வுக்
 காகிய தொழிலைச் செய்ய
 நாற்றிசை தோறும் மெள்ள
 நடந்தனர் நலமே கொள்ள

காலமாம் சக்க ரம்போல்
 கதிகொடா வண்ணம் வானில்
 கோலமே காட்டிச் செல்லும்
 குணமுறு பரிதியாலே
 ஞாலமீ துள்ளார் வாழ்வில்
 நற்கடன் செய்து சீராய்
 சீவமே பேணுதற்குச்
 சிந்தனை கொள்கி ஞரா?

நேற்றுகிழ் வானில் தோன்றி
 நின்றிடா துயர்ந்தே ஓங்கி
 ஆற்றலால் அவனி காத்தோன்
 அயர்வுடன் மேற்கில் தூங்கி
 தோற்றினன்; ஆனால் செய்யும்
 தொண்டிலே இங்கே அற்ப
 மாற்றமும் காட்டி டாது
 வழமைபோல் சேவை செய்வார்

புதியநாள் தோன்றி மாழ
 பூப்பதும் புதிய னாளாய்
 விதிசெயும் இறைவன் காட்டும்
 விந்தையை மனித ரெல்லாம்
 மதியினால் பற்றி நின்றால்
 மண்ணிலே பண்பைப் போற்றும்
புதியநாள் நிதமும் பூக்கும்
 பொலிவினால் ஆக்கம் ஆகும்!

இ. நாகராஜன்

அன்பிருந்தால் . . . . .

ஓரடி யாலிறை உண்டு முதலென ஒதியவன்
ஈரடி நின்று இலங்கிடு நற்குறள் ஈந்தனனே
சீரடி செப்பிட சீலமு ணர்ந்து செயல்மிகவே
பாரினி லேபெரு மக்களாய் வாழுவோம் பண்புடனே.

மக்களின் வாழ்வை மலர்ந்திடச் செய்திடு நற்குறளை
திக்கெல்லாம் வாழ்பவர் தம்மொழி யாற் செய்து தேடுகின்றார்
எக்குலம் எம்மதம் யாவிலும் சம்மத மாம்குறளை
ஓக்கவு ணர்ந்து உயர்வழி காணுதல் உத்தமமே.

புன்மை தவிர்க்கும் குறளதனைப்
போற்றி நடப்பின் பொழுமை கிகடும்
உண்மை ஒளிரும் உளமதிலே
ஊக்கமும் பிறக்கும் அறமதிலே
தண்மை மிளிரும் தவமுயரும்
தானெனு மகந்தை தளர்ந்துவிடும்
வண்மை மலரும் வாழ்வினிலே
மறமே குன்றும் மண்மிசையே!

வாளில் வேலில் வலியுளதாம்
வன்மொழி வாயில் வாராது
நாளும் பொழுதும் காத்திடுவோம்
நற்குறள் காட்டும் நெறிமுறையே
ஆளும் சொற்கள் அத்தனையும்
அன்பை அறத்தை அருளதனை
நாளும் ஊட்டும் நயவுரையாய்
நவீன்றே உலகில் வாழ்ந்திடுவோம்.

வேறு

விடிந்தொளிரும் மலர்போன்று உள்ளம் தன்னை
விளக்கவைக்க மெய்மறையை விரும்பு வோமே!
மடிந்தழியும் உடல், மாண்பு உள்ளம் தன்னால்
மலர்ந்திருக்கும் புகழ்பொலிந்து நாளும் தானே!
நெடும்பொழுதும் அன்புடமைக் கிடமே ஈந்தால்
நெறிமுறையிற் பிறளாது வாழ லாமே!
குடும்பமெனும் சிற்றிடத்தில் அன்பு ஓக்கின்
குவலயத்தில் அருளுடையோ ராகு வோமே!

அன்பிருந்தால் அழுக்காறுக் கிடமே இல்லை
 அறநெறியி னுக்கங்கள் அமையும் நன்றே!
 அன்பிருந்தால் அன்னியரென் றொருபே ரில்லை
 அனைவரையும் சுற்றமெனக் கருது வோமே!
 அன்பிருந்தால் அயல்நாட்டின் பகையே யில்லை
 ஐக்கியநாட் டவையொன்று அமையா தக்கே!
 அன்பிருந்தால் அணுக்குண்டுக் கிடமே இல்லை
 அகிலமும் அச்சமின்றி வாழ லாமே!

அன்பிருந்தால் இனியமொழி அறிவு கூறல்
 ஆதரித்து வீருந்தோம்பல் ஈகை யுண்டே!
 அன்பிருந்தால் உயிர்களிடத் திரக்க முண்மை
 ஆற்றிவுப் பேறுநிறை வாகும் நாளே!
 அன்பிருந்தால் இல்லறத்திற் சோதி தோன்றும்
 அவ்வுலகும் இவ்வுலகும் ஒன்றாய்க் காட்டும்
 ஆனந்த அச்சோதி உலகைக் காட்டும்
 அன்பிருந்தால் வன்பகையும் அழிந்தே போகும்.

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னா செய்தல்
 அன்புயிலார் தாம்தமக்கு ஆக்கும் கேடே!
 இழுக்கெழுதற் கிலக்காகும் இவைக ளாலே
 எத்தனையோ தொல்லைகளைக் காண்கின் றோமே!
 வழக்காடல் வசைமொழிதல் வாய்மை குன்றல்
 வஞ்சித்தல் அஞ்சித்தல் மிஞ்சிப் பேசல்
 பழிக்காகும் வன்மையெலாம் பரந்து தேக்கிப்
 பார்தனக்குப் பயனிலராய் மறைகின் றாரே!

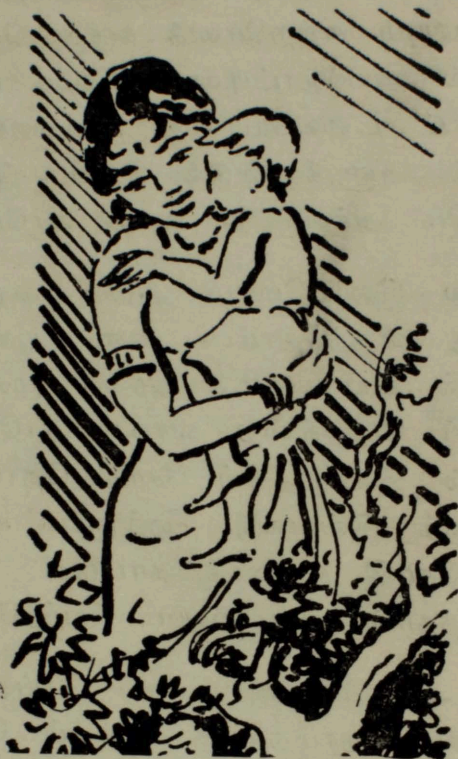
கண்ணிடந்து அப்பியமெய் அன்பு தன்னால்
 கலந்து கொண்டான் திண்ணனுமே கடவுளோடே
 புண்படந்த கணவனின்மீ துற்ற அன்பால்
 பொழுதுவிடி யாச்சபித்தாள் பூவை யாளே!
 தன்னுடம்பின் தசைகொடுத்தான் புரூமீ தன்பால்
 தரணிதனை ஆண்டமன்னன் சிபியும் முன்னே
 நண்ணிடுவோம் அன்புடமை தனையே என்றும்
 நல்லதிரு வள்ளுவரை குறளின் கூற்றே.

அரியாலையூர் :

வே. ஐயாத்துரை

பெண்மையைப் போற்றும்

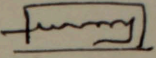
ஈரைந்து வருடம் அடைந்துவிட்டால் — எம்
இதயத்தில் தாய்மை மலர்ந்துவிடும்.
பாருக் குழைத்திட வேண்டுமென்ற — நல்ல
பண்பு குலுங்கிச் சிரித்திருக்கும்.

கன்னியேனும் பருவம் நண்ணிவிட்டால் — நல்ல
காதல் செடிகள் பயிரிடுவோம்.
இன்னல் பல நம்மை நண்ணிடினும் கற்பு
இமைபோல என்றும் காத்திருப்போம்.

மணவீனையில் ஒருவனைக் கைப்பிடித்து — அவன்
மனைவியாய் என்றும் ஒளி உமிழ்வோம்.
கணவனின் துன்பங்கள் போக்கிநின்று — அவன்
கண்ணியம் காத்து மகிழ்ந்திருப்போம்.

பிள்ளைக் கணிகளைப் பெற்றெடுத்து — பெரும்
பேற்றினை அடைய வழி வகுப்போம்.
துள்ளித் திரியும் இளம் காளைகளும் — வாழ்வின்
தூண்களாய் மலர முயன்றிடுவோம்.

அன்பெனுந் திஞ்சுடர் ஏற்றிவைத்து — அதில்
அழகை முழுமையாய் அவித்த பின்பு
என்புதோற் பிண்டங்கள் நரங்களென்று — எம்மை
எட்டியுதைத்திடும் ஆணினமே! ✓

கைகளில் உம்மை நாம் ஏந்தி நின்ற — அந்த
கடமையை மனதில் கொண்டு வீட்டால்
பொய்கையில் மலர்ந்திடும் தாமரைபோல் — எம்மை
போற்றுவீர் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆ. கந்தையா

இறுதியாண்டு — ஆங்கிலம்.

பொதுமக்களின் கருத்தைக் கண்டு பலவீனர்கள்
நடுங்குகின்றார்கள். முட்டாள்கள் அத்துடன் மோது
கிறார்கள். அறிவாளிகள் அதை எடைபோடுகிறார்கள்.
சாமர்த்தியசாலிகள் அதை உருவாக்குகிறார்கள்.

— ருஷோ

உங்களுக்கு வரும் மனைவி எப்படிக்கற்புள்ளவளாயும்
கபடமற்றவளாயும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்
களோ, அவ்வாறே நீங்களும் இருக்க வேண்டுமென்று
அவள் விரும்புவாள் என்பதை மறவாதீர்கள்.

— பேடன் பவுல்

பிரிவுச்சொல்

1. கோழியும் காலையிற் கூவுதடா
கோயில் மணியோசை கேட்குதடா
காகம் இனத்தொடு கரையுதடா
கற்பனை ஏனோ கலையுதடா
2. உறக்கம் இரவில் ஒளிந்ததடா
உடம்பிற் குத்தல் எடுத்ததடா
மறக்கும் அமைதி காணாமல்
மனதிற் சம்மட்டி யடித்ததடா
3. சிந்தனை ஓடிச் சிதறுதடா
செங்கதிர் வானில் தெரியுதடா
எந்தன் உளத்து அமைதியுமோ
எங்கோ ஓடி ஒழிந்ததடா
4. நாயும் முனங்கி உறங்குதடா
நல்ல கனக்கூட இல்லையடா
ஆயும் என்னை எழுப்பிடுமவ்
அன்பின் ஓசையுங் கேட்குதடா
5. எங்கிருந் தோ அவன் வந்தானடா
இணைந்து பணிகள் செய்தோமடா
அங்கே அவனை அறிந்தேனடா
அவன்மேல் அன்பு பதிந்தடா
6. அவனும் என்னை உணர்ந்தானடா
அன்புநீர் பாய்ச்சி விட்டானடா
நவநவ மாகத் தளிர்நிட்டே
நம்மன் புயர்ந்தே வளர்ந்ததடா

7. ஒருநாள் என்னரு கேவந்தான்
உண்மையோ பொய்யோ யானறியேன்
பிரிந்து வேறிடஞ் செல்வதற்கு
பெரிதும் சோகம் உண்டென்றான்

8. பிரிவென்ற ஒன்றைக் கேட்டனடா
பித்துப் பிடித்தவ னானடா
கருவம் அழிந்திடச் செய்ததடா
கருணை யில்லாத பிரிவதடா

9. பிரிவால் வருந்தினர் தன்மையெல்லாம்
பெரிய நூல்களிற் படித்தனடா
கருதும் அன்பின் பெருமையினைக்
கண்டேன் பிரிவுச் சொல்லிலடா.

— கமிசியோ —

மனதனின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு கருத்து அடங்கி யிருக்கிறது. கருத்தின் காரணமாகத்தான் இயக்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆவேசம் உண்டாகிறது, புதிய வாழ்க்கை அமைகிறது; சமூக அமைப்பும் மாறுகிறது; பின்பு வாழ்க்கை முறையே மாறிவிடுகிறது. பிரான்ஸில் அரசியற் புரட்சி நடந்தது; அதுவும் கருத்தின் காரணமாகத்தான்; மார்க்ஸ் தோன்றினார், அவருடைய கருத்தின் ஆதாரத்தில் ருஷ்யாவில் ஒரு வேலை நடந்தது. இவற்றால் கருத்தின் சக்தி என்ன என்பதை நாம் உணர்கிறோம். மனிதனுக்குக் கருத்துத்தான் சக்தியை அளிக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையான ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அதைத்தான் நாம் தர்மம் அல்லது கொள்கை என்று கூறுகிறோம்.

கருத்தின் அடிப்படையில் வாழ்க்கை என்னும் கட்டிடம் எழுகிறது.

— ஆச்சாரியர் வினோபாவே

வாழ்த்துகின்றோம் !

தோற்றமதி லேகுறள் சிறிதான போதிலும்
துணைமேவு அறிவு நூல்போல்;
மாற்றமது இன்றியே மாண்புறும் உளமுற்ற
மனிதரும் மண்ணில் உளரே!
ஏற்றதொரு பணிதனை இதமுறச் செய்திடும்
இராசரத் தினத்தை நோக்கின்
தோற்றமதிற் சிறியனே, தொண்டினிற் பெரியனே
துலங்கு கலா சாஸையுளனே!

ஆசிரிய கலாசாலை அதிபரின் அன்புக்கு
அமைவான ஆக்க முடையோன்;
நேசமிகு சிந்தனை நெறியுடைச் சைவனே
நீமலனை மறந்தி டாதோன்
வாசனை மிகுந்திடும் மன்றினிற் பணிமேவி
வாழ்க்கையை மலர வைப்போன்
தேசமிகு சேவையுடை இராசரத் தினந்தனைச்
சீருடன் வாழ்த்து கின்றோம்.

அப்பா சாமி சர்மா

ஆங். இறுதியாண்டு.

உலகத்திற்கு அழகாகத் தோன்றும் பலர் உள்ளத்
தால் வெந்து அழிந்துகொண்டிருப்பது வெளியே தெரிவ
தில்லை. அவர்களுடைய அழகு ஒரு தடையாக இருந்து
அந்தரங்கத்தில் அவர்கள் படுகிற கவலைகளைப் பிறர்
காண முடியாது, மறைத்து விடுகிறது.

— ஐக்கேவன்

க ல் வி

அறிவை விருத்தி ஆக்கிடுவாய்
அகத்தை அழகாய் அமைத்திடுவாய்
நெறியை அறியச் செய்திடுவாய்
நிறைவுப் பொருளாய் மிளிர்ந்திடுவாய்

வறுமை யுற்றே வருந்திடினும்
மதியோர் மதிக்கச் செய்திடுவாய்
திறமை தன்னை அளித்திடுவாய்
தேசம் புகழ்ச் செய்திடுவாய்

இறையை அறியச் செய்திடுவாய்
இம்மை இன்பம் தந்திடுவாய்
மறையாப் பொருளாய் நின்றிடுவாய்
மனையில் மாட்சி தந்திடுவாய்

ஆற்றும் கருமம் அத்தனைக்கும்
அருந்துணை யாக நின்றிடுவாய்
ஏற்றம் தருவாய் இளமை முதல்
இனிதாய் உன்னை வீரும்பிடிலே

ஊற்றாய் எழுந்து உணர்வளிப்பாய்
ஊக்கம் ஆக்கம் தந்திடுவாய்
வீற்றே இருப்பாய் நெஞ்சினிலே
விளங்கும் கல்விப் பொருளேநீ!

—வாணிதாசன்

இசை மயக்கம்

1 செந்நெற் புலந் தன்னில்
கதிர் வெட்டும் கன்னியவள்
தன்னந் தனி நின்று
முதிர்ந்தாடும் பொற் கதிரை
வன்ன மிசு கையிரண்டால்
வாரிக் குவிக்கையிலே
என்ன இசை பாடினளோ
எதை நினைந்து வாடினளோ

2 மயில் போன்ற மங்கையவள்
மாடுதெத்த விழியுடையாள்
குயிலை வெல்லும் குரலெடுத்து
சோகப் பண்ணிசைத்திட்டாள்
ஓயிலான தோகையவள்
கீதத்தின் ஒலி கேட்டு
துயில் கொள்ள மறந்தனவே
ஆங்குள்ள புள்ளினங்காள்

3. மங்கி மறைந்த காதலனை
எண்ணி ஏங்கி உளம் வருந்தி
பொங்கிப் பொருமி அழுதனளோ
பொல்லாத் துயரங் கொண்டனளோ
தாங்க முடியாத் தன் தாபம்
பாங்காய்ப் பாட்டில் உரைத்தனளோ
ஓங்கும் குரலில் இசையெழுப்பி
எதைத்தான் கன்னி பாடினளோ.

4. நெஞ்சத் துதித்த துயரெல்லாம்
நீக்குதற்குப் பாடினளோ
வஞ்சர் இழைத்த தீவினையால்
மீளாச் சோகம் கொண்ட அவள்
மீஞ்சந் துயரை மறந்திடவே
கண்டவழி இது வெனவே
தஞ்சம் ஈசா நீயென்று
தான் நினைத்துப் பாடினளோ.

5. அவள் பாடல் எதைப்பற்றி
 இருந்தாலும் அப்பாடல்
 உவமானங் காணாத
 ஒப்பற்ற கவியாகி
 புவி யுறங்குந் காடு மலை
 எத்திசையும் பரந்திடவே
 தவறாது நானு மதில்
 மோனமாய் நிலைத்துவிட்டேன்.

6. கனிவுடனே கன்னியவள்
 பாடுவதைக் கேட்டவண்ணம்
 தனியனாய் மலை மேல் நானும்
 தான் ஏறிச் செல்கையிலும்
 இனிமை தரும் கீதமாய்
 என் நெஞ்சில் ஒலித்த இசை
 பனி மலையை என் னுருவம்
 அடைந்ததுவும் கேட்கவில்லை.

[ஆங்கிலத்தில் வேட்ஸ் வேர்த் (Wordsworth) என்னும் புலவனின் “கதிர்கொய்யும் தனிப் பெண்” (The Solitary Reaper) என்னும் பாடலைத் தழுவினது]

தீருமதி மா. லி. ரெட்பீகோ

ஆங். இறுதியாண்டு

பாட்டு வரவேண்டும் !

பாட்டுவர வேண்டுமொரு பாட்டுவர வேண்டும்
 பார்புகழ வல்லவொரு பாட்டுவர வேண்டும்
 கேட்டவர்கி றுங்கிவிழும் பாட்டுவர வேண்டும்
 கேடில்விழுச் செல்வமெனும் பாட்டுவர வேண்டும்
 ஏட்டிலிடம் பெற்றுயரும் பாட்டுவர வேண்டும்
 ஈடிணையில் லாதவொரு பாட்டுவர வேண்டும்
 பாட்டுவர வேண்டுமொரு பாட்டுவர வேண்டும்
 பார்புகழும் பண்புகளை நாட்டிவர வேண்டும்!

வீற்றரிய செந்தமிழிங் காளவர வேண்டும்
 மேன்மைமிகு நந்தமிழர் வாழ்வர வேண்டும்
 ஏற்றதமிழின்சுவையில் ஊறிவர வேண்டும்
 எங்கள்தமிழன்பெருமை கூறிவர வேண்டும்
 வேற்றுமைகள் தீரவழி காட்டிவர வேண்டும்
 வீரமர பின்திறனை ஊட்டிவர வேண்டும்
 ஆற்றல்திட மாய்நிலைசி றக்கவர வேண்டும்
 ஆக்கமுட னேபலபி றக்கவர வேண்டும்!

காற்றுநிலம் நீரில்நெருப் பிற்கவியும் வானில்
 காலமதை வென்றுகலந் தளர்த்துவரும் பாட்டு
 ஊற்றருவி சோலைமலை காடுகரைத் தென்றல்
 ஓடியுற வாடிமகிழ் வோடுவரும் பாட்டு
 சேற்றுநிலம் காரைநிலம் பாலைநில மெல்லாம்
 நாற்றுநில மாக்கிவளம் நல்கிவரும் பாட்டு
 போற்றியிறை வன்புகழ்பொ ழிந்துவரும் பாட்டு
 பொங்கிவர வேண்டுந்தமிழ் பூக்கவர வேண்டும்!

தேற்றமுடி யாதவரைத் தேற்றிவர வேண்டும்.
 தீர்க்கமுடி யாததுயர் தீர்த்துவர வேண்டும்
 சாற்றமுடி யாப்புதுமை சாற்றிவர வேண்டும்
 சங்கநிதி பதுமநிதி ஏற்றிவர வேண்டும்
 போற்றுபவை போற்றமிகத் தூற்றுபவை தூற்றி
 நேற்றைநிலை மாற்றியுயர் நீதிநிலை நாட்டும்
 ஆற்றலுள ஆன்றநலப் பாட்டுவர வேண்டும்
 ஆனகலை யானைமுக னுண்டருளல் வேண்டும்!

வி. கந்தவனம்

எல்லாம் தெரியுமென்பவன் ஒன்றுந் தெரியாதென்
 பதைக் காட்டிக் கொள்கிறான். “ஒன்றும் தெரியாது”
 என்பவன் எதையோ தெரிந்துகொண்டுதான் கூறுகிறான்.

— சோக்கிரதஸ்

THE SAIVA MANAVAR

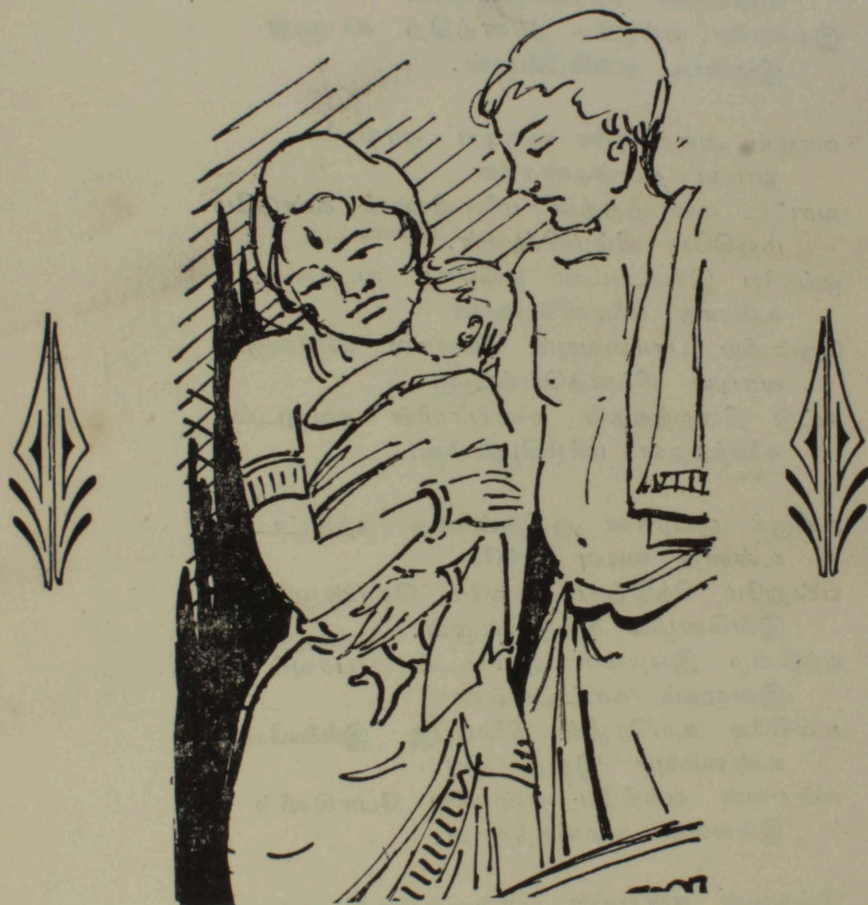

VA MANAVAR MANRAM

மனைவி மகவைப் பெறுவதற்காக மாமியார் வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டாள். அழகான மனைவியை விட்டுத் தனியே இருந்த தலைவனின் எண்ணம் சுழன்றது. மனைவியின் வருகையை எதிர்பார்த்தவனுக்கு, எழில் காட்டிய விந்தையையும் அதனால் ஏற்பட்ட எண்ணக்கருவையும் சித்தரிக்கிறது இப்பா.

அழியாத எழில் அகத்திலே வளாரும்

பிள்ளையைப் பெற்றிடப் பிறந்தகம் போய்விட்ட
 பெண்ணையே பார்த்து நின்றான்
 பெண்ணின் பெருமைகள் பெற்றதன் மனைவியின்
 பெண்மையை எண்ணி நின்றான்
 வண்ண மகளவள் வடிவாகத் தன்னையே
 உண்ணவே அழைத்திடுவாள்
 தண்ணொளி வீசிடும் சந்திரன் முகத்தையே
 தன்னவள் காட்டிடுவாள்
 என்றவள் வருவளோ என்பதை எண்ணியே
 இவ்வழி பார்த்து நின்றான்.

எண்ணத்தில் நாட்களோ யுகமாக மறைந்திட
 இல்லவள் வரும் நாளில்
 இதயத்தை இல்லவள் எண்ணமே ஈர்த்திட
 ஏக்கமே பொங்கிநின்றான்.
 இன்பத்தில் இணைந்ததன் இல்லவள் கண்களைக்
 கண்டுமே களித்திடவே
 இஸ்த்தானத்திற் புகைவண்டி ஊவென வந்திட
 எழிலானே நோக்கிநின்றான்.
 இல்லானே எங்குமே தானத்திற் காணாது
 இருள்பட ஏங்கிநின்றான்.

வாடிய அகத்தானே வருடிய கரங்களை
 நாடிய தவன்கண்களே
 வாட்ட மடைந்ததன் மனைவியைக் கண்டுமே
 மறுகியே விம்மிநின்றான்.
 ஒள்ளிய இடையுடன் ஒயிலாக நடந்தவென்
 உன்னத மனைவியெங்கே
 தெள்ளிய பார்வையும் வேலான விழிகளும்
 வாடிய விந்தையென்னோ!
 கட்டு நிறைந்ததன் மனையாளின் கவருடல்
 கலைந்ததன் மர்மமென்னோ!

உயிருக் குயிரான ஒளிதன்னைத் தந்திட்ட
 உன்னத வடிவு எங்கே
 என்றுமே சிந்தித்து ஏக்கமே கொண்டுமே
 இன்னெழில் அற்றுநின்றான்.
 ஏந்திழை இல்லவள் இன்புடன் பேசவும்
 இன்முகம் காட்டவில்லை
 உலகிலே உயரெழில் நிலைப்பது இல்லையோ
 உண்மையும் இதுதானோ!
 என்றவன் ஏங்கியே எண்ணிய போதினில்
 இல்லவள் குழவிதந்தாள்.

இல்லவள் ஈன்றதன் செல்வத்தைக் கண்டவன்
 இன்பமாய் முகமலர்ந்தே
 இணையவள் இழந்ததன் எழிலெலாம் சேர்ந்ததல்
 இனியசேய் என்றுணர்ந்தான்.
 அழகது அழியாது வளர்வது அகத்திலே
 என்றுமே அறிந்துகொண்டே
 மனைவியின் வடிவது வற்றுது குழவியில்
 வடிவதைக் கண்டுகொண்டான்.
 இனியது என்றுமே வளர்வது அகத்திலே
 என்பதை யுணர்ந்து கொண்டான்.

எம். எஸ். ஏ.

ஆங்கிலம் விடுகை வருடம்.

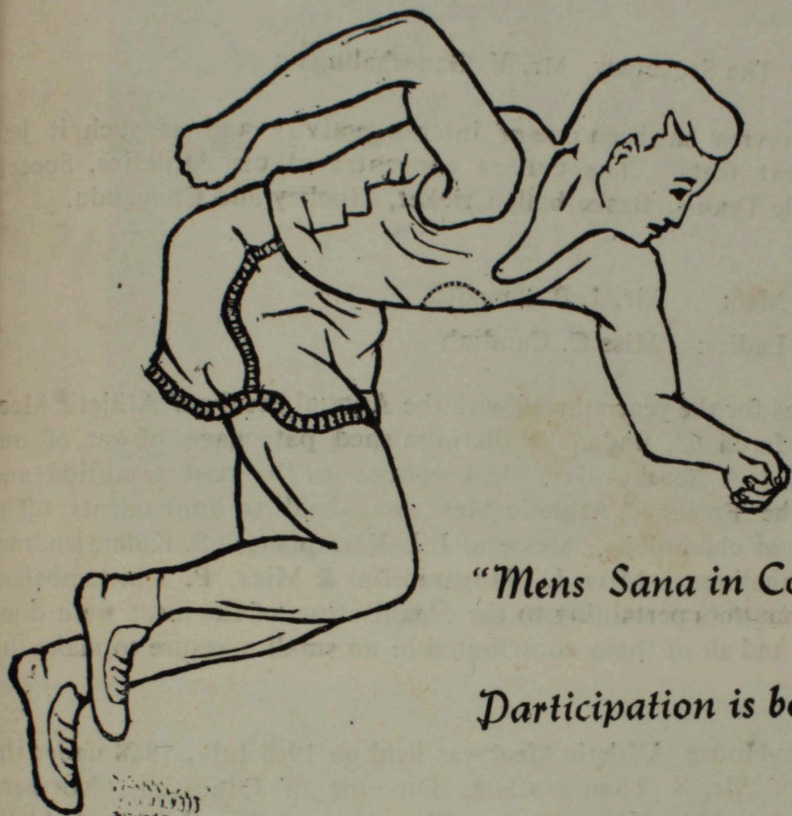
RAMANATHAN HOUSE—CHAMPI

AN HOUSE—CHAMPIONS, 1968

Sports Section

"Mens Sana in Corpore Sano"

—Roman Maxim

Participation is better than Winning

—The Olympic Motto

SPORTS COUNCIL '68

<i>Patron:—</i>	S. Kanthasamy Esq. (Principal)
<i>Senior President:—</i>	V. Kanthasamy Esq.,
<i>Junior President:—</i>	Mr. K. Paramsothy
<i>Sports Secretary:—</i>	Mr. V. Ganeshalingam
<i>Treasurer:—</i>	Mr. S. Vickramavarathan

1st Year Committee Members

Mr. S. K. Mahalingam
Mr. E. Ariasingam

Miss S. Chittampalam
Miss L. Sangarapillai

Snippets

by The Secretary, Mr. V. Ganeshalingam

FOREWORD

The period under review has been one of intense activity and as such it has been punctuated with great feats. The college concentrated on Athletics, Soccer, Volley Ball, Net Ball, Table Tennis, Basketball, Cricket, Hockey and Chaggudu.

ATHLETICS

Captain: Men: Mr. J. B. Benedict

Ladies: Miss C. Candiah

The sports activities for the year started with the Annual Freshers' Athletic Meet which was held on 19th March 68, under the distinguished patronage of one of our Senior Lecturers, Mr. R. E. J. A. Setukavalar. In keeping with the past tradition and tone of the institution the Freshers' Athletic Meet was held to hunt talents. The combined faculty emerged as champions, Messers. I. I. Kariapper, S. Kularajendran, C. Rajeswaran, S. K. Mahalingam, Miss L. Sangarapillai & Miss. P. Chittambalam excelled at the meet. All matters pertaining to the organisation of the meet were done efficiently by my colleagues and all of them contributed in no small measure to make the meet a grand success.

The Annual Inter-House Athletic Meet was held on 19th July, 1968 under the distinguished patronage of Mr. S. Thanigasalam, Director of Education, Northern Region. This year too Ramanathan House became Champions. The College Athletic skipper J. B. Benedict, Messres. S. K. Mahalingam, K. Kularajendran, C. Rajeswaran, S. Balasundaram, N. M Mohideen, Miss L. Sangarapillai, and Miss Chittambalam excelled at the meet.

The highlight of the year was the Palaly, Maharagama Annual dual sports activities. It was held at Maharagama on the 29th, 30th and 31st of July under the distinguished patronage of Our Principal S. Kanthasamy Esq. Our athletic team unlike in the past was far behind that of Maharagama. Our men athletes were able to keep pace with the mighty Maharagama men. A special mention is due to I. I. Kariapper and S. Balasundaram who excelled in track and field events respectively.

SOCCER: Captain: Mr. S. Thangarajah

The distinction of being unbeaten was achieved this year solely by the efforts of our energetic Captain S. Thangarajah who is beyond doubt proved to be an outstanding soccrite. He was ably backed in the frontiers by that soccer wizard of Palaly, N. M Haleel, who was the play maker of the side. We had a well knit side with Messrs. S. K. Mahalingam, H. M. Ravoof, S. Balasundram and a host of others doing yeomen service to the side. As usual we defeated the Maharagama soccer team in the annual encounter. It is hoped that the 1969 team too will maintain an unbeaten record in this game.

THE SPORTS COUNCIL

THE ATHLETIC TEAM

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

VOLLEYBALL : Captain: Mr. S. Krishnan

College played many matches and the performances were rather remarkable indeed. Though there were not many probables from the 1st yr. section, Messers. Shanmuganathan and Pakkianathan made their contribution to the team. The captain proved his prowess at the Maharagama, Palaly encounter with his dynamic spikings. The match was won by Maharagama.

NETBALL : Captain: Miss L. Gnanasegaram

College had an able captain in Miss L. Gnanasegaram who plays a very scientific game. She was ably assisted by a hand of experienced players like Miss Ponnappah, Miss A. Saverimuthapulle, Miss S. Chittambalam and Miss R. Shanmugam.

The remarkable performance of the team this year in the annual encounter between Maharagama and Palaly exhibited the high standard of the team.

TABLE TENNIS : Captains: Mr. C. Gunabalasubramaniam
Miss A. Saverimuthapulle

A few outstanding players like Messers. M. C. Rasooldeen, M. S. M. Marzook and S. Krishnan did their best at Maharagama. This section had good individual players but they seldom came off in matches.

BASKETBALL : Captain: Mr. S. Perinparajah

The Annual Inter-House Tournament was conducted as usual and Ramanathan House emerged as champions. It was very unfortunate that no college matches could be worked out.

CRICKET : Captain: Mr. M. C. Rasooldeen

The achievement of the cricket team was rather remarkable this year. Skipper M. C. Rasooldeen was a tower of strength and a source of inspiration to the team.

The much coveted C. T. B. was routed by this team for a paltry score and we won against the Jaffna Police also.

Sparkling bowling by that lanky bowler J. Manoranjan deserves special mention. The others who shone well are Messers. M. T. M. Mulaffer and S. K. Mahalingam. The team did extremely well throughout the year. The match against Maharagama, was played during the second term and in that too our team proved that it had a number of all-rounders.

HOCKEY : Captain: Mr. H. M. Ziard

Although we had a very formidable team due to unavoidable circumstances we could not play any college matches.

Congratulations : To all who have excelled or contributed their worthy share to the Sports at Palaly. The House Captains, and skippers of all teams deserve commendations.

Thanks: Are due to Messrs. M. S. M. Haniffa, P. M. Farook, N. M. Haleel, P. Vilvarajah, M. S. M. Jiffry, S. Parameswaran, Miss L. Gnasegaram, Mrs. N. Ramachandran and Miss M. Perumal.

A special word of thanks to Mr. N. M. Haleel who shared a good amount of responsibility and helped in all my tasks.

Conclusion: The Sports Association is grateful to the Principal, the Vice-Principal and the learned teachers for their help, assistance and good-will. The Senior President of the Sports Council, Mr. V. Kanthasamy, Mr. A Subramaniam and Miss N. Sinnadurai will be long remembered for their contribution towards the betterment of the standards of games and athletics at Palaly.

All the best for the year 1969.

When I play with my cat, who knows whether I do not make her more sport, than she makes me?

Montaigne

If all the year were playing holidays, to sport would be as tedious as to work.

Shakespeare—Henry IV

THE CRICKET TEAM

THE FOOT BALL TEAM

Reports Section

REPORT OF THE ENGLISH LITERARY ASSOCIATION

Patron :	S. Kanthasamy, Esq Principal
Vice-Patron :	S. Magasu Esq.
President :	Mr. J. Camilus
Vice-President :	Mrs M. M. Rasiah
Hony. Secretary :	Miss A. Saverymuthapulle
Hony. Asst. Secretary :	Mr. J. Manoranjan
Treasurer :	Mr. S. Sabaratnam
Auditor :	Mr. A. Kandiah,

Committee Members :

Miss R. Ratnathikam
Mr. A. L. M. Hashim
Mr. M. S. Alexander
Miss M. Perumal

It is with great pleasure that I submit the report of the English Literary Association for the year 1968. The members of this association, all teacher—trainees undergoing a specialized course of training in the teaching of English as a Second Language, have been responsible in promoting literary and allied activities among its members.

Our programme during the year under review consisted of a wide variety of activities, which has been of interest to our members as well as to the members of the other Specialized Faculties.

We started off with a Committee Meeting which was held on the 19th of January. The final programme for the 3 terms was drawn up. A debate was held during the 1st term to look for talents among the 1st years. Mr. P. Savarimuttu, spoke to us on "Integrated Personality." Psychology being his forte.

We also had the pleasure of listening to the first Psychiatrist of Jaffna — Dr. Arulampalam. Mr. Pooranampillai, the Principal of St. John's College, Jaffna addressed our forum on "Some Imponderables in Education."

Mr. Nesiiah a retired lecturer of the University of Ceylon, dealt with the burning topic of the day — "Education"

With the help of Mr. R. Setukavalar, we were lucky to have with us, Mr. Ologesegaram a leading and distinguished dramatist of yester years. He portrayed various characters as they appear in the Shakespearean plays. Dr. Niles delivered a speech on the "History of English Words." All lectures were followed by lively discussions. Our Association had the privilege of listening to a few native speakers of English too.

With the unstinted co-operation of our College Librarian Mr. Rajaratnam, a large

number of films were screened during the year. The films screened during the year were on :

1. The teaching of English as a Second Language — View and Teach Series.
2. Education.
3. Science
4. Sport.

We are grateful to the following:-

To the U S. I. S for their valuable gift of books and loan of films.

To the British Information Service for, the loan of films on the Teaching of English as a Second Language.

To the Embassy of the Federal Republic of Germany, for their valuable gift of books.

To the Indian Information Service for a gift of books on various aspects of life in India.

In view of the forthcoming Centenary Celebrations of the Dept. of Education and the Teachers' Week at Maharagama, the members of this Association made a large number of colourful and instructional visual aids for the Teaching of English as a Second Language.

The members of our Association created a precedent, by taking part in two plays. They were put on the boards on the 7th and 8th of October. These plays

were directed and produced due to the untiring efforts of Mr E. B. Sabapathipillai and Miss Judith Douglas, a member of the V. S. O. Britain.

A team of young Americans, under the caption of "the Project Ceylon" paid a visit to our college this year. They spent a whole day with us. We had mutual dealings on Culture, Education and Literature.

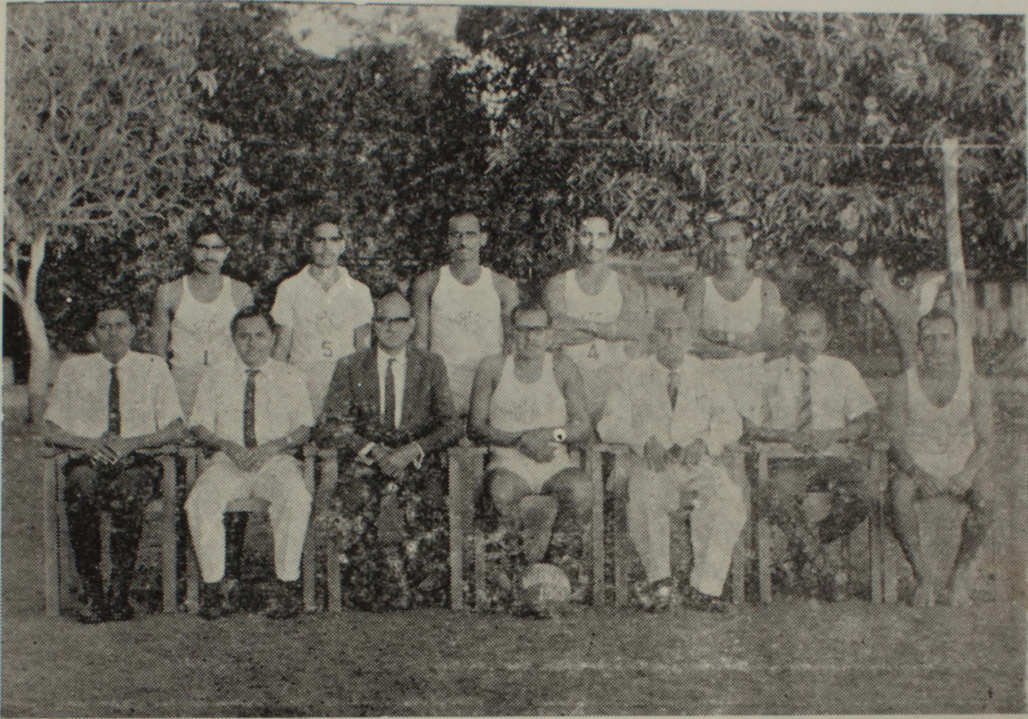
Our members paid a visit to the Nuffield Deaf and Blind school with the idea of observing the handicapped children while they were at study. This proved to be a success as the Principal and the members of the staff at Nuffield extended their good-will and kind co-operation to us. We are grateful to our lecturer Mr. S. Magasu who took a keen interest in organising the trip.

I take this opportunity to thank the Principal, Vice-Principal, and the Lecturers for their assistance in the various activities of our Association.

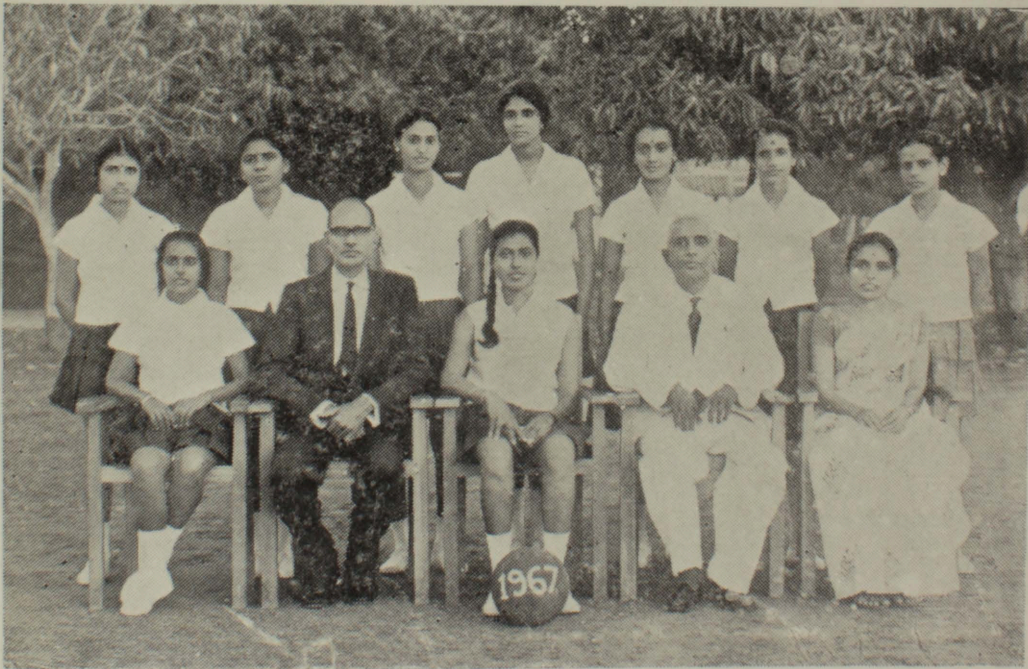
Finally I wish to thank the President, Vice-President, my assistant, The Treasurer, the Minister of electricity of the College, the Senior Prefects and all members of the Association for their co-operation and active participation in all the events.

Miss Augusta Saverymuthapulle
Hony. Secretary

THE VOLLEY BALL TEAM

THE NET BALL TEAM

கலாவிருத்தி மன்றம்

போஷகர்:-	உயர்திரு அதிபர் அவர்கள்
தலைவர்:	திருமதி மா. வி. றொட்றிக்கோ
துணைத்தலைவர்:	திரு. தி. அ. சோமநாதர்
செயலாளர்:	திரு. ம. செ. அலெக்ஸ்சாண்டர்
துணைச்செயலாளர்:	திரு. யோ. பெனடிக்ற்
பொருளாளர்:	திரு. திரு. க. தர்மதேவன்
பத்திராதிபர்:	திரு. யோ. கமிலஸ்
கணக்காய்வாளர்:	திரு. பொ. வில்வராசா

செயற்குழு

செல்வி K. K. மொஹிதீன்	செல்வி அழகக்கோன்
திரு. A. சந்தியாப்பிள்ளை	செல்வி K. சுந்தரமூர்த்தி
திரு. S. கிருபைராசா	திரு. K. இராசரெத்தினம்
திரு. M. I. M. தாகிர்	திரு. S. இராசேந்திரம்
திரு. M. C. M. றசீத்	திரு. P. தானையா
செல்வி சிவசுப்பிரமணியம்	திரு. S. சிவநாயகமூர்த்தி

கலாவிருத்தி மன்றத்தின் இவ்வாண்டறிக்கையை வாசகர்களாகிய தங்களுக்குத் தருவதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம். எமது அழைப்பின் பேரில் இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த அதி. வணக்கத்திற்குரிய இருதயராஜ் அடிகளவர்கள், ஆசிரியரும் இந்தியக் கல்விமுறையும் என்ற பொருள் பற்றி அரும் பெரும் சொற்பொழிவாற்றினார். அன்றாளுக்கு எமது நன்றியை நவில்கிறோம்.

கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலையினரின் தமிழ் விழாவிற்ருச் செல்ல அனுமதியும், ஒழுங்கும் அளித்த அதிபர் அவர்களுக்கு எமது நன்றியைக் கூறல் கடமையாகும். தமிழ் விழாவிலே கோப்பாய் ஆசிரிய மகளிர் அளித்த தமிழ்ச் சுவையும், விருந்தோம்பலின் சிறப்பும் நயப்புடையன. கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் கல்லூரி அதிபர் எம் எல்லோருக்கும் அளித்த சகல வசதிகளுக்கும், அன்றாளுக்கும், அவரோடிணந்த ஆசிரிய மாணவிகளுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறுகிறோம்.

அன்றைய விருந்தோம்பலின் பின் நன்றி நவின்ற திரு. யோ. கமிலஸ் அவர்கள் தமக்கேயுரிய அரிய பாணியில் உரையாற்றி, எம்மையும் அவர்களையும் மகிழ்வெனும் ங்டலில் திக்குமுக்காடச் செய்தமையைப் பாராட்டுகிறோம்.

மன்ற ஆசிரிய மாணவர்கள் அரங்கேற்றிய 'ஆசை' யெனும் நாடகம் பாராட்டுதற் குரியது. இதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவிய பண்டிதர் சத்தியா நந்தன் அவர்கட்கு மன்றம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டுதோறும் நன்மணம் வீசும் நமது மன்ற மலரான கலாவதி இவ்வாண்டும் பல்சுவைப்பகுதிகளுடன் வெளிவருகின்றது. மலரின்மாண்புமிகு வெளியீட்டிற்குக் காரணமான கலாவதிப் பத்திராதிபரையும், அவருடன் இணைந்த ஆசிரியர் குழுவையும் பாராட்டுகிறோம்.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும், இயக்கத்திற்கும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்த அதிபர் அவர்களுக்கும், செயற்குழுவினருக்கும், மற்றும் உபகாரிகள் அனைவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

வணக்கம்.

ம. செ. அலெக்ஸ்சாண்டர்

விஞ்ஞான, கணித, கைப்பணிக் கழக ஆண்டறிக்கை 1968.

கழகப் பணியாளர்கள்

காப்பாளர் [போஷகர்]	திரு. சி. கந்தசாமி, அவர்கள் - அதிபர்
துணைக் காப்பாளர்	திரு. க. சிவநாதன், அவர்கள் - விரிவுரையாளர்
தலைவர்	ஜெனாப். எம். எச். எம். எச். முகமது
துணைத் தலைவர்	திரு. சி. கந்தசாமி
செயலாளர்	திரு. க. கனகசூரியம்
துணைச் செயலாளர்	திரு. இ. திருநாவுக்கரசு
போருளாளர்	திரு. க. பரிபூரணநந்தன்
நூலகர்	திரு. க. செல்வக்கணேசன்
கணக்காய்வாளர்கள்	திரு. ந. மகேந்திரன்
	திரு. க. குகானந்தா

கழகச் செயற்குழு

திரு. க. விக்கிரமவரதன்	—	செல்வி, சீதா கந்தையா
திரு. ச. தங்கராசா	—	செல்வி, ஜோ. மசாகீர்
திரு. க. பாலசுந்தரம்	—	செல்வி, சி. சிவகுரு

பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை விஞ்ஞான கணித கைப்பணிக் கழகத்தின் ஆயிரத்து தொளாயிரத்து அறுபத்தெட்டாம் ஆண்டிற்கான [1968] அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக நன் முறையில் இயங்கி வந்ததுடன் பல பெரியார்களின் பாராட்டையும் பற்றுதலையும் நன் மதிப்பையும் பெற்றுள்ள எமது கழகம் இவ்வாண்டு மேலும் பல படிகள் முன்னேக்கி புதிய பாணியில் பணியாற்றியுள்ளது என்பதற்கு அறிகுறியாகக் கழகத்தின் முயற்சிகளுக்குக் கிடைத்த பல சிறந்த பெறுபேறுகள் சான்று பகர்கின்றன.

இவ்வாண்டின் முற்பகுதியில் பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, காங்கேசன் துறை சீமேந்துத் தொழிற்சாலை, ஆணையிறவு உப்பளம் போன்றவைகளைப் பார்வையிட ஒழுங்கு செய்ததுடன் ஆண்

டின் நடுப்பகுதியில் ஆயிரம் மைல்களைக் கொண்ட ஓர் இலங்கைக் கல்விச் சுற்றுலாவை எட்டு நாட்களில் திருப்தியாக முடிக்க எமது கழகம் ஒழுங்குகள் செய்துள்ளது. சுற்றுலாவின்போது கன்னியா வெந்நீர் ஊற்றுக்கும் திருகோணமலையின் இயற்கைத் துறைமுகமும் பெடறிக்கின் கோட்டையும் கோணேசர் ஆலயமும், சரித்திரச் சான்று பகரும், பொலநறுவை புராதன சிற்பங்களும் கிழக்கிலங்கையின் காகிதத் தொழிற்சாலையும் அம்பாறை சீனி, ஓடு மரவேலைத் தொழிற்சாலைகளும் கார்டி தொழில் நுட்பக் கல்லூரியும் மின்சக்தி நிலையமும் சேனநாயகா சமுத்திரமும் றுகுணு [ஜாலா] நந்தவனத்தின் கவர்ச்சி மிகு இயற்கை வனப்புகளும் கதிர்காமக் கந்தனின் திருத்தல தரிசனமும் தியலுமா நீர் வீழ்ச்சியும் வானத்தைத் தழுவும் கார்முகிற் கூட்டங்களுக்கிடையிடையே அமைந்துள்ள மலைப்பிரதேசங்களும் பீட பூமிகளும் வற்றாத ஜீவநதி

கனம் பசும் புற்றரைகளும் ஹக்கலை, பேராதெனிய நறுமண மலர்ச் சோலைகளிலும் மலர்விட்டு மலர் மாறி மதுவுண்டு களிநடனம் புரியும் கார்வண்டினங்களும், தலவாக்கொலைத் தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையமும் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளும் கண்டி மாநகரமும் சுற்றுலாவின் முக்கிய அம்சங்களாய் அமைந்தன. இவைகளை எங்கள் கழகம் கண்டு களிப்புற்றது. சுற்றுலாவின் போது எங்களுடன் கலந்து சிறந்த ஆலோசனைகள் கூறி நல்வழிப்படுத்திய பௌதீக வியல் விரிவுரையாளர் திரு. வ. கந்தசாமி அவர்களையும் உடற்கல்வி விரிவுரையாளர் செல்வி நேசமலர் சின்னத்துரை அவர்களையும் கழக அங்கத்தவர்கள் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. இவ் விரிவுரையாளர்களின் நற்பண்புக்கு நான் எங்கள் கழகத்தின் சார்பில் நன்றி நவில்கிறேன்.

எங்கள் கழகம், இவ்வாண்டின் நடுப் பகுதியில், முதலாம் வருட அங்கத்தவர்களுக்கு தென்னிந்திய சுற்றுலா ஒன்று ஒழுங்கு செய்து தமிழக முதலமைச்சர் அறிஞர் திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை அவர்களையும் சுதந்திர பாரதத்தின் முதல் ஜனாதிபதியும் முதுபெரும் ராஜதந்திரியும் சர்வதேச அரசியற் சாணக்கியருமான மேதை திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களையும் சந்திக்கும் பெரும் பேறையும் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களையும் சிறப்பு மிக்க தொழிற்சாலைகளையும் தரிசிக்கவும் வாய்ப்பளித்துள்ளது.

எமது கழகம் அங்கத்தவர்களின் நன்மைக்காக பல பேச்சாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு சொற்பொழிவுகள் நடாத்தப்பட்டன. இவர்களுள் திரு. எம். அற்புதநாதன் அவர்களின் [பிரதம வட்டார விஞ்ஞான பரிசோதகர்] “தொண்டை மாநாற்றின் நீர் உயிரியற் பகுப்பு ஆராய்ச்சி” [Hydro Biological Survey of Thondamanaru] என்னும் விடயம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அமெரிக்கத் தூதராலயத்திலிருந்தும் பிரித்தானிய தூதராலயத்திலிருந்தும் பல ரகக் கல்விச் செறிவுடைய படங்கள் எமது அங்கத்தவர்களின் நன்மைக்காக கலா

சாலை நூலகர் திரு. பி. இராசரத்தினம் அவர்களின் உதவியுடன் காண்பிக்கப்பட்டன.

எமது கழகம் எண்ணூற்று ஐம்பது ரூபாய் செலவில் சிறந்த ரகக் கட்டிபுல செவிப்புல சாதனங்கள் செய்து ஆசிரிய மாணவர்களின் சுய ஆற்றல்களை பிரதிபலித்துக் காண்பிக்க அரிய சந்தர்ப்பம் அளித்ததுடன் அனுபவங்களை வளர்த்து ஆர்வத்தையும் தூண்டச் செய்தது. இச்சாதனங்களில் விஞ்ஞானப் பகுதியில் நகரும் ஆய்வு கூடமும் குருதியீருந்து சிறுநீர் பிரிக்கும் முறையும் கணக்கியல் பகுதியில் கோளக் கரும்பலகையும், சில எண் தொடர்களின் இலகுவான கூட்டுமுறையும் கைத்தொழிற் பகுதியில் பல்நோக்கு யந்திரமும் பலரின் பாராட்டுகளைப் பெற்றன.

கல்வி இலாகாவால் செய்யப்பட்ட நூற்றாண்டு விழாவுக்கு எங்கள் கழகம் அனுப்பிய கட்டிபுல செவிப்புல சாதனங்கள் எண்ணற்றோரின் சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைந்துள்ளன.

கட்டிபுல செவிப்புல சாதனங்கள் செய்வதில் ஆசிரிய மாணவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளதால் சுடர்ப் பத்திரிகையின் தட்டச்சுப் பிரதி வெளியிடாமற் போனதையிட்டு வருந்துகிறோம். ஆனால் வழக்கமாக இறுதித் தவண்பில் வெளிவரும் சுடரின் சுடர் இம்முறை பிரகாசமாக ஒளிரும்பொருட்டு பெருமுயற்சி எடுத்துச் சிறப்பாக வெளியிட்ட இதழாசிரியர் அவர்களுக்கு இம் நன்றியுடையதாயிருக்கிறது.

கழகத்தின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு தேவையேற்படும் பொழுதெல்லாம் நிதியுதவி அளித்து நல் ஆலோசனைகள் கூறி எம்மை நல்வழிப்படுத்திய இக் கழகத்தின் தந்தையும் காப்பாளருமாகிய உயர் திரு அதிபர் அவர்களே; காரியாலய வேலைகளினாலுண்டான சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்து எங்கள் கழகத்தை நல்வழிப்படுத்த ஊக்கமும் உதவியும் நல்கிய எங்கள் உயர்திரு உப அதிபர் ஐயா அவர்

களே; மலர்ந்த முகத்துடன் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பொறுமையாகவும் புன்னகை புரிந்து எங்களைச் சிந்தித்து செயலாற்ற நல்வழிப்படுத்திய பேரன்புமிக்க ஆசிரியப் பெருந்தகையே; உதவிக் காப்பாளர் அவர்களே! மற்றும் எங்கள் கழக வளர்ச்சிக்கு உதவியும் ஊக்கமும் நல்கிய விஞ்ஞான, கணித, கைப்பணி விரிவுரையாளப் பெருந்தகைகளே! காலநேரமின்றி இக்கழக வளர்ச்சிக்கு உழைக்கும் பொறுமையும், பண்பும் அன்பும் உள்ள எங்கள் நூலகர் திரு. பி. இராஜரத்தினம் அவர்களே! உங்கள் எல்லோருக்கும் நான் எமது கழகத்தின் சார்பில் நன்றி நவில

லில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். உங்கள் தொழிற்சாலைகளில் நீங்கள் மேலும் மேலும் பல முன்னேற்றப் படிக்களில் ஏறி எங்களைப் போன்ற அறிவுள்ள ஆசிரியர்களைப் பயிற்றி எம் நாட்டுக்கு நல்லது செய்யும் பொருட்டு ஆண்டவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

ஒங்குக! உங்கவ் நற்சேவை!!

எணக்கம்.

க. கனகசூரியம்

செயலாளர்

வர்த்தக மன்ற அறிக்கை 1968.

போஷகர் :	உயர்திரு அதிபர் அவர்கள்
தலைவர் :	பொ. வில்வராசா
செயலாளர் :	பொ. நாகமணி
பொருளாளர் :	க. செல்வராசா
பத்திராதிபர் :	எம். ஐ. எம். தாஹிர்

எமது மன்றத்தின் 1968-ம் ஆண்டின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்வுவந்துகிறேன். இம்மன்றம் 1968-ம் ஆண்டில் அப்போது பயிற்சி பெற்ற எம் மூத்தோரால் உருவாக்கப்பட்டு, 1967-ம் ஆண்டு பயிற்சி முடித்தோரால் சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டு, தற்பொழுது எங்கள் நிர்வாகத்தின்கீழ் பீடுநடை போடுகின்றது. எங்கள் மன்றம் தவமும் சிசுநிலையிலிருந்தாலும், தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பணியில் கூடியளவு செயலாற்றியுள்ளது. என்பதைக் கூறிக்கொள்வதில் நாம் பூரிப்படைகின்றோம். நிதிநிலையும், சந்தர்ப்பமும், சூழ்நிலையும் முரண்பட்டு நின்றபோதும், அவற்றையெல்லாம் வெற்றிகொண்டு, எங்கள் இலட்சியப் பணியைத் தொடர்வதற்கு முயன்றுள்ளோம். அம்முயற்சியின் பெறுபேறே, எமது வணிகத் துறை.

வணிகக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு, வணிக ஆசிரியர்களாகிய நாம் ஆற்றவேண்டிய பணியின் ஒரு சிறு பகுதியினையாவது பூரணமாக்க வேண்டும். அப்பணியினை எம்மலர் பூரணமாக்கித் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வணிகக் கல்வியின் பின்னணியில் ஒரு நிலையான பிம்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும் என்பது எங்களது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

கடந்த வருடம் எம்மன்றம் கலாசாலை நூலகத்திற்குப் பல நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்ததுபோல் இவ்வாண்டும் செய்வதற்கு நிதிநிலை இடம் தராததையிட்டு வருந்துகிறோம். எனினும், எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற பணியை எம்பின்னோர்

தொடர்வார்களென நம்புகின்றோம். நாம் கணக்கியலில் வரவு செலவு சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக மேலதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். அதை முடிக்குமுன்பே நாம் வெளியேற வேண்டியுள்ளது. ஆனால், நம்மினையோர் எமது பணியின் தொடரைத் தொடர்வார்களாக.

எங்கள் மன்றம் திறம்படச் செயலாற்ற ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்த அதிபர், துணை அதிபர், பேராசிரியர்கள் ஆகியோருக்கும், அவ்வப்போது உறுதுணை புரிந்த காரியாலய, நூலகப் பொறுப்பாளர்கட்கும், விடயங்கள் படைத்தளித்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், விளம்பரம் தந்துதவிய வணிக வள்ளல்கட்கும், அங்கத்தவர்கட்கும், ஏனையோருக்கும் எம் ஆழிய நன்றியறிதலைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பொ. நாகமணி

கௌரவ செயலாளர்.

சைவ மாணவர் மன்றம்

பொருள் :	பண்டிதர், க. சச்சிதானந்தம்
தலைவர் :	திரு. க. தர்மதேவன்
உப தலைவர் :	திரு. இ. திருநாவுக்கரசு
செயலாளர் :	திரு. பொ. நாகமணி
உப செயலாளர் :	திரு. வே. பூபாலசுந்தரம்
பொருளாளர் :	செல்வி சோதி கந்தையா

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

திரு. க. பரஞ்சோதி	திரு. வே. சுந்தரதான்
திரு. சி. சண்முகலிங்கம்	திரு. சு. பாலசுந்தரம்
செல்வி பொ. செல்லையா	திருமதி ப. பாலசுந்தரம்

சமயம் ஒருவனை நல்வழிப்படுத்தி அவனது வாழ்வைப் பூரணப்படுத்துகின்றது. எனவே, சமயக் கொள்கைகள் நிச்சய கப் பின்பற்றப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தும் தொழிலாம் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சிறந்த முறையிற் பணியாற்றி வருகின்றது இம்மன்றம் என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகின்றோம்.

நடப்பு வருட முதலாந் தவணையில் பொங்கல் விழாவையும் சிவராத்திரி விழாவையும் எமது மன்றம் சிறப்பாகக் கொண்

டாடியது. பொன். தெய்வேந்திரன் அவர்களின் கதாப்பிரசங்கமும் பொன். முத்துக்குமாரு (சங்கீதப் பேராசிரியர்) அவர்களின் இசைக் கச்சேரியும் சிவராத்திரி விழாவை மேலும் சிறப்பித்தன.

பல்கலைக் கழகச் சைவ மாணவர்கள் குன்றிற் குமரன் ஆலயத்தில் குமரனை அமர்த்த, முருகப் பெருமான் மாவிட்ட புரத்தில் இருந்து ஊர்வலமாகச் சென்ற பொழுது. எமது மன்ற அங்கத்தினர்களும் ஊர்வலத்திற் கலந்துகொண்டனர்.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தபொழுது

எமது மன்றம் பலாலி விமான நிலையத்தில் வரவேற்றும், கலாசாலைக்கழைத்தும் கௌரவித்தது.

உடுப்பிட்டி மகளிர் பாடசாலையில் மாணிக்கவாசகர் விழாக் கொண்டாடப்பட்டபொழுது எமது மன்ற அங்கத்தவர் திருமதி செ. சந்திரசேகரம் அவர்களின் சொற்பொழிவும் இடம்பெற்றது.

வழமைபோல், கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் ஆலயத்தில் ஆனி உத்தர விழாவும் கலாசாலையில் நவராத்திரி விழாவும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசையுடன் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும் தவறாது நடை

பெற்று வருகின்றது. மன்ற அங்கத்தினர் அனைவரும் பிரார்த்தனையிற் கலந்து கொண்டு, தங்களின் இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவர். நாயன்மார்களின் குருபூசைகள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

எமது மன்றக்கருமங்கள் சிறந்த முறையில் நடைபெற ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த அதிபர், போஷகர், பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மன்ற அங்கத்தினருக்கும் ஏனையோருக்கும் எமது நன்றி.

பொ. நாகமணி
செயலாளர்.

எமது கலாசாலை இஸ்லாமிய மஜ்லிஸ் கௌரவ செயலாளர் அறிக்கை

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையின் இஸ்லாமிய மஜ்லிஸ் ஆண்டறிக்கையினை இவ்வெளியீட்டின் மூலம் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். அதன் புகழ்நீத்தும் இறை தனக்கே உரித்தாகட்டும்.

இக் கலாசாலையில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற வரும் இஸ்லாமிய ஆசிரிய மாணவர்கள் சமூக, சமய, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுப்பதற்கு, சிறந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் நோக்குடன் 1962-ம் ஆண்டில் இம்மன்றம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. வழக்கம்போல் எமது மன்றம் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பணியில் இவ்வாண்டும் பெரு முயற்சி எடுத்துள்ளது. எமது மஜ்லிஸ் அங்கத்தவர்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலேயே அதன் இலட்சியத்தின் பெரும் பகுதி பெரும் செயலாய்ப் பரிணமித்தது. இதனைக் கூறும்போது நான் அடையும் மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லையில்லை.

கடந்த பொதுக் கூட்டத்தின் போது முதன்முதலாக எமது மஜ்லிஸிற்கு ஓர் உதவிக் காப்பாளரைத் தெரிவு செய்தோம் என்பதைப் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொதுக் கூட்டத்தில் ஜனாப். எம். ஐ. எம். தாஹிர் அவர்களும், ஜனாப் ஏ. நிலாமுத்தீன் அவர்களும் அளித்த சிறப்புப் பேச்சுக்களை என்றும் நாம் மறக்கமுடியாது.

கடந்த காலத்தைப் போல் இவ்வாண்டும் எமது மஜ்லிஸ் பல்வேறு சமய, கலாச்சார விடயங்களிலும் சளைக்காது உழைத்துள்ளது. திருமறை அருளப்பட்ட 1400-ம் ஆண்டு விழாவை விமரிசையாகக் கொண்டாடினோம். அவ்விழாவில் எமது மஜ்லிஸ் அங்கத்தவர்களில் ஜனாப்களான எம். எச். எம். எச். முகம்மது, என். எம். ஹலீல், எஸ். எம். தல்ஹா, எம். அபிபித்தீன் ஆகியோர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் சிறப்பம்சமாய் அமைந்தது.

சென்ற றபியுள் அவ்வல் மாதம் தொடர்ந்து பன்னிரண்டு நாட்கள் சுப் ஹான மௌலிது ஓதப்பட்டு, பெருமா னார் [ஸல்] அவர்களின் ஜனன விழாவும் சிறந்த முறையில் கொண்டாடப்பட்டது. இந் நிகழ்ச்சிகளை இனிதே நிறைவேற்றி வைப்பதில் எமது அங்கத்தவர்கள் காட்டிய ஊக்கம் குறிப்பிடக் கூடியதாகும்.

எம் அங்கத்தவர்கள் ஆற்றிய சமூகத் தொண்டையிட்டு நாம் பெருமை அடைய வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம். அச்சு வேலி சீர்திருத்தப் பாடசாலையில் பயிலும் முஸ்லீம் மாணவர்கட்கு ஒவ்வொரு போயா தினத்திலும் இஸ்லாத்தைப் போதிக்கும் பணியில் ஜனாப்களான எம். எச். எம். ஹிஸார், ஏ. எம். எம். இஸ் மாயில் என்போர் குறிப்பாக ஈடுபட்டு ழைத்தனர். அத்துடன் அம் மாணவர்கட்கு உடைகளும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், யாழ்ப்பாணத்தில் இஸ்லாமிய இயக்கங்களாலும், பாடசாலைகளினாலும் நடாத்தப்பட்ட பல இஸ்லாமிய விழாக்களில் ஜனாப்களான எம். எஸ். எம். பளீல், எம். ஐ. எம். தா ஹிர், எஸ். எம். தாஹிர், எஸ். எம். தல் ஹா, எம். அபிபித்தீன், முதலியோர் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டனர். அவர்கள் அள்ளி வழங்கிய அறிவுரைகளால் யாழ் நகர மக்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். அத்துடன் அங்கு நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப் போட்டி, கிறிஅத் போட்டி என்பவற்றில் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றி எமது மஜ்லிஸின் நோக்கத்தைச் செயற்படுத்தி வைத்த ஜனாப்களான எம். எச். எம். எச். முஹம் மத் என். எம். ஹலீல் எம். டி. முகம்மத், எஸ். ஏ. எஸ். ஸைலாமுள்ளா மொலானா எம். ஐ. எம். தாஹிர், எம். அபிபித்தீன் முதலியோரை யாம் மறந்துவிடமுடியாது. அவர்கள் ஆற்றிய சேவை அளப்பரியது.

அதே போன்று எமது விடுகை வருடச் சோதரர், ஜனாப் எம். ஐ. எம். தா ஹிர் அவர்கள் இலங்கையின் குறிப்பிடக் கூடிய பல தினசரிப் பத்திரிகைகளில் பல இஸ்லாமியத் தொடர் கட்டுரைகளைப் படைத்து எமது மஜ்லிஸிற்கும், கலாசா

லைக்கும் தேடித் தந்த பெரும் புகழை நினைத்துப் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். இதே பணியை எமது பின்னோர்களும் தொடர்வார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வருங்காலத்தில் எமது இஸ்லாமிய மஜ்லிஸின் பொறுப்பைக் கையேற்போரும், அங்கத்தவர்களும் ஒன்றுபட்டு எமது இலட்சியப் பணியைத் தொடர வேண்டுமென வேண்டிக் கொள்கிறேன். நாம் எதுவும் இலகுவாகக் கணிக்கும் மனப்பான்மையால் கேள்வி கேட்டே பழகிவிட்டோம். இந்த மனப்பான்மையைக் கைவிட்டு, மஜ்லிஸ் என்ன செய்துள்ளது என்று கேட்பதை விட மஜ்லிஸிற்கு நான் என்ன செய்துள்ளேன் என்று கேட்பதே சிறந்தது. ஒவ்வொருவரும் எமது சமுதாய முன்னேற்றத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும்.

இக் கலாசாலையில் பல்வேறு மதத்தைச் சார்ந்தோரும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். அவர்களோடு சகோதர மனப்பான்மையுடனும், ஒற்றுமையோடும், ஒத்த கருத்தோடும் வாழும் எமது அங்கத்தவர்களின் பரந்த மனப்பான்மையும், தனித்துவத்தையும் மேலும் வளர்த்து இக் கலாசாலையின் புகழ்க்கும், நிலைப்புக்கும் பாடுபடுவதில் எமது மஜ்லிஸ் முன்னிற்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே பரந்த மனப்பாங்கு என்றும் குலையாது தொடர இறை துணையையும் வேண்டுகிறேன்.

எமது மஜ்லிஸின் அங்கத்தவர்கள் இக் கலாசாலையின் மாணவ மன்றங்களில் பல தரப்பட்ட உத்தியோகங்களிலும் கடமையாற்றுகின்றனர். இது எம் பெருமைக்குரிய தொன்றாகும். கலாசாலையின் விளையாட்டுப் பிரிவுகளான உதை பந்து, கிரிக்கெட், கொக்கி, பாஸ்கெட் பந்து என்பவற்றிலும், மெய் வல்லுனர்கள் போட்டிகளிலும் எமது அங்கத்தவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. எனினும் இவ்வாண்டின் மன்றத்தின் அங்கத்தவர் தொகை சென்ற ஆண்டைவிட ஒரே ஒருவரால்

தான் அதிகரித்துள்ளது என்பதைக் காணும்போது வேதனைப்பட வேண்டியுள்ளது. கடந்த காலம் ஒன்றைப்போல், எதிர்கால மெல்லாம் எமது மஜ்லிஸில் அங்கத்தவர் தொகை அதிகரிக்க அல்லாஹ்வின் நல்லருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வழக்கம் போல் ஜும்ஆவுக்குச் சென்று வரும் வாய்ப்பு சென்ற மத்திய தவணைப் பரீட்சையின் போது கவனிக்கப்படாமல் நேரகூசி தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை அதிபர், துணை அதிபர் ஆகியோரின் கவனத்திற்குக் கொணர்ந்து ஜும்ஆவுக்கு நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது, யாவரும் அறிந்ததே. இனிமேல் இந்நிலை ஏற்படாது கவனித்துக் கொள்வோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கின்றேன். எமது இனைய சகோதரர்களும் இதில் கவனமாக இருப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

எம் அங்கத்தவர்களில் பாதிப்பகுதியினருக்கு மேல் இவ்வாண்டு தம் பயிற்சி முடித்து வெளியேறிச் செல்லவிருக்கின்றனர். அவர்களிடமிருந்து எம் சமுதாயம் எதிர்பார்ப்பவை எத்தனையோ? அவர்களின் பண்பும் பணியும், நல்லாசிரியர் இலக்கணம் தவறாப் போதனையையும் புதிய தொரு சமுதாயப் புனரமைப்பிற்குப் பயன்படும் என்பது திண்ணம். சமுதாயத்தின் சுழிவு நெளவுகளைத் தட்டி நிமிர்த்திச் சீர்படுத்தும் சேவை ஒங்கி நிற்கும் என்பதில் ஓர் ஐயமுமில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இலட்சியச் செம்மல்களாய் இஸ்லாத்தின் நிழலில் செயலாற்ற இறைவன் துணைபுரிவானாகவும்.

எமது மஜ்லிஸின் பூரணத்துவம் வாய்ந்த செயற் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வைப்பதற்கு வேண்டியபோது ஆலோசனையும், அறிவுரைகளும் தந்து சில விசேட நிகழ்ச்சிகளையும் தினங்களையும் அங்கத்தவர்கள் தத்தம் இல்லங்களில் கொண்டாட வாய்ப்பளித்து வந்ததோடு, இன்னும் தம்மால் இயன்றதைச் செய்யக் காத்திருக்கும் எங்கள் கண்ணிய மிக்க அதிபர், உயர் திரு. எஸ் கந்தசாமி அவர்கட்கும், துணை அதிபர் திரு. ஜி. என். எட்வேட் அவர்கட்கும், ஏனைய பேராசிரியப் பெருந்தகைகட்கும் எனது சார்பிலும், எம். மஜ்லிஸ் சார்பிலும் ஆழிய நன்றியினை அள்ளிச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மேலும், எமக்கு அவ்வப்போது பல்வேறு உதவிகளையும் செய்தளித்த கலாசாலையின் அலுவலக, நூலக அதிகாரிகட்கும் எம் நன்றியறிதலைச் சமர்ப்பிப்பது தலையாய கடமையாகும். இன்னும் மஸ்லிஸின் முயற்சிக்கும், நோக்கத்திற்கும் பல்வேறு துறைகளாலும் உழைத்த எம் தலைவர் ஜனாப். எம். எஸ். எம். பளீல் அவர்கட்கும், நம் ஏழாம் மலரின் மலர்ச்சிக்கு அயராதுழைத்த ஜனாப். எஸ். எம். ஹலீல் அவர்கட்கும், அவர்தம் துணைவர்கட்கும், பொருளாளர் ஜனாப். எம். டி. முஹம்மது அவர்கட்கும், ஏனைய துணை நிருவாகிகட்கும், அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

ஐனாப் எம் ஸி. ரகுல்தீன்

THE ISLAMIC MA

E ISLAMIC MAJLIS

CATHOLIC STUDENTS ASSOCIATION

Patron :

His Lordship the Bishop of Jaffna.

Vice Patron :

The Principal (S. Kandasamy Esq.)

Spiritual Directors :

Rev. Fr. S. Selvarajah, Mis. Ap.

Rev. Fr. G. T. Balasunderam O. M. I.

President :

Mr. S. A. Anthonypillai

Vice President :

Miss M. Perumal

Hony. Secretary :

Mr. J. B. Benedict

Hony. Asst. Secretary :

Mr. G. Jesurajan

Hony. Treasurer :

Miss P. Paul

It is part of the Hon. Secretary's duty to record all the activities of the Association and submit a report to all readers of the "Kalavathy". This task I perform with great pleasure.

On assuming office in October, 1967 the first job entrusted to us was the Annual Holy Mass and Social which was held during the early part of November. This was a hundred percent success and I am sure that all those who attended the Social will bear ample testimony to that. The College Hall was converted into the local Chapel. Rev. Fr. S. Selvarajah offered the Holy Mass and the Sermon was preached by Rev. Fr. G. T. Balasunderam. Our heartfelt thanks to Rev. Fr. Bennet Constantine, the Rev. Sisters and Students of Atchuvely Convent and Rev. Sister Maria Lina for the help given to us in forming the Choir.

The traditional Novenas to Our Lady of Perpetual Succour were held regularly.

Our young and energetic Parish Priest Rev. Fr. Selvarajah was ever willing to help us fulfil our spiritual obligations.

Before I conclude my report, I deem it my pleasant duty to thank all the Catholic Trainees for the support rendered in assisting me to discharge my duties as Hon. Secretary of this Association. Our heartfelt thanks to the Principal, Vice-Principal and Rev. Frs. Selvarajah and Balasunderam for their unstinted help and assistance. I am also thankful to the members of the S. C. M. Islamic Majlis and Saiva Manavar Manram for all services rendered.

May, I also take this opportunity to wish all our readers a Happy and Holy Christmas and a Bright and Prosperous New Year.

J. B. Benedict

Hon. Secretary C. S. A.

THE S. C. M. SECRETARY'S REPORT 1968

Staff Advisor :	Mr. N. Arumugam
President :	Mrs. T. Paramapathy
Vice President	Miss F. A. Manickavasagam
Secretary :	Mr. A. Arulnathan
Asst. Secretary :	Mr. C. Rajeswaran
Treasurer :	Mrs. N. Ramachandran
Committee Members :	Miss R. Ratnathicam Miss I. Gnanasekaram

It is with the greatest pleasure that I present the report of the activities of the S. C. M. for the current year. It is not an easy task to present the Annual Report in a brief service. Nevertheless I shall make an attempt.

The year under consideration saw the continuance of the smooth working of the movement in almost every direction.

We continued to have services twice a week — on poya evenings. Sunday morning service is always conducted by one of us while the other is taken by a paster.

We are thankful to God for the services of Revds. S. Selvaratnam, Sam Alfred I. Jesusakayam, D. Barlow, B. Bavinke S. T. Aseervatham, Mrs. Aseervatham and Sister Malar Chinniah. who have been only too ready to lead us in prayer and service whenever we requested. Rev. Sam Alfred, our Champlain needs special mention for all his services without whose help and ready accessibility our activities would have been greatly handicapped.

Our members participated in a number of conferences held during the year. All of us attended the special Retreat held at the Ashram which was indeed both instructive and valuable. We were strengthened in our faith and fellowship.

The Annual Christmas Carol Service and Nativity play were a grand success

last year, which incidentally was the Major work the new Committee undertook with the guidance of the office bearers of last year. We greatly appreciate the cooperation extended by the Catholics as well as the members of other religious associations in making these events a great success.

If it were not for the untiring and and worthy guidance given by our Staff Adviser, we could not have been in a position to carry out the year's programme so smoothly and successfully.

This report will not be complete without a word of thanks to our Principal, the Staff Advisor Mr. N Arumugam, the Vice-Principal Mr G N. Edward, Mr. R. E. J. A. Setukavalar, Mr. E. B. Sabapathypillai, Mrs. K. Snell, Miss S. Sinnappu, Miss Judith Douglas and other Christian lecturers for their encouragement, help, guidance and their interest in our movement.

Finally my thanks are due to the President, Mrs. Pramapathy for her able leadership, the Treasurer Mrs. N. Ramachandran for her able and accurate accounting, the Vice-President Miss F. A. Manikkavasagan, the Chapel Keepers, Miss R. Ratnathicam and Miss I. Gnanasekaram for the maintenance of the Chapel the Assistant Secretary Mr C. R. Rajeswaran and all other members for their kind cooperation.

Wish you all a Happy New Year.

A. Arulnathan
Hony. Secretary.

THE CATHOLIC UNION

THE STUDENT CHRISTIAN MOVEMENT

Our Staff

1. Mr. S. Kanthasamy, *Principal*
2. „ G. N. Edward, *Vice-Principal*
3. Mrs. K. Snell
4. Mr. K. Sivanathan
5. „ R. E. J. A. Setukavalar
6. „ S. Magasu
7. Miss S. Sinnappoo
8. Mr. V. Kanthasamy
9. „ K. Kanagasabapathy
10. „ A. Ariaretnam
11. „ N. Arumugam
12. „ A. Subramaniam
13. „ K. Sachchithanandam
14. „ P. Muthukumar
15. Miss N. Sinnadurai
16. „ J. A. Douglas
17. Mr. E. B. Sabapathipillai
18. „ K. Nadesan
19. „ T. Thambaiyah
20. Mrs. K. Ramachandran, *Hostel Superintendent*
21. „ N. Subramaniam, *Asst. H. S.*
22. Mr. P. Rajaratnam, *Librarian*
23. „ E. Selvaratnam, *Clerk*
24. „ P. Selvanayagam, *Clerk*
25. „ S. Mahendran, *Clerk*

VISITING LECTURERS

1. Dr. Shivapragasam
2. Mr. S. M. Asaipillai
3. „ V. Kandappu
4. „ M. Visveswaran
5. „ K. Perairampillai
6. Mrs. S. Ambigapathy
7. Mr. S. Sivagnanam
8. „ S. D. Jayasingham

OUR PARLIAMENT 1968

Governor General	—	The Principal
Speaker	—	Mr. K. Tharmadevan
Prime Minister	—	Mr. P. V. Suntherathas Miss N. P. Rajah (Ladies)
Deputy Prime Minister	—	Mr. S. Krishnan Mrs. T. Paramapathy (Ladies)
Ministries :		
Finance	—	Mr. P. Nagamany
Education	—	Mr. N. M. Haleel
Sports	—	Mr. K. Paramsothy
Health	—	Mrs. M. Joachim
Electricity	—	Mr. R. Vivekanandan
Social Service	—	Mr. A. L. Barthelot
Transport	—	Mr. S. Thangarajah
Water Supply	—	Mr. T. Santhosam
Agriculture	—	Mr. M. Mustafa
Food: Non-Vegetarian Mess	—	Mr. M. Perinparajah
Vegetarian Mess	—	Mr. S. Selvarajah
Secretary to the Treasury	—	Mr. S. Shanmugalingam
Cabinet Secretary	—	Mr. K. Kanagasooriyam

REMEMBRANCE OF

Mrs. C. Thomas

Mrs. C. Thomas was with us at Palaly from January, 1966 till December, 1967 studying hard as any one of her batchmates to pass her, final examination and start her professional career soon after the vacation. She went for her holidays bidding "au revoir" to all of us. But before her career started she has been called to rest. Sad indeed it is to hear of the death of an associate but sadder and harder is the blow when it is so tragic, abrupt and sudden.

Those of us who knew her unassuming, amiable and gentle qualities, feel it more poignant. She did her duty without much fuss and ado and now the humble,, unobtrusive and gentle lady has passed away to realms above.

"Those whom Gods love die young" they say. May her loved ones with whom we too grieve take courage at the thought that she who endeared herself to all with her loving service here below is not dead but lives in the memory of her companions too.

Inserted by,
A. I. L. Gunanayagam
Senior prefect — 1967

Gleanings from our Chronicle

(FROM JANUARY TO DECEMBER 1968)

January:

- 4th The school year begins. Assembly addressed by our Principal.
- 10th Introduction of Freshers.
- 15th The Saiva Manavar Manram celebrates Thai-Pongal.
- 27th Mr. Shepherd addresses our forum on M. R. A.

February:

- 4th Independence day. Sports council organises parades, games and socials.
- 15th Teacher Trainees donate blood to the Mobile Blood Bank unit.
- 18th Mr. P. Saverimuthu speaks to us on "Integrated Personality."
- 26th Sivarathiri Viza. Members of the Saiva Manavar Manram keeps vigil the whole night.

March:

- 15th Dr. Arulampalam addresses our forum on "Mental Health."
- 19th Freshers' Meet. Mr. R. E. J. A. Sethukavalar presides over the meet.
- 23rd Social and garden party to mark the 1st yr. 2nd yr. get-together.
- 24th Science, Maths and Handicraft Association members go on an Island-wide educational tour.
- 26th Visit to the Nuffield Deaf and Blind School by the members of the English Literary Association.
- 31st College closes.

April:

- 27th College reopens for the 2nd term.
- 29th The historic procession of the Kunril Kumaran. Our Hindhu brotheren welcome 'Him' with special devotion and naivettes.
- 30th Members of the college Islamic Majlis celebrate the 1400th Anniversary of the Ho'y Quaran.

May:

- 8th Lecture by Mr. K. Nesiah M.A. on "Education."
- 11th Mr. Olagasekaram speaks on "The works of Shakespeare"
- 15th A Lady librarian from the States addresses our forum.

June:

- 1st Rev. Fr. Hiruthayarajah, a scholar from India delivers a lecture on "Education of Teachers"
- 3rd—9th Mid-term exam.
- 10th—12th Mid-term holidays.
- 14th Yogi Suththanantha Bharathi pays a visit to our college and addresses the assembly.
- 20th The Islamic Majlis celebrates the birthday of the Holy Prophet.

July:

- 3rd (ஆனி உத்தரம்) — members of the Saiva Manram attend a religious function at Keerimalai Sivan Temple.
- 19th Inter-House Athletic Meet.
- 22nd Kalaviruththi Manram attends the Tamil Viza at Kopay.
- 27th Alms-giving day observed by the Islamic Majlis at Furnham School, Atchuvely.
- 30th College closes.

August:

- 5th First Year Trainees go on a pilgrimage to South India.

September:

- 1st College reopens for the last term.
- 21st Navarathiri Viza begins.
- 23rd Physical display at Maharagama.
- 28th Teachers' Week Celebrations begin. Audio-Visual aids exhibition at Maharagama.
- 31st Sarasvathi Pooja.

October :

- 7th—8th Cricket Match, Maharagama vs Palaly (home)
- 22nd Kanthashudhi (கந்தசூழி); fasting begins.
- 29th Lecture by Mr. K. Pooranampillai, Principal of St. John's College, Jaffna on "Some Imponderables in Education".
- 31st Farewell reception accorded by the college to Mr. C. Subramaniam (Orator)

November :

- 1st The Catholic Union social and annual Holy Mass.
- 2nd Visit of the Project Ceylon Team. A whole day programme.
- 8th Mr. Thanikasalam, Director of Education, Northern Region declares our Newly constructed theatre open.

- 9th Palaly Teacher's College Drama Society stages three short plays.
- 10th Dr. Niles speaks on "The History of English Words"
- 17th UNESCO Dinner.
- 20th 2nd yr. trainees give dinner to the Staff.
- 22nd Farewell Dinner to Miss. Judith Douglas.
- 24th The Staff invites the second year students to dinner.
- 26th Final examination begins.

December :

- 2nd 1st year trainees give a farewell dinner to the outgoing trainees.
- 6th Closing day. Our Principal and the Vice-Principal address the assembly. Outgoing trainees form the P.P.T. T.A. (Palaly Post-Teacher Trainee's Association.)

To the Fields from Palaly (1968)

- 1 Abdul Majeed, A. Ward No. 9, Erukkulampiddy
- 2 Alexander, M S 32/1, Aseervathappar Rd. Jaffna.
- 3 Antonippillai, S A "Valarmathy", St. Antony's Lane, Chunnakam.
- 4 Arulnathan, A, Love-Lane. Uduvil, Chunnakam
- 5 Appasamy Sarma, M Sivankovilady Keerimali. (K. K. S.)
- 6 Benedict, J B "Ratna Giri", Sinnakadai, Mannar
- 7 Britto, T T Welihena, Kochchikade
- 8 Camilus, J 5, Temple Road, Jaffna
- 9 Eliyathamby, P Avarankal, Puttur
- 10 Farook, T N Kirinda, Tissamaharama
- 11 Fateel, M S M 'Deendal, Balangoda
- 12 Ganeshalingam, V 42, Sivapragasam Road, Vannarponnai Jaffna.
- 13 Hallel, N M No. 80, Chetty Street, Puttlam
- 14 Haniffa, M S M 'Sana Villa' Weligama
- 15 Jiffry, M S M 27, Azad Road, Jaffna
- 16 Kandiah, A Thampalai, Atchuvely

- 17 Kangainathan, S Church Lane, Thavady Kokuvil West, Kokuvil,
- 18 Manoranjan, J Press Lane, Kokuvil Eash, Kokuvil
- 19 Muthulingam P. 79/8, Bijon Cottage, Hatton
- 20 Marzook J M J 138, Matala Road, Akurana
- 21 Mulaffer M T M 180/35, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12
- 22 Muhadjirin M T M 92, Ambagamuwa Road, Gampola
- 23 Nilamuddeen A Kannattota
- 24 Packianather A No. 28, Kataknta Lake Road, Kandy
- 25 Paramsothy K "Puvana Vasa" Thunnalai South, Karaveddy
- 26 Parameswaram S 388/4, Nallur Market, Jaffna
- 27 Rasooldeen M C 387, Jumma Masjid Road, Maligawatte Colombo 10
- 28 Sabaratnam S "Anna Illam" Sankaththanai, Chavakachcheri
- 29 Somanathar A 7, Hospital Road, Batticaloa
- 30 Sundarathas V "Senthi-Mahal", Kaddudai, Manipay
- 31 Ziyard H M 64, Illawatura Rd, Gampola
- 32 Anthonippillai V. S St. Jame's St, Vasavilan
- 33 Gheyas F N Miss 31/2, Medawelikade Rd. Rajagiriya
- 34 Gnanasekaram L Miss 17, Kachcheri Nallur Rd, Chundikuli
- 35 Gunaratnam J Mrs. 25/3, Penitudumulla, Nawalapitiya
- 36 Jacob E K Mrs. 100, Ambalavanar Rd, Jaffna
- 37 Joachim M A Mrs. 'Anna-Stan', Karaveddy
- 38 Kanagaratnam V Mrs. 64/1A, Cotta Road, Colombo 8
- 39 Kandiah B Miss Dyraaba Estate, Bandarawela
- 40 Kandiah T Mrs. Kondavil Thondaimanar
- 41 Karunanithi P Mrs. Valvetti, Valvettithurai
- 42 Kathirgamoo M Miss Navatkaladdy, Karanavai South, Karaveddy
- 43 Kumarasamy L Miss Ponnampala Valavu, Alvai South, Alvai
- 44 Manuelpillai M Mrs. 49, Old Park Road, Jaffna
- 45 Mohideen H Miss 304, & 306, Layark Broadway Colombo 14
- 46 Moses I P J Mrs. 37, Badulupitiya Road Badulla
- 47 Navaratnam K Mrs. 'Navamathi' Kachcheri Road, Chavakachcheri
- 48 Perumal M Miss 288, Trincomalee Street, Kandy
- 49 Rathakrishnan K Mrs. 18/1, Nachchinarcovil Road, Jaffna
- 50 Rajah N P Miss 19, Second Cross Street, Jaffna
- 51 Rodrigo M L Mrs. B2 - F26, Bloemendhal Flats, Kotahena
- 52 Rasiah M M Mrs. Thunnalai South, Karaveddi
- 53 Ramachandran N Mrs. 12, Aserapa Road, Nagombo
- 54 Santhiapillai I Mrs. 168/2, Pickerings Road, Kotahena
- 55 Saverimuthapulle, A N R Miss 92, Jampettah St, Kotahena
- 56 Sinnadurai G Miss 26/2, Senanayaka Avenue, Nawala, Rajagiriya

- 57 Somanadapillai R Miss 111, Main St. Trincomalee
 58 Thomupillai K J Miss 52, Eachamattai Road, Chnndikuli, Jaffna
 59 Umaphysivam A Mrs. 5, Lake Road No. 1, Batticaloa
 60 Paul P. Miss 15, Meleod Road, Bambalapitiya

MATHS COURSE

- 1 Ananthan E Manipay Road, Kankesanthurai
 2 Asirvatham A Avalai, Ilavalai
 3 Fernandopulle I M 69, Welihena, Kochchikade
 4 Habeeb Mohamed V Ward No. 3, T/Toppur
 5 Kanagasabai N Polikandy, Valvettithurai
 6 Kizar M H M 83, Meetotamulla Road, Wellampitiya
 7 Mustafa M M 5/1, Old Road, Kattankudy — 3
 8 Mohideen S U m 154, Matale Road, Arurana
 9 Nadarajan S A Mill Lane, Chankanai
 10 Parripooranananthan K Kurumbasiddy, Tellippalai
 11 Perinparajah M Araipattai, BT/Kattankudy
 12 Rasheeth M C M 47, Navanthurai Road, Jaffna
 13 Satkunalingam M Kandasamy Kovil View, Kopay North, Kopay.
 14 Selvaganeshan K Navatkuda Kattankudy
 15 Shanmugalingam K S Meesalai
 16 Sivapathaviruthayar S Vilanai, Kalapoomy, Karainagar
 17 Sivarajah T Kopay North, Kopay
 18 Thangarajah S 'Pushpa Mahal, Alvai South, Alvai
 19 Tharmadevan K Thummalai Ilavalai
 20 Arumugam A Miss Madduvil North, Chavakachcheri
 21 Candiah C Miss "Canaga Vasa" Puloly South, Point Pedro
 22 Jozail M Miss No. 3, Cross Road, Illawature, Gampola
 23 Kandavanam S Miss Karugampanai, K. K. S.
 24 Murugesu P Miss "Pavala Vasa" Kandy Rd, Chavakachcheri
 25 Paramapathy T Mrs. No. 4, Old Park Road, Chundikuli
 26 Paramasamy P Miss Vickavil, Karainagar
 27 Sinnathamby K Miss Chankanai West, Pandateruppu
 28 Sinniah N Miss Press Lane, Kokuvil

COMMERCE COURSE

- 1 Abdul Majeed, S New Mosque Road, Akkaraipattu
 2 Arulpiragasam A "Rasa Vasa" St. Antony's Church, Chunnakam
 3 Mohamed M D 9/1, Deddugoda Lane, Hirimbura Cross Road, Galle
 4 Nagamany P Second Cross Street, J/Nainativu

- 5 Selvarajah K Near St. Theresa's Church, Ariyampathy Kattan kaudy
- 6 Thahir M I M 22, Peraru Colony Unit No. 1 Kantalai (E P)
- 7 Vilvarasa P 188, Navalur Road, Jaffna
- 8 Chanthirasegaram S Mrs. Nainativu North, Nainativu
- 9 Chelliah P Miss Jamunaveethy, Nallur, Jaffna
- 10 Joseph G Mrs Guru Road, Kankasanthurai
- 11 Kandiah S Miss Marisankoodal Ilavalai
- 12 Ponnappah Y Miss Luxmy Mahal, Kokuvil West, Kokuvil
- 13 Ponniah L Miss 113, Point Pedro Road, Nallur, Jaffna
- 14 Sinnadurai A Miss Chellappillayar Kovilady, Maduvl, North, Chavakacheheri
- 15 Sivasambu J Mrs. Vasavilan
- 16 Veluppillai R Miss 61/8, 2 Hindu Ladies Lane, Kandarmadam Jaffna

HANDICRAFT COURSE

- 1 Jesurajan G 20, Kanagaratnam Road, Ariyalai, Jaffna
- 2 Kirupairajah S Division No. 2, Periyokallar Kallar
- 3 Mohamed M H M H 687, Colombo Rd. Gintota
- 4 Vivekananthan R Kaluwanehikudi (E P)
- 5 Wickramavarathan S Siththiyar Valavu, Kandarodai Rd. Chunnakam

SCIENCE COURSE

- 1 Barthelot A L No 70, Trincomalee Street, Batticaloa
- 2 Gunabalasubramaniam K 'Sivanoly Vasam', Thunnalai South, Karaveddy
- 3 Krishnan S Sarawana Stores, Ragala Bazaar, Halgranoya
- 4 Kanagasooriyam K Division 2, Thamiluvil, Tirukovil
- 5 Mahendran N 'Mano-Bhawan', Vaddukoddai E
- 6 Mohideen N M Lake Street, Mannar 2
- 7 Mohamed Sadique A C Beddetenne, Boragas
- 8 Mariathas S W 5, Rassavin Thoddam Road, Jaffna
- 9 Santiapillai S A No 15, 6th Cross St. Jaffna
- 10 Santhosam T 90, Manipay Road, Jaffna
- 11 Seyyid Salamullah, Moulana S A 'Moulana Manzil' No 110, Kajugahawatta, I D H Road, Gothatuwa
- 12 Sivasothy N Navatkuli, Kaitady P O
- 13 Subramania Iyer S I Sivankovilady, Chavakachcheri
- 14 Chelliah R Miss 'Thoothawalai' Karanawai South, Karaveddy
- 15 Kandiah S Miss 'Vel-Inn', Alaveddi South Alaveddi
- 16 Karthigesu R Miss 80, Main Street, Trincomalee
- 17 Pasupathippillai T Miss Moorthavinayagar Kovilady, Annaicoddai
- 18 Rajakone I Miss 12, Second Cross Street, Jaffna
- 19 Sivapathasundaram S Miss Kulankarai Lane. Kokuvil East, Kokuvil
- 20 Sinnathamby R Miss 'Bawan Illam', Alvai South, Alvai

HOME SCIENCE COURSE

- 1 Ariaratnam R P Mrs Kiran, Morrakottanchenai
- 2 Fernando W J E Mrs Thillaiyody, Puttalam
- 3 Rasiyah Mudaly S Mrs 14, Kodrama Road, Amuthakali, Batticaloa
- 4 Sivasubramaniam L P Mrs Avalai, Sendilipay North, Sandilipay

The Senior Prefect Speaks . . . . .

For the Senior Prefect to speak on this occasion is both a sad and a happy experience. Sad experience because two years of happy and cheerful studentship in the Campus has come to an end and happy experience because all of us would be posted to different parts of the island to 'guide' the young ones to mould themselves and the destiny of the nation.

A real community has left Palaly Government Teachers' College to settle down in their new surroundings and the component parts of this community were constituted of teachers from different parts of Ceylon having their own psychological, cultural, spiritual, social, intellectual, emotional backgrounds. Mostly all have voluntarily contributed to the ideal community life — in the campus by the active participation in literary social, religious and cultural activities. The pulse of Palaly beat with concord and rhythm, to the noble ideal of unity in diversity, throughout this year. The active living and willing participation of all the trainees in Campus-life have made them wholesome personalities.

I fully endorse the popular notion of the 'Palalyites' that one could live in any part of the island if one had successfully lived out one's two years at Palaly.

The varied experience we had at Palaly would not have been a fruitful one if not for the untiring efforts and unqualified support of all the Final Year and the First Year trainees. It has been a pleasant experience to work with the 'Cabinet' which was always prepared to carry out the responsibilities entrusted to it.

Also I wish to record my deep sense of gratitude to the Principal, the Vice-Principal and the staff for honouring me with this 'office' and guiding me in times of difficult and conquering situations. Principal Sir, you have become my most unforgettable character in life and please be happy that you have really succeeded in making 'lemonade out of lemon' as far as at least I was concerned. Last, but not the least, I thank the Hostel Wardens, the office staff and Mr. Rajaratnam the Librarian for their ready co-operation and friendly guidance they have given us during our stay here. Thank You.

Mr. P. V. Suntharathas

Readers please patronise our advertisers

Children we are all
Of one great Father, in whatever clime
Nature or chance has cost the seeds of life
All tongues, all colours; neither after death
Shall we be sorted into languages

Southey

250018

The Jaffna Co-operative Stores Ltd.

are STOCKISTS of

♣ NEWSPRINT

♣ TYPEWRITING PAPER

♣ BRISTOL BOARD

♣ DUPLICATING PAPER

♣ OIL PAPER

♣ TISSUES

♣ DRAWING PAPER ETC.

&

EXERCISE BOOKS

of

all varieties of

Eastern Paper Mills Corporation

வசதியான வகையில்
விதம் விதமான உண்டிகளுக்கு
பலரும் நாடும் சிறந்த
உணவு விடுதி

சைவ பேசனசாலை

உரிமையாளர் :

சி. கதிர்காமநாதன்
வசாவிளான் சந்தி,
வசாவிளான்.

Deen
Tailoring Mart

Manufacturers of

'MANHUR'
GARMENTS

&

Wholesale & Retail Merchants
(Special Gents' Tailors)

C-27, Grand Bazaar,
JAFFNA.

சிறந்த அச்சவேலைகட்கும்
கணித நூல்கட்கும்
மற்றும் பாடசாலை உபகரணங்கட்கும்

உகந்த ஸ்தாபனம்

ஆசீர்வாதும் அச்சகம்
சக புத்தகசாலை

பிரதான நிலையம் கண்டிவீதி யாழ்ப்பாணம்

கிளை:

ஆஸ்பத்திரிவீதி பெரியகடை
யாழ்ப்பாணம்

For all kinds of Hardware,
Cement,
Aluminium,
and Enamel wares,
Disinfectants,
Fertilisers etc.,

Visit:

SRI AMBAL

HARDWARE STORES

Hardware & Commission Agents

K. K. S. Road,

TELLIPALAI

உலகப் புகழ்பெற்ற உஷா தையல் மெஷீன்களையும்,

மின்சார விசிறிகளையும்

ரொக்க விலையிலும், தவணை முறையிலும் பெற
நேரிலோ அன்றிக் கடிதமுலமோ தொடர்பு கொள்க :

S. SEBASTIAMPILLAI

S. I. C.

Usha Industries Ltd.

K. K. S. ROAD,
CHUNNAKAM.

V for Vision

T for Teeth

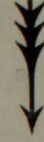
SO CALL AT

V, T, & SONS

DENTIST & OPTICIAN

11, Main Street.
JAFFNA

அழகிய சப்பாத்து வகைகளுக்கு

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

31, 33, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கை, நாணயம், நயமிக்க
பலதரப்பட்ட ரகங்கள், இனங்
கள், நிறங்களுக்கு ஈழத்திரு
நாட்டின் இணையற்ற பிரபல்ய
பாதரட்சை விற்பனையாளர்.

உங்கள் தேவைகளுக்கான எசன்ஸ், கலர், மின்சார
உபகரணங்கள், நெற்குத்தும்-மாவு அரைக்கும் இயந்
திரங்கள், அதன் உறுப்புக்கள், விளையாட்டுச் சாதனங்
கள், வெகுமதிப் பொருட்கள் மற்றும் எல்லா வகைச்
சில்லறைச் சாமான்கள்

வாங்குவதற்கு இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜு ஸ்ரோர்ஸ்

67, 69, கஸ்தூரியார் வீதி,

...

யாழ்ப்பாணம்

தந்தி: 1180

போன்: 372

RAJU STORES

P. O. BOX 64

67, 69, Kasthuriar Road

JAFFNA.

For
Permanent Pictures of Quality

VISIT

G N A N A M S

PHOTOGRAPHERS

17, Stanley Road,
JAFFNA.

and

23, Clock Tower Road,
Dial: 7067

T'phone: 585

SOVEREIGN PALACE

JEWELS & DIAMONDS

ARE

Fashionable & Artistic

AT

K. N. M. MEERAN SAHIB

KANNATHIDY,

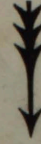
::

JAFFNA.

Space Donated

by

A. K. S. JEWELLERS

JAFFNA

For all

B. M. C. Tractor Spares
Benz Motor Spares
Austin Car Spares
Holden Car Spares

Perkins Marine Engines and
Spares, and Radiator Cones
for all vehicles

Contact—

Samudra Trades Ltd.

23/2, Stanley Road,
JAFFNA

சிறந்த

தீந்தைவகைகள்

வேண்டுமா?

அப்படியானால், நிபுணர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட 'கிறெஸ்டைட்' மார்க் தீந்தை, வார்னிஸ், சுவர் பெயிண்ட் வகைகளை உபயோகித்து திருப்திகொள்ளுங்கள்.

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

கலாம் ஹாட்வேயர்ஸ்

3, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

ARCHIVES

University of Jaffna

250018

Library

Best Compliments from:

V. V. Ramasampillai & Sons

MANUFACTURERS OF

R. V. G.

BEEDIËS

Tele { phone: 230
grams: ARVIEGIE

NO. 47, BEACH ROAD,
JAFFNA.

அழகான பின்னணிக் காட்சிகளுடன்
நவீனமுறையில் கவர்ச்சிமிக்க
படம் பிடிக்கச் சிறந்த இடம்
குகன் ஸ்டூடியோ

KUGAN STUDIO.

POINTPEDRO

Telephone: **524**